Έτος ΙΔ'

Τεῦχος 305ον



ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 97

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου καὶ τὰ πεπραγμένα τοῦ καθηγητοῦ **W.O. Wilson** κατὰ τὴν πρώτην τετραετίαν 1960—1964, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Χρήστου Πατσούρη (συνέχεια) 101

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Τὸ ἔγκλημα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπ. Λεωτσάκου (συνέχεια) 105

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς «δεξιοῦται» 250 περίπου τέκνα τῶν ὑπαλλήλων της, ἡλικίας... 4 - 6 ἐτῶν καὶ τοὺς διανέμει δῶρα ἐπὶ ταῖς Ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους.—Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος ἐπιθεωρεῖ τὴν ὑπηρεσίαν Ἀμέσου Δράσεως καὶ ἐνημεροῦται ἐπὶ τῆς λειτουργίας της καὶ τῶν ἀναγκῶν της.— Ἡ κοπὴ τῆς βασιλόπιττας τοῦ Ὁμίλου «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν» εἰς τὴν Παιδικὴν Στέγην Ἑκάλης.- Περιληπτικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ Ὁμίλου. Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη..... 109

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

1934: Χρόνος δίσεκτος γιὰ τοὺς πλαστογράφους, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργ. Δουκάκη (συνέχεια) 121

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Πόρναι καὶ Ἑταῖραι, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Κ. Χρονοπούλου (συνέχεια) 125

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Συνταγὴ Εὐτυχίας, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Σ. 129

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Τὸ κρύο δὲν τὸν ἐμπόδιζε..., ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ε. Γλυμῆ..... 134

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὁ Μπαρμπα-Ἀντώνης, ὁ ξεναγὸς τῆς Θάσου, ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Ἀντωνάκου 135

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 137

ΙΣΤΟΡΙΑ — ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 139

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων, μηνὸς **Δεκεμβρίου 1965**.. 142

ΠΕΝΘΗ

Γεώργιος Τσιτσίρης - Δημήτριος Μιχαηλίδης, ὑπὸ τοῦ κ. Χ.Σ. 143

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 144

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ **Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ**
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 305

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

III. Νεώτεραι Χριστιανικαὶ βελτιωτικαὶ θεωρίαι τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

1. Χριστιανικὸς φωτισμὸς τῆς ἀγάπης τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν:

Καὶ ἦλθεν ἡ θρησκεία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου καὶ ἡ φωνὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ εἰσεχώρησεν ἐντὸς τοῦ ἰσχύοντος μέχρι τότε «ἐκδικητικοῦ» ποινικοῦ δικαίου, ἵνα προσφέρῃ τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης τῶν ἐχθρῶν, τῶν πταιστῶν, τῶν τελωνῶν, τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἵνα ἐξαφανίσῃ τὸ μῖσος καὶ τὴν χολὴν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ δικαίου. «Ἦλθε ἀπὸ τὰ οὐράνια ν' ἀγκαλιάσῃ τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην, νὰ φέρῃ Φωτισμὸν καὶ νὰ δημιουργήσῃ μέσα εἰς τὸ ποινικὸν δίκαιον ἕνα κομμάτι οὐρανοῦ».

«Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ..... Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν. Ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν..... Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν»(1).

«Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου, ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς»(2). «Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι». «Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί». «Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι»(3).

Εἶναι ἡ μεγάλη πρόσκλησις τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα ἐγγίσωσι τὴν θέωσιν.

---

(1) Ἀποστόλου Παύλου, Ἐπιστολὴ πρὸς Ρωμαίους ιβ' 17-21.
(2) Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον ε' 43 ἑπ.
(3) Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν στ' 32 ἑπ.

2. Ὑπέρτατος ἰδανικὸς σκοπὸς τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἡ ἠθικὴ σωτηρία τοῦ ἠθικῶς νοσήσαντος ἐγκληματίου συνανθρώπου:

Καὶ ἡ τοιαύτη ὑπερκόσμιος μουσικὴ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἦλθε καὶ μετέβαλε ἀθορύβως καὶ ἀσυνειδήτως τὸν ἐκδικητικὸν ρυθμὸν τοῦ ποινικοῦ δικαίου καὶ ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὸν τὸν ὑπέρτατον ἰδανικὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς ἠθικῆς σωτηρίας τοῦ ἠθικῶς νοσήσαντος καὶ ἐγκληματήσαντος συνανθρώπου.

Καὶ τοιουτοτρόπως τὸ σύγχρονον ποινικὸν δίκαιον δὲν θέλει πλέον νὰ ἐκδικῆται καὶ νὰ ἐξολοθρεύῃ, ἀλλὰ νὰ κερδίζῃ τὰς ψυχάς. Ποινικὸν δίκαιον, τὸ ὁποῖον πηγάζει «ἀπὸ τὰς μυστικὰς πηγὰς τῆς καρδίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον».

Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἐνῷ ἄλλοτε πάντες ἦσαν πρόθυμοι, κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, νὰ ἐκδικηθοῦν καὶ νὰ λιθοβολήσουν τὸν ἄτυχον ἁμαρτωλὸν καὶ πταίστην, ἦλθεν ἡ θρησκεία τοῦ Σωτῆρος, ἵνα διανοίξῃ τὴν ψυχήν της, «νὰ νοιώσῃ» τὴν θύελλαν τῆς δυστυχίας, ἡ ὁποία ἐξώθησε αὐτὸν εἰς «τὸν δρόμον τοῦ χαμοῦ» καὶ νὰ πονέσῃ καὶ νὰ συγχωρήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ θῦμα τῆς συμφορᾶς.

«Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς!» «Καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν».

«Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν!»

Αὕτη δ' εἶναι ἡ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην πρώτη βασικὴ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τὸ ποινικὸν δίκαιον.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΟΥ

I. Ἔννοια τῆς Χριστιανικῆς «Θρησκευτικῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος».

1. Θρησκευτικὴ ἀντίληψις τῆς ἐγκληματικότητος:

Ἐντεῦθεν δ' ἐξεπήδησε, καθ' ἡμᾶς, καὶ μία εἰδικὴ «θρησκευτικὴ ἀντίληψις» τῆς ἐννοίας τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ ἐγκληματίου.

2. Ἁμαρτία, πτῶσις, ἐπιστροφή:

Ἡ ὁποία ἐν μὲν τῷ ἐγκλήματι διαβλέπει ψυχικὴν ἁμαρτίαν, δηλονότι «πτῶσιν» τοῦ ἐγκληματήσαντος ἀνθρώπου ἔναντι τοῦ Θεοῦ, ἐν δὲ τῷ ἀγῶνι κατὰ τῆς ἐγκληματικότητος τὴν χρυσῆν λειτουργίαν τῆς χειραγωγήσεως τοῦ πεσόντος πρὸς «ἐπιστροφήν».

II. Πτῶσις.

1. Ἡ πτῶσις ἐκπηγάζει ἐκ τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς:

Ἡ πτῶσις τοῦ ἐγκληματήσαντος τοποθετεῖται ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐν τῷ βάθει τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ ἐξιχνιάσῃ ἤδη ἐν τῷ ἐνδομύχῳ διαλογισμῷ της.

2. Αἴτημα, ὅπως τὸ ποινικὸν δίκαιον εἰσέλθῃ εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς:

Τοιουτοτρόπως ὅμως πλέον ἡ θρησκεία τοῦ Κυρίου διασπᾷ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως τὴν γνωστὴν ἀρχήν, καθ' ἣν «cogitationis poenam nemo patitur», ἡ ὁποία ἀπαγορεύει εἰς τὸ ποινικὸν δίκαιον νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν ἐγκληματικὴν βούλησιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξωτερικευθῇ καὶ πραγματοποιηθῇ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κόσμῳ, καὶ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ, ὅπως μεταβάλῃ τακτικὴν καὶ ὅπως συναντήσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐγκληματήσαντος.

3. Ἀποτέλεσμα τῆς νέας νοοτροπίας ἡ καθιερου-

μένη προληπτικὴ δρᾶσις τῶν ποινικῶν δικαστῶν:

Καὶ τοῦτο, ἵνα δυνηθῇ τοῦτο νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν ἠθικῶς κινδυνεύοντα καὶ προφυλάξῃ αὐτὸν ἐγκαίρως ἀπὸ τῆς κατακρημνίσεώς του μέχρι τοῦ ἐγκλήματος.

Ἀκριβῶς δ' ὡς ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης νοοτροπίας δέον νὰ ἀντικρύσωμεν τὴν ὑποδηλουμένην ἐν τῷ ἐξελισσομένῳ νεωτέρῳ ποινικῷ δικαίῳ τάσιν, ὅπως ἀνατεθῶσιν εἰς τοὺς ποινικοὺς δικαστάς, παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε κατασταλτικά, ὡσαύτως καὶ δικαιώματα προληπτικῆς δράσεως καὶ ἐπεμβάσεως χάριν ἐγκαίρου ἠθικῆς σωτηρίας συνανθρώπων μήπω μὲν ἐγκληματησάντων, πλὴν ὅμως δεικνυόντων ψυχὴν ἠθικῶς κινδυνεύουσαν.

4. Νίκη σαρκικοῦ ἀνθρώπου παρὰ τῷ ἐγκληματοῦντι:

Ἀπὸ χριστιανικῆς δ' ἀπόψεως ἡ πτῶσις τοῦ ἐγκληματήσαντος ὑποδηλοῖ ἀσέβειαν ἔναντι τοῦ Θεοῦ, νίκην δὲ τοῦ σαρκικοῦ ἀνθρώπου, ἄρα ἀποκτήνωσιν αὐτοῦ, συνεπάγεται δὲ τὸν πλέον φρικτὸν θάνατον, τὸν ἠθικὸν τῆς ψυχῆς.

«Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη. Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεόν..... Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται»[1].

5. Οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς πτώσεως τοῦ ἐγκληματήσαντος:

Οὐσιαστικῶς δὲ κρινομένη ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἡ τοιαύτη πτῶσις τοῦ ἐγκληματίου ἀνθρώπου, σημαίνει ἀποτυχίαν αὐτοῦ προσαρμογῆς πρὸς τὸν θεῖον κανόνα τῆς ἀγάπης τῶν συνανθρώπων.

Βρωμερότης καὶ ἐλεεινότης τὸ ἔγκλημα, ἡ ὁποία δεικνύει ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἐγκληματίου ἐμολύνθη ὑπὸ τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐναντίον τῶν συνανθρώπων κακίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸ σκότος τῆς ψυχῆς. Καὶ ὅτι ἡ ψυχή του ἀπεξενώθη ἀπὸ τῆς ἠθικῆς ὑγείας, ἥτις ἐν τοσούτῳ ἐξασφαλίζεται μόνον, ὁσάκις κατὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὃν συμφωνεῖ ἀπολύτως καὶ ἡ ἐμπειρία τῆς ἐρευνώσης συγχρόνου ἐπιστήμης, ἡ ἀγάπη πρὸς πάντα πλησίον, φίλον, ἀδιάφορον ἢ ἐχθρὸν ἀποβῇ ὁ κανὼν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

«Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς»[2].

III. Ἐπιστροφή.

1. Πρόσκλησις πρὸς μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφήν:

Ἀπὸ τῆς ἄλλης ἀπόψεως ἡ χριστιανικὴ ἀντίληψις τῆς ἐννοίας τῆς ἐγκληματικότητος δὲν ζητεῖ, ὡς ἤδη ἄλλως τε ἐλέχθη, τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ ἐγκληματίου, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ, καθ' ἡμᾶς, ἐν ἐκ τῶν ὑψίστων ἐπιχειρημάτων ἐναντίον τῆς «θανατικῆς» ποινῆς ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ, ἀλλὰ συνεχῆ καὶ μέχρι τῆς ὑστάτης στιγμῆς τῆς ζωῆς τοῦ ἐγκληματίου διαφώτισιν καὶ παρώθησιν τούτου πρὸς εἰλικρινῆ μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφήν[3].

---

1. Παύλου ἐπιστολὴ πρὸς Ρωμαίους η' 5—9.
2. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην ιε' 12.
3. Ἀντιθέτως ἡ θεολογικὴ σχολὴ τῆς Göttingen ἐβράβευσεν ἐν ἔτει 1894 ἔργον τοῦ Wieseler, ὅστις ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου δικαιολογεῖται καὶ ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Σχετικῶς «Δημητρίου Ν. Καρανίκα. Σωφρονιστική. Τόμος Α'. Θεσσαλονίκη. 1948» σ. 293.

Διότι τὸ ποινικὸν δίκαιον ὑφίσταται καὶ προορίζεται ὁριστικῶς μόνον διὰ τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην ἀποτελεῖ πλάνην νὰ παραδεχώμεθα ὅτι ἡ τοῦ χριστιανικοῦ ποινικοῦ δικαίου τάξις δύναται νὰ ἐπανορθῶται χωρὶς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐνόχου νὰ βελτιῶται ἢ νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ κοινωνικὸς τοῦ δικαίου τούτου νόμος ἱκανοποιεῖται καὶ ἀποκαθίσταται εἰς τὴν ἰσχὺν καὶ μεγαλειότητα αὐτοῦ, ἐὰν ὁ ἔνοχος ἁπλῶς ἀφορισθῇ τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας διὰ τῆς φυλακίσεως ἢ τῆς θανατικῆς ποινῆς. Διότι « ὁ χριστιανικὸς κοινωνικὸς νόμος δὲν εἶναι ἀφαίρεσις»(1), ἀλλ' ὑφίσταται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλοτε βεβαίως ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ τὸ κράτος καὶ ὁ νόμος ἦσαν ὁ σκοπός, ὁ δ' ἄνθρωπος ἀπετέλει ἁπλῶς τὸ μέσον. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ ὁ ἄνθρωπος, ἕνεκα τῆς ὡς θείου καὶ ἀθανάτου ὄντος ἰδιότητός του θεωρητέος ὡς ὁ σκοπός, τὸ κράτος δὲ καὶ ὁ νόμος μόνον ὡς εἰδικὸν μέσον πρὸς πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὸν λόγον τοῦτον «ὁ νόμος ζωογονεῖται καὶ βιοῖ διὰ τῆς στενῆς ἑνώσεως μετὰ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου»(2). Ὅν οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ καταστρέψῃ, διὸ ὁ ποινικὸς νόμος οἱαδήποτε μέτρα καὶ ἐὰν ἐφαρμόζῃ ἐπὶ τοῦ ἐνόχου ἐγκλήματος, «δέον τελευταῖον νὰ τείνῃ πρὸς τὴν βελτίωσίν του». Πρὸς τὴν ἠθικὴν λοιπὸν βελτίωσιν τοῦ ἐνόχου ὀφείλουσι ν' ἀφορῶσι πάντα τὰ ὑπὸ τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης λαμβανόμενα μέτρα(3).

Τὸ ποινικὸν δίκαιον ἄρα ὀφείλει νὰ σέβηται τὸν ἔνοχον ἄνθρωπον καὶ νὰ ζητῇ νὰ μεταβάλῃ αὐτὸν εἰς μέλος ἄξιον τῆς ἀνθρωπότητος. Αὕτη δ' εἶναι ἀκριβῶς ἡ Μεγάλη χριστιανικὴ Κλῆσις πρὸς τοὺς ἐγκληματήσαντας ἀνθρώπους :

«Λούσασθε, καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν»(4).

2. Σημασία τῆς ἐπιστροφῆς :

Οὐσιαστικῶς δὲ κρινομένη ἡ «ἐπιστροφή», ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς χριστιανικῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος, σημαίνει ριζικὴν ἐκκάθαρισιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἐγκληματήσαντος ἀπὸ τοῦ μολύσματος τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας. Καὶ συμφιλίωσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ζωῆς τῆς ἀγάπης, ὥστε νὰ δυνηθῇ πλέον οὗτος νὰ αἰσθανθῇ ἐν ἑαυτῷ «ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἐλυπήθη καὶ ἠγάπησε τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους»(5).

«Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν μονογενῆ, ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ' ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν»(6).

(Συνεχίζεται)

---

1. «Heinrich Ahrens. Πραγματεία τοῦ φυσικοῦ δικαίου ἢ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου. Τόμος Α'. Μετάφρασις ὑπὸ Λ. Γεωργίτση καὶ Δ. Ἀντωνιάδου. Ἀθῆναι. 1875» σ. 238 ἑπ.
2. Ἡσ. α' 16.
3. «Νικολάου Ἀντωνοπούλου. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀγάπης. Γ' ἔκδοσις. Ἀθῆναι. 1949». σ. 315.
4. Α' ἐπιστολὴ Ἰωάννου δ' 9—12.
5. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν ιε' 10.
6. «Κ. Γ. Γαρδίκα. Ἐγχειρίδιον Ἐγκληματολογίας. Ἀθῆναι. 1957». σ. 15 ἑπ., «Ἰ. Α. Γεωργάκη. Ἡ ἀσφαλιστικὴ λειτουργία τοῦ ποινικοῦ δικαίου. Ἀθῆναι. 1950».

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ W. O. WILSON ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ 1960–1964

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν εἰς βαθμοφόρους ηὐξήθησαν αἱ ὀργανικαὶ θέσεις καθ' ὅλον τὸ ὕψος τῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος. Μὲ τὴν εὐχέρειαν, ἡ ὁποία διὰ τῆς αὐξήσεως αὐτῆς διησφαλίσθη, ἐτοποθετήθησαν τέσσαρες Βοηθοὶ Διευθυντοῦ, διὰ τὴν συνεχῆ γενικῶς παρακολούθησιν καὶ κατεύθυνσιν ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν καθ' ὅλον τὸ 24ωρον καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους.

Ἐδημιουργήθη εἰδικὸς βαθμὸς «Διοικητὴς Τμήματος» διὰ νὰ διασφαλισθῇ ἀρτιωτέρα διοίκησις τῶν ἀστυνομικῶν ἐνεργειῶν εἰς τὴν περιοχὴν ἑκάστου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Ἀνεφέρθη εἰς τὰ προηγούμενα ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ἐμειώθη ἀπὸ 41, ποὺ ἦσαν τὸ 1931, εἰς 21. Ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀστυνόμου, βαθμὸς ἀμέσως ἀνώτερος τοῦ Ὑπαστυνόμου—δεδομένου ὅτι δὲν γίνεται εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἀμερικανικῶν πόλεων ἡ διάκρισις Α καὶ Β Τάξεως—ἐθεωρήθη ὁ ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἡ ὁποία ἐκτελεῖ καθήκοντα εἰς μίαν ἀλλαγήν. Μὲ τὴν λύσιν αὐτὴν αἱ ἀλλαγαὶ ἀπετέλεσαν ὀργανικὴν ἀστυνομικὴν μονάδα μὲ ἰδίαν διοίκησιν (Ἀστυνόμος Διοικητὴς Ἀλλαγῆς) καὶ ἐσωτερικὴν διάρθρωσιν 2 Ὑπαστυνόμους καὶ ἀναλόγους Ἀρχιφύλακας καὶ Ἀστυφύλακας. Ἐκ τῶν δύο Ὑπαστυνόμων ἑκάστης ἀλλαγῆς, ὁ ἕνας, ἐφωδιασμένος μὲ αὐτοκίνητον, παρακολουθεῖ καὶ κατευθύνει τοὺς Ἀρχιφύλακας καὶ Ἀστυφύλακας.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι ἐμειώθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ ἐπιθεωρήσεις τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἡ κυρία ἐποπτεία ἀνετέθη εἰς τὸν Ἀρχιφύλακα. Ὡς συνέπεια τούτου ἦτο ὅτι αἱ θέσεις τῶν Ἀρχιφυλάκων ηὐξήθησαν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀμέσως ὑφισταμένων αὐτῶν ἐμειώθη. Ἔτσι διησφαλίσθη ὑπεύθυνος ἐποπτεία εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ διὰ τὴν πρᾶξιν ἀπὸ τὸν κυρίως ἐντεταλμένον δι' αὐτήν, τὸν Ἀρχιφύλακα, μὲ τοὺς «πιὸ πάνω» ἀπ' αὐτὸν ἐλευθέρους νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰς κυρίως ἀποστολὰς τοῦ βαθμοῦ των, ἤτοι μὲ οὐσιαστικώτερα ἀστυνομικὰ καὶ διοικητικὰ θέματα τοῦ ἀντικειμένου των, ἀντὶ νὰ κατατρύβωνται εἰς τὴν τυπικὴν καὶ πολλάκις «ἀντιδιοικητικὴν» ἐποπτείαν τοῦ ἐπαρκῶς ἐποπτευομένου Ἀστυφύλακος.

Ἀποτελεσματικὴ χρησιμοποίησις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

Ἕνα ἄλλο θέμα ζωτικῆς σημασίας ποὺ ἀπησχόλησε τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Σικάγου ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἀναδιοργανώσεώς της, ἦτο ἡ διάθεσις τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως κατὰ τρόπον ὀρθολογικόν. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν ἀρίστων, ἡ ἀρτία ἐκπαίδευσις καὶ ἡ συστηματικὴ ἐποπτεία των ἀξιοποιοῦνται μόνον ἂν οὗτοι διατεθοῦν ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀστυνομικὴ πραγματικότης πραγματικῶς ἀπαιτεῖ τὴν διάθεσίν των. Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας ἡ ἀστυνομικὴ πρακτική, ἀποδεχθεῖσα τὰς διαπιστώσεις τῆς Διοικητικῆς Τεχνικῆς ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν στερεότυπον διάθεσιν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως μὲ βάσιν τὴν ἑβδομαδιαίαν κατάστασιν. Ἐτράπη πρὸς τὴν διάθεσιν αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰ δεδόμενα τῆς συστηματικῆς μελετημένης ἀστυνομικῆς ἀνάγκης. Τὸ τί μᾶς ἀπησχόλησε τὴν ἑβδομάδα, τὸν μῆνα, τρίμηνο, τὸ ἑξάμηνο ποὺ πέρασε καὶ γενικῶς τὸ «χθὲς» ἀναλύεται καὶ προσδιορίζεται τοπικῶς, χρονικῶς καὶ κατὰ εἶδος. Μὲ βάσιν τὰ πορίσματα αὐτῆς τῆς

μελέτης, προετοιμάζεται ἡ δραστηριότης τοῦ «αὔριον» ἡ ὁποία πρέπει νὰ κατευθύνεται πρὸς τὸ συγκεκριμένον ἀστυνομικὸν ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον ἡ συστηματικὴ συγκεντρωθεῖσα καὶ μεταβιβάσιμος πεῖρα μᾶς τὸ παρουσιάζει εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας. Ἔτσι γνωρίζομεν ἀπὸ πρὶν μὲ καταπλήσσουσαν ἀκρίβειαν τὸ τί θὰ συμβῇ, ὥστε νὰ εἴμεθα προετοιμασμένοι, ἀπὸ ἀπόψεως διαδικασίας, νὰ τὸ ἀντιμετωπίσωμεν. Προειδοποιούμεθα διὰ τὸ ποῦ θὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀστυνομικὴ ἀνάγκη, ὥστε νὰ προβλέψωμε τὴν παρουσίαν ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Προκαθορίζεται τὸ πότε θὰ ἀνακύψῃ αὕτη, διὰ τὴν προσαρμογὴν τοῦ χρόνου διαθέσεως τῆς δυνάμεως. Μὲ ὅλα αὐτὰ ἡ δύναμις δὲν σπαταλᾶται εἰς τόπον καὶ χρόνον ποὺ ἡ χρησιμότητά της εἶναι μειωμένη καὶ ἐφ' ὅσον γνωρίζομε τὸ ἀστυνομικὸν ἀντικείμενον μὲ τόσας λεπτομερείας, θὰ ἀποτραπῇ ἡ διάθεσις ἀστυνομικῶν εἰς ἐργασίας ποὺ δὲν ἐξυπηρετοῦν ἀμέσως τὸν προορισμόν διὰ τὸν ὁποῖον ἔχουν ταχθῇ.

Μὲ κατευθυντήριον γραμμὴν τὰς διαπιστώσεις αὐτάς, διὰ τὴν προβολὴν τῶν ὁποίων ἠγωνίσθη μὲ σθένος ὁ καθηγητὴς Γουΐλσων ἐπὶ σειρὰν δεκαετιῶν, ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν του, ἀπέβλεψεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναδιοργανώσεώς της εἰς τὴν ἀποδοτικὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα ἤρχισε μὲ τὴν ἀνάκλησιν ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ ἦσαν ἀπεσπασμένοι εἰς μὴ ἀστυνομικὰς θέσεις. Ἑκατοντάδες ὑπαλλήλων ἐπέστρεψαν εἰς τὴν «μάχιμον» ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν. Κάθε αἴτησις διὰ διάθεσιν ἀστυνομικοῦ ἐκτὸς Ἀστυνομίας ἐξητάζετο μετὰ περισκέψεως καὶ αὐτοὶ ποὺ διετίθεντο εἰς τοιαύτας θέσεις ὑφίσταντο συχνὰς ἐπιθεωρήσεις διὰ νὰ διαπιστωθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς περαιτέρω παραμονῆς των εἰς αὐτάς.

Ἡ διάθεσις τῶν ἀστυνομικῶν περιωρίσθη ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὰ καθαρῶς ἀστυνομικὰ καθήκοντα. Διὰ τὰ διοικητικὰ—ὅπως ἀποκαλοῦνται αἱ μὴ ἀστυνομικαὶ ἐργασίαι — προσελήφθησαν 862 διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἀποδεδειγμένης ἱκανότητος καὶ εἰδικευμένοι εἰς τὰς ἐργασίας γραφείου.

Οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ μὲ ἄλλους 64 ἀποφοίτους γυμνασίου ἀνταποκρίνονται εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξοικονομηθῇ σοβαρὸς ἀριθμὸς ἀστυνομικῶν καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ νὰ βοηθοῦνται κατὰ τρόπον ἀπόλυτον.

Αἱ διάφοροι θέσεις (ἐργασίαι) τῆς Ἀστυνομίας ἐξετάσθησαν μὲ σχολαστικότητα καὶ ἡ κάθε μία ἠξιολογήθη ἐπακριβῶς. Καθωρίσθησαν τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ποὺ ἡ κάθε μία ἀπαιτοῦσε. Κατεβλήθη προσοχὴ νὰ τοποθετηθοῦν οἱ καταλληλοι εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις μὲ βάσιν κριτήρια ἀντικειμενικά. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀποκλείεται ἡ ἄνισος παρέμβασις τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ δημιουργία παραπόνων ἢ ἡ παρέμβασις ἐξωαστυνομικῶν παραγόντων.

Τὸ σύνολον τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως διατίθεται ἀναλόγως τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν. Αὗται καθορίζονται ἐπακριβῶς μὲ τὸν ἠλεκτρονικὸν διευρευνητὴν (ἢ ἠλεκτρονικὸν ἐγκέφαλον) διὰ τὰς διαφόρους περιοχὰς τῆς πόλεως. Συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἠλεκτρονικῆς μελέτης τῶν στοιχείων τοὺ συγκεντρώνονται διὰ τὰ ἐγκλήματα καὶ συμβάντα, αἱ σκοπιαὶ ἀναθεωροῦνται δὶς τοῦ ἔτους. Ἔχουν δημιουργηθῇ «εἰδικαὶ ἀλλαγαί», αἱ ὁποῖαι διατίθενται εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς πόλεως μὲ σκοπὸν τὴν πρόληψιν ἢ τὴν καταστολὴν τῶν «ἀστυνομικῶν κινδύνων», ὅπως ἐπὶ λέξει ἀποκαλεῖ τὰς ἀστυνομικὰς ἀνάγκας ὁ καθηγητὴς Γουΐλσων. Τὸ εἶδος καὶ τὸ ὕψος τῶν ἐγκλημάτων εἰς ἑκάστην σκοπιὰν καθορίζουν καὶ τὸν τρόπον τῆς περιπολίας τῶν ἀστυνομικῶν τόσον τῶν πεζῶν ὅσον καὶ τὸν ἐποχουμένων εἰς ραδιοχήματα. Προκειμένου περὶ ραδιοχημάτων γίνεται εὐρεῖα χρῆσις τοῦ συστήματος τοῦ ἑνὸς ἀστυνομικοῦ εἰς κάθε ἕνα ἀπ' αὐτά, μὲ μικρὰν περιοχὴν περιπολίας, ὥστε νὰ ἐπιβλέπεται αὕτη συχνότατα.

Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀστυνομικῶν ἀπὸ ἐργασίας μὴ ἀστυνομικὰς καὶ διὰ

τὴν ἀπόλυτον διευκόλυνσίν των εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν των καθηκόντων, ἐμελετήθησαν ὅλαι αἱ ἀστυνομικαὶ καὶ διοικητικαὶ διαδικασίαι καὶ ἐφηρμόσθησαν πάμπολλαι μέθοδοι τῆς συγχρόνου Διοικητικῆς Τεχνικῆς. Τὸ σύστημα ἀναφορᾶς τῶν ἐγκλημάτων καὶ συμβάντων ἐτροποποιήθη. Ὁ Ἀστυφύλαξ μπορεῖ νὰ ὑπαγορεύσῃ τηλεφωνικῶς μία μήνυσιν ἢ ἀναφοράν, τὴν ὁποίαν εἰδικευμένος διοικητικὸς ὑπάλληλος θὰ στενογραφήσῃ καὶ θὰ δακτυλογραφήσῃ διὰ τὰ περαιτέρω. Ἔτσι ἀπαλλάσσεται ὁ Ἀστυφύλαξ καὶ ἀπὸ τὴν μετάβασίν του εἰς τὸ Τμῆμα του καὶ ἀπὸ τὸ γράψιμο, ἡ δὲ ἀποτύπωσις εἰς τὸ «χαρτὶ» τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν καὶ καταστάσεων γίνεται ἀπὸ εἰδικευμένον ἁρμόδιον ὄργανον καὶ κατὰ τρόπον μελετημένον ποὺ ἐξυπηρετεῖ ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀστυνομίας.

Τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ αἱ Ὑπηρεσίαι, ἐφοδιάσθησαν μὲ εἰδικὰς φωτογραφικὰς μηχανὰς Polaroid διὰ τὴν φωτογράφησιν τῶν κρατουμένων. Ἔτσι δὲν παρίσταται πλέον ἀνάγκη μεταφορᾶς τῶν κρατουμένων εἰς τὸ «Κεντρικόν».

Ἡ προλυπτικὴ συστήρησις τῶν ἀστυνομικῶν ὀχημάτων γίνεται κατὰ τὴν μεταμεσονύκτιον ἀλλαγήν, ἡ δὲ μεταφορά των εἰς τὸ συνεργεῖον ἀπὸ ὑπαλλήλους αὐτοῦ. Κάθε ὄχημα ποὺ πρέπει νὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ συνεργεῖον ἀντικαθίσταται μὲ ἄλλο, ἀπὸ τὰ ἐφεδρικὰ τὰ ὁποῖα τοῦτο διαθέτει.

Αἱ καθημεριναὶ καὶ περιοδικαὶ ἀναφοραὶ καὶ ἄλλαι γραφικαὶ ἐργασίαι ἐκτελοῦνται μὲ τὸν ἠλεκτρονικὸν διερευνητήν, ὁ ὁποῖος ἐξοικονομεῖ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Σικάγου ἐργασίαν προσωπικοῦ ποὺ διετίθετο πρὶν εἰς δακτυλογράφησιν. Ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν δαπάνη ποὺ σήμερον ἀποφεύγεται, ἀνέρχεται εἰς 250.000 δολλάρια.

Ἡ σκοπιά.

Ἐπομένη φροντὶς κατὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν ἦτο ὁ ὀρθολογικὸς καθορισμὸς τῶν σκοπιῶν, τόσον τῶν πεζῶν ὅσον καὶ τῶν ἐποχουμένων ἀστυνομικῶν. Ἀπὸ τὰς δύο θεωρητικὰς λύσεις διὰ τὸ ζωτικὸν τοῦτο θέμα τῆς ἀστυνομεύσεως, αἱ τοπικαὶ συνθῆκαι τοῦ Σικάγου ὡς συνέπεια τῆς χρησιμοποιήσεως ραδιοχημάτων ἐπέβαλον τὴν «μακρυὰ» σκοπιὰ ἀντὶ τῆς γνωστῆς «τετραγωνικῆς». Ἡ γενικὴ κατεύθυνσις ἡ ὁποία ἀνεπτύχθη μὲ ἀρκετὴν σαφήνειαν εἰς ὅλους συνίστατο εἰς τὸ ὅτι: κάθε Ἀστυφύλαξ εἰς τὴν σκοπιάν του θὰ ἦτο ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνος δι' ἅπαντα τὰ ἀστυνομικὰ θέματα τάξεως, ἀσφαλείας καὶ ἠθῶν ποὺ θὰ λάβουν χώραν εἰς αὐτήν. Ἡ νέα αὐτὴ κατεύθυνσις τῆς «ὑπευθύνου προληπτικῆς ἀστυνομεύσεως» κατέστησε τὸν Ἀστυφύλακα εἰς τὴν σκοπιὰν του οὐσιαστικὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῆς σκοπιᾶς του, σιγὰ-σιγὰ ἀποκτᾶ πλήρη καὶ τελεία γνῶσιν τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς.

Μεταξὺ τῶν καθηκόντων ποὺ ἔχει ὁ Ἀστυφύλαξ νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὴν σκοπιάν του, εἶναι ἡ ἐξέτασις ὑπόπτων προσώπων καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν καταστημάτων ποὺ πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ εἰδικὴν ἄδειαν. Πρὸς τοῦτο προβλέπεται νὰ ἐξέρχεται τοῦ ραδιοχήματός του, ἐὰν εἶναι ἐποχούμενος, καὶ νὰ βαδίζῃ διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰ καθήκοντά του αὐτά.

Διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ ὁ Ἀστυφύλαξ εἰς τὸ σύνολον τῶν ὑποχρεώσεων ποὺ τοῦ ἔχουν ἀνατεθῇ, ἔχει ἐφοδιασθῇ καταλλήλως. Ὁ χρόνος τῆς ἐνημερώσεως τῆς ἀλλαγῆς ηὐξήθη εἰς 30 λεπτά. Κατ' αὐτὸν ἀναπτύσσονται μὲ τρόπον συστηματικὸν ὅλα τὰ θέματα ποὺ «πρέπει» νὰ τὸν ἀπασχολήσουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 8ώρου ὑπηρεσίας του. Ἐπὶ πλέον ἐφοδιάζεται μὲ ἀντίτυπον τοῦ «Ἡμερησίου Δελτίου Ἀστυνομικῆς Ἐνημερώσεως» ποὺ περιλαμβάνει φωτογραφίαν καὶ περιγραφὴν τῶν προσώπων ποὺ ἐξηφανίσθησαν καὶ πίνακα—εὐκόλως χρησιμοποιήσιμον—τῶν ἀ-

ριθμῶν κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων ποὺ ἐκλάπησαν. Ἐπίσης τοῦτο διαλαμβάνει φωτογραφία καὶ περιγραφὴν τῶν καταζητουμένων ἐγκλημάτιῶν. Εἰς τὸ «βιβλίον σκοπιᾶς» τοῦ Ἀστυφύλακος διαλαμβάνονται λεπτομερῆ στοιχεῖα τῶν καταστημάτων ποὺ ἔχουν ἐφοδιασθῆ μὲ ἄδεια καὶ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐλεγχθοῦν, καθὼς ἐπίσης καὶ διάφορα ἄλλα θέματα ποὺ πρέπει νὰ παρακολουθηθοῦν ἢ νὰ τύχουν ἰδιαιτέρας προσοχῆς.

Διὰ τὰς περιπτώσεις ποὺ παρίσταται ἀνάγκη πληροφοριῶν περὶ οἱουδήποτε θέματος, π.χ. διεύθυνσις ἰδιοκτήτου καταστήματος, μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήση μὲ τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον, ὅπου τηρεῖται εἰδικὸν εὑρετήριον ἀπολύτως ἐνημερωμένον καὶ νὰ λάβη τὴν πληροφορίαν ποὺ τοῦ χρειάζεται.

Ὅταν τοῦ χρειασθοῦν πληροφορίαι διὰ πρόσωπα ἢ αὐτοκίνητα, μπορεῖ νὰ τὰς λάβη ἀμέσως διὰ τοῦ ραδιοτηλεφώνου τοῦ ὀχήματος του. Τὸ Κέντρον Τηλεπικοινωνιῶν παρακολουθεῖ καὶ ἱκανοποιεῖ ὅλας τὰς ὑπηρεσιακάς του ἀνάγκας. Ἡ ἐπικοινωνία του αὐτὴ τοῦ δίδει κάθε δυνατότητα νὰ χρησιμοποιήση τὸ σύνολον τῶν ἀστυνομικῶν μέσων εἰς ἐλάχιστον χρόνον, ὡς νὰ εἶχε ταῦτα εἰς τὴν «τσέπην» του. Ἔτσι δὲν εἶναι μόνος καὶ ἀδύνατος. Ἔτσι ὁλόκληρος Ὀργανισμός, ὁ Ὀργανισμός του, εἶναι δίπλα του, τὸν κάνει «γίγαντα» καὶ τοῦ δίδει τὴν οὐσιαστικὴ δύναμι νὰ ἀντιμετωπίση ὁποιαδήποτε σοβαρὰν κατάστασιν ἐξ αὐτῶν ποὺ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ ἰδίως εἰς τὸ Σικάγο δὲν εἶναι σπάνιαι.

Τὸ Κέντρον Τηλεπικοινωνιῶν.

Τὸ Κέντρον Τηλεπικοινωνιῶν, τὸ ἄκρως εὐαίσθητον νευρικὸν σύστημα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὀργανισμοῦ, ὅπως διεμορφώθη κατὰ τὴν προσπάθειαν ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου, ἀποτελεῖ ὁμολογουμένως ἀξιοθαύμαστον ἐξέλιξιν τῆς ἀστυνομικῆς τεχνολογίας. Ὅταν λέγομεν Κέντρον Τηλεπικοινωνιῶν ἐννοοῦμε τὴν Κεντρικὴν Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν ποὺ διαθέτει τὴν δυνατότητα νὰ ἀκούσῃ τηλεφωνικῶς τὴν ἀνάγκην τοῦ πολίτου καὶ νὰ διαβιβάσῃ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ραδιοτηλεφωνικῶς εἰς τὸ ἁρμόδιον ὄργανον ποὺ θὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ. Μὲ τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμόν καὶ τὴν μέθοδον αὐτὴν δὲν πάει πλέον ὁ πολίτης εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλὰ ἡ Ἀστυνομία καθίσταται πανταχοῦ παροῦσα διότι ἔτσι ἀποκτᾶ τὴν δυνατότητα νὰ εἰδοποιηθῆ εὐκολώτατα, νὰ ἀποστείλῃ τὸν ἁρμόδιον ὑπάλληλον ταχύτατα διὰ νὰ ἐπιληφθῆ πολλάκις πρὶν τελειώσῃ ἡ τηλεφωνικὴ κλῆσις.

P.O. 5—1313 εἶναι ὁ πιὸ γνωστὸς ἀριθμὸς τηλεφώνου εἰς τὰ 3.500.000 κατοίκους καὶ εἰς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐπισκεπτῶν τῆς πόλεως. Μεγάλος βεβαίως ὁ τηλεφωνικὸς αὐτὸς ἀριθμός. Δὲν εἶναι ὅπως τὸ δικό μας τὸ «100» ἀλλὰ εἶναι εὔκολος. Τὰ δύο γράμματα PO—ἐκεῖ τὰ τηλέφωνα ἀρχίζουν μὲ τὰ δύο πρῶτα γράμματα τοῦ ὀνόματος τῆς τηλεφωνικῆς ζώνης—εἶναι τὰ ἀρχικὰ τοῦ POLICE ποὺ σημαίνει Ἀστυνομία. Ὁ ἀριθμὸς 5 εἶναι τῆς κεντρικῆς περιοχῆς τῆς πόλεως καὶ τὰ δύο «13» εἶναι εὔκολον νὰ ἀπομνημονευθοῦν καὶ σχηματίζονται εὐκολώτερα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερά των. Τὸ τηλέφωνον αὐτὸ σπανίως εἶναι κατηλειμένον, διότι διαθέτει 56 τηλεφωνικὰς γραμμὰς πόλεως καὶ εἰδικὸν σύστημα διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπερφορτώσεως.

Ὅταν ἕνας πολίτης σχηματίζει τὸ PO—5—1313 συνδέεται αὐτομάτως μὲ τὸν ἁρμόδιον ἐκφωνητήν. Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀναφερθῆ ὅτι ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου χρησιμοποιεῖ 27 συχνότητας, εἰς δὲ τὸ Κέντρον Τηλεπικοινωνιῶν αὐτῆς ἐργάζονται 300 ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοί. Τὸ σύστημα τῆς αὐτομάτου συνδέσεως τῶν πολιτῶν μὲ τὸν ἁρμόδιον ἐκφωνητὴν ἀποτελεῖ ἀξιοθαύμαστον τεχνικὴν ἀστυνομικὴν ἐξέλιξιν, διὰ τὴν ὁποίαν δικαίως ἡ Ἀστυνομία αὐτὴ δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν πρωτοπορείαν της.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ„

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Καὶ στὸ τέλος τῆς ἐξετάσεώς του ἔρριξε καὶ μιὰ ρουκέττα.

—Νὰ τὸ ξέρετε, εἶπε εἰς τὸν κ. Κουτσουμάρην, ἐγκὼ ντὲν σκότωσα, ἀλλὰ ξέρω ποιὸς σκότωσε τὴ Κούλα.

—Ποιός ; τὸν ρώτησε ὁ κ. Κουτσουμάρης.

—Τὸ βέρο Ροῦσο, τὸ Ντημήτρη τὸ Μολέα, τὸ καταριστή. Αὐτὸς ἔλεγε σὲ μένα νὰ τὸ κάνουμε μαζί. Νὰ σκοτώσουμε τὸ Κούλα καὶ νὰ πάρουμε τὰ λεπτά της. Μάλιστα μιὰ φορὰ ἦταν μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν κουβέντα του καὶ τὸ φοιτητὴς-γιατρὸς Πολυμενάκος ποὺ εἶναι ἀρχινοσοκόμος.

Οἱ ὕποπτοι ἐπλήθαιναν. Ἀντὶ γιὰ ἕνας βρισκόντουσαν τώρα τρεῖς. Ὁ Πολυμενάκος, ποὺ τὸν φώναξαν ἀμέσως στὸ γραφεῖο ὅπου γινόταν ἡ ἀνάκρισις, εἶπε ὅτι ἔγινε συζήτησις μὲ τὸν Λαζάρωφ γιὰ τὴν Κούλα ἀλλὰ γιὰ τὸ γάμο τους καὶ ὄχι γιὰ σκοτωμὸ καὶ γιὰ ἔγκλημα καὶ ὅτι ὁ Λαζάρωφ τὰ εἶχε μαζί της ποὺ δὲν τοῦ ἔπαιρνε τὸ αὐτοκίνητο. Ὁ Λαζάρωφ ἔλεγε ἀκόμα ὅτι τὸ συλλογιζότανε νὰ τὴν παντρευθῆ γιατὶ ἡ Κούλα ἦταν γρηά! Ὁ Μολέας τότη πραγματικὰ τοῦ εἶπε τὴ φράσι : «Κουτέ. Ἐσὺ εἶσαι φτωχὸς καὶ αὐτὴ ἔχει λεφτά. Δὲν τὴν παίρνεις καὶ ὕστερα τὴν ξεκάνεις ; Ποιὸς θὰ σὲ ὑποπτευθῆ τότε ;»

Ὁ Πολυμενάκος ὅμως, ποὺ φαινόταν σεμνὸς νέος καὶ δὲν ἔδινε ἐντύπωσι ὅτι μποροῦσε αὐτὸς νὰ εἶχε καμμιὰ ἀνάμιξι στὸ ἔγκλημα, προσέθεσε ὅτι κατὰ τὴν γνώμη του ὁ Μολέας δὲν ἦταν δράστης καὶ αὐτὸ γιατὶ ἐνῶ ὁ ἴδιος βρισκόταν στὸ θάλαμο, τοῦ κατώτερου προσωπικοῦ, στὶς 9 τὸ βρύδυ τῆς Κυριακῆς, εἶδε τὸν Μολέα νὰ μπαίνη καὶ νὰ κοιμᾶται. Ὁ Λαζάρωφ ποὺ εἶχε φύγει, γιὰ νὰ συνοδεύση τὴν Κούλα στὸ δωμάτιό της, γύρισε στὸν θάλαμο κατὰ τὶς 10 καὶ μισή. Τὸν εἶδε καλὰ νὰ ρίχνη κάτι στὴν σόμπα καὶ ξαναβγῆκε. Ξανάλθε σὲ λίγο πάλι καὶ πάλι ἔφυγε καὶ γύρισε ὁριστικὰ στὸν θάλαμο πιὰ καὶ ἔπεσε νὰ κοιμηθῆ πολὺ μετὰ τὰ μεσάνυχτα.

Ἔγινε ἀμέσως ἔρευνα στὸ δωμάτιο τοῦ φοιτητῆ Πολυμενάκου καὶ δὲν βρέθηκε τίποτε τὸ ὕποπτο. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ συνελήφθη ὁ Μολέας καὶ ἔγινε ἔρευνα στὸ δωμάτιό του καὶ σ' ἕνα ἀπὸ τὰ βρώμικα ἐσώρρουχά του παρατηρήθηκε παληὸ καὶ ξεραμένο πιὰ αἷμα. Τὸ αἷμα ὅμως αὐτὸ ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι δὲν ἦταν πρόσφατο, ἀλλὰ πολλῶν ἡμερῶν. Ὁ Ρῶσος καθαριστὴς ρωτήθηκε γι' αὐτὸ καὶ ἔδειξε μιὰ παληὰ μικρὴ πληγὴ στὸ σῶμα του ποὺ ἀντιστοιχοῦσε ἀπόλυτα στὸ μέρος ποὺ παρατηρήθηκε στὸ ἐσώρρουχο τὸ αἷμα. Ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸς στιγμὴν δημιουργηθεῖσα ὑπόνοια ἀπὸ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Λαζάρωφ ὅτι ὁ Μολέας ἦταν ὁ δράστης κατέπεσε ἀπόλυτα γιατὶ ὅλοι ἀπὸ τὸ κατώτερο προσωπικό, ποὺ κοιμόντουσαν στὸν κοινὸ ἐκεῖνο θάλαμο, βεβαίωσαν ὅτι ὁ Μολέας, καθὼς καὶ ὁ Πολυμενάκος, ἦταν ἀπὸ τὶς 9 τὸ βράδυ στὰ κρεβάτια τους καὶ ὅτι ὡς τὰ χαράματα ποὺ ἀναστατώθηκε τὸ νοσοκομεῖο ὅταν βρέθηκε τὸ καταματωμένο πτῶμα τῆς Κυριακούλας Θαλασσινοῦ δὲν εἶχαν σαλέψει καθόλου. Καὶ δεδομένου ὅτι ἰατροδικαστικῶς ἐτοποθετεῖτο τὸ ἔγκλημα γύρω ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, ἡ ἐνοχὴ τοῦ Μολέα καὶ τοῦ Πολυμενάκου πῆγε περίπατο καὶ σχεδὸν βέβαιος πιὰ δράστης ἦταν ὁ Ρωσοπέρσης Πέτρος Λαζάρωφ ποὺ τὸν εἶχαν δῆ νὰ μπαινοβγαίνη στὸν θάλαμο καὶ στὸ δωμάτιο τῆς σκοτωμένης καὶ νὰ καίη καὶ κάτι στὴν σόμπα.

Ἄρχισε κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασις τῶν Λαζάρωφ, Μολέα καὶ Πολυμενάκου. Ὁ Πολυμενάκος ἐπέμενε στὴν ἀρχική του κατάθεσι καὶ ὁ Μολέας ὡρκιζότανε καὶ κοβότανε ὅτι αὐτὸς δὲν ἔδωσε καμμιὰ συμβουλὴ στὸν Λαζάρωφ γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ ξεφώνιζε μπροστὰ στὸν Ρωσοπέρση.

—Αὐτὸ τὸ Λαζάρωφ σκότωσε. Αὐτὸ κακοῦργκος ἄντρωπος. Πὲς μπρὲ ὅτι σὺ σκότωσες τὴ Κούλα. Σὲ μένα μπρὲ τῶπες ὅτι θὰ τὴ σκότωνες. Μὰ ἐγκὼ δὲν τὸ πίστευα καὶ δὲν εἶπα τίποτε γιὰ νὰ σώσω τὴ γυναίκα.

—Ντὲν εἶπα τίποτε ἐγκώ. Ψέματα λές, διεμαρτύρετο ὁ Λαζάρωφ.

—Μπρὲ σὺ δὲν ἔλεγες σὲ μένα ὅτι ἂν δὲν σοῦ δώση ἡ παληόγρηα ὅλο τὸ βιός της, ὅ, τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε, θὰ τὴ σκότωνες ; Ἐκείνη δὲν σοῦ τὰ ἔδινε καὶ σὺ τὴ σκότωσες γιατὶ δὲν πούλαγε τὸ σπίτι της γιὰ νὰ σοῦ πάρη τὸ αὐτοκίνητο. Ἐνόμιζες ὅτι εἶχε πολλὰ λεπτὰ μέσα στὸ μπαοῦλο της.

Ἀλλὰ ὁ Λαζάρωφ ξεφούρνησε μιὰ δικαιολογία ποὺ ἐκ πρώτης ὄψεως φαινόταν σωστή.

—Μὰ ἀφοῦ εἴχαμε τόσες καὶ τέτοιες σχέσεις μὲ τὴν Κούλα, δὲν θὰ ἤξερα ὅτι τὰ λεπτά της θὰ τἄχε στὴν Τράπεζα καὶ ὅτι δὲν τὰ εἶχε στὴν κρεβατοκάμαρά της ; Γιατὶ νὰ τὴ σκοτώσω ; Μποροῦσα νὰ τὴ στεφανωθῶ καὶ ἔτσι νἄχω τὴν περιουσία της καὶ τὸ βιός της. Αὐτὴ ἡ γρηὰ θὰ μοῦδινε ὅ, τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε γιὰ νὰ τὴ στεφανωθῶ.

—Τὴ σκότωσες ἀπὸ λύσσα, ἀπὸ μῖσος γιατὶ ἀκριβῶς δὲν ἤθελε νὰ πουλήση τὸ σπίτι της καὶ νὰ σοῦ δώση τὰ λεπτά.

Τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Λαζάρωφ ὅμως κατέπιπτε ἀπὸ τὶς καταθέσεις ὅλων τῶν νοσοκόμων καὶ τῶν ὑπηρετῶν καὶ καθαριστῶν τοῦ θαλάμου ποὺ ἐπέμεναν ὅτι εἶχαν δῆ ἀπὸ νωρὶς τὸν Λαζάρωφ νὰ συνοδεύη τὴν Κυριακούλα στὴν κάμαρά της καὶ νὰ μπαίνη μέσα μαζί της καὶ νὰ μένη ὧρες. Ὅτι ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα ἡ Κυριακούλα πιὰ δὲν ἔδωσε σημεῖα ζωῆς καὶ ἐπανέλαβαν τὰ σοῦρτα-φέρτα τοῦ Λαζάρωφ στὴν κάμαρά της καὶ τὸ κάψιμο αὐτοῦ τοῦ μυστηριώδους δέματος στὴν σόμπα.

Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ τόσο λεπτομερὴς ἔρευνα σ᾽ ὁλόκληρο τὸ νοσοκομεῖο ἀπὸ τὸν μακαρίτη τὸν Ἀστυνόμο, τὸν Ντιντῆ τὸν Λαμπρινόπουλο καὶ τὸν μακαρίτη ἐπίσης μετέπειτα συνταξιοῦχο Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Κώστα Τσίπη, ἐτελείωσε καὶ ἦταν καταπληκτικὴ σὲ ἀποτελέσματα. Γιατὶ σὲ μιὰ ἀποθήκη ποὺ ἦταν γεμάτη καυσόξυλα καὶ ποὺ οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας εἶχαν τὴν ὑπομονὴ νὰ τὴν ἀδειάσουν ὁλόκληρη στὸ διάδρομο ἀπὸ τὸ περιεχόμενό της, βρέθηκαν : Τὸ μαῦρο πανταλόνι τοῦ Λαζάρωφ ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχε κοπῆ μὲ ψαλίδι πρόσφατα καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη ὅλο τὸ μέρος ποὺ ἀντιστοιχοῦσε στὴν κοιλιά. Καὶ αὐτὸ γιατὶ φαίνεται εἶχε πλημμυρίσει ἀπὸ αἵματα. Αὐτὸ ἄλλως τε τὸ συμπέρασμα ἔβγαινε, γιατὶ στὸ μέρος τοῦ πανταλονιοῦ ποὺ εἶχε μείνει, δηλαδὴ στὰ μπατζάκια, φαινόντουσαν πιτσιλάδες ἀπὸ ξερὸ πιὰ καὶ λιγοστὸ αἷμα.

Οἱ δερμάτινες παντοῦφλες τοῦ Λαζάρωφ μὲ τοῦ κόσμου τὰ αἵματα ἐπάνω τους. Τὸ δερμάτινο λουρὶ τοῦ ἴδιου τοῦ Ρωσοπέρση ποὺ κι᾽ αὐτὸ εἶχε ἐπάνω κηλίδες μὲ αἷμα.

Ὁ νυκτικὸς σκοῦφος τῆς γρηᾶς Κυριακούλας πλημμυρισμένος κυριολεκτικῶς στὰ αἵματα.

Τὰ δυὸ μπαοῦλα τῆς δυστυχισμένης γυναικὸς ποὺ εἶχαν χαθῆ ἀπὸ τὴν κρεβατοκάμαρά της κατὰ τὸ ἔγκλημα. Μέσα σ᾽ αὐτὰ βρέθηκαν τὰ ἐσώρουχα καὶ τὰ νυκτικὰ τῆς Κούλας, καὶ τὰ τρία πορτοφόλια της, ἕνα μὲ 260 δραχμὲς σὲ χαρτονομίσματα, ἕνα μὲ ἕνα πενηνταράκι μόνο καὶ τὸ ἄλλο τελείως κενό. Βρέθηκαν ἀκόμη μέσα καὶ τέσσαρα χαρτονομίσματα τῶν 1000 μάρκων τὸ καθένα, ἀλλὰ χρονολογούμενα ἀπὸ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο καὶ ποὺ δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀγοραία ἀξία πιά.

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ παντελονιοῦ καὶ οἱ παντοῦφλες τοῦ Λαζάρωφ μὲ τὰ αἵματα ἐπάνω βοοῦσαν πιὰ καὶ δὲν ἄφηναν καμμιὰ ἀπολύτως ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἐνοχὴ τοῦ δράστη. Ἀπόδειξις ὄχι ἑκατὸ τοῖς ἑκατό, ἀλλὰ χίλια τὰ ἑκατό, ποὺ δὲν ἄφηνε καὶ καμμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἀφορμὴ τοῦ ἐγκλήματος. Ληστεία γιατὶ τῆς ἔκλεψε τὰ μπαοῦλα της νομίζοντας ὅτι εἶχαν θησαυρὸ καὶ τὰ ἔκρυψε, μὰ καὶ ἐκδίκησις γιατὶ εἶχε μέσα του βαθειὰ τὸ μῖσος γιατὶ ἡ «γρηὰ», ὅπως ἔλεγε στοὺς

φίλους του τὴν Κούλα, δὲν ἐννοοῦσε σώνει καὶ καλὰ νὰ πουλήση τὸ σπίτι της στὰ Κουπόνια καὶ νὰ τοῦ πάρη τὸ αὐτοκίνητο. Μὰ καὶ ἤτανε καὶ σεξουαλικό, ἀφοῦ καθὼς ἔδειχνε ἡ αὐτοψία, ὁ δράστης εἶχε ξαπλώσει δίπλα στὸ θῦμα του στὸ κρεβάτι καὶ ἐκεῖ τῆς ἔσπασε τὸ κεφάλι καὶ τὴν ἔσφαξε.

Ἔμενε πιὰ νὰ ἐξακριβωθῆ ἀπόλυτα ὅτι τὸ κομματιασμένο καὶ μαυρωμένο πανταλόνι, οἱ παντοῦφλες καὶ τὸ ζουνάρι ποὺ κι' αὐτὰ εἶχαν αἵματα καὶ ποὺ βρέθηκαν μαζὶ μὲ τὸ σκοῦφο καὶ τὰ δυὸ μπαούλα τοῦ θύματος μέσα στὴν ξυλαποθήκη ἦταν πραγματικὰ τοῦ Λαζάρωφ. Τὸ ἐβεβαίωσαν ὅλοι ἀπὸ τὸ κατώτερο προσωπικὸ τοῦ ἱδρύματος. Τὸ μαῦρο κουστούμι, εἶπαν, τὸ εἶχε φέρει πρὶν ἀπὸ δέκα μέρες στὸ νοσοκομεῖο ὁ πατέρας τοῦ Λαζάρωφ καὶ τὸ εἶχε δώσει στὸ γυιό του μπροστὰ σὲ νοσοκόμους. Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς σχετικὲς καταθέσεις τῶν νοσοκόμων, τὸ ἐβεβαίωσεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ πατέρας τοῦ Λαζάρωφ ποὺ ἔστειλε ἀμέσως καὶ τὸν ἔφερε ὁ κ. Κουτσουμάρης καὶ τὸν ἐξήτασεν ὡς μάρτυρα ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Διελευκάνθηκε ἀκόμη καὶ μιὰ τραγικὴ σύμπτωσις ποὺ σὲ χέρια ἴσως ἀδαῶν ἀστυνομικῶν μποροῦσε νὰ ὁδηγήση καὶ σὲ μιὰ δικαστικὴ πλάνη. Γιατὶ τὸ ματωμένο δερμάτινο λουρὶ ἦταν τοῦ Μολέα. Μὲ μιὰ μόνη διαφορά, ὅτι αὐτός, πρὶν ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα, τὸ εἶχε χαρίσει στὸ Λαζάρωφ. Καὶ αὐτός, ἐπειδὴ ἦταν πολὺ πιὸ ἀδύνατος ἀπὸ τὸν ἀρκετὰ παχὺ Μολέα καὶ εἶδε ὅτι ἀπὸ τὸ λουρὶ ἐπερίσσευε ἕνα μεγάλο κομμάτι, ἔκοψε τὸ περισσευάμενο καὶ τὸ ἐχρησιμοποίησε γιὰ ἀκόνι γιὰ νὰ τροχίζη τὸ ξυράφι του. Τὸ περισσευάμενο αὐτὸ λουρὶ-ἀκόνι, τὸ ταίρι τοῦ ματωμένου, βρέθηκε μέσα στὴν κάμαρα τοῦ Λαζάρωφ καὶ ἀναγνωρίσθηκε ἀπὸ ἕνα σωρὸ μάρτυρας καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ Λαζάρωφ, ποὺ μὲ τὴν ἀναγνώρισι αὐτή, στὴν ἔγγραφη κατάθεσί του, διαπίστωνε καὶ τὴν ἐνοχή του.

Ἀκόμα μάζεψαν μὲ προσοχὴ τὴν στάχτη ἀπὸ τὴν σόμπα ποὺ ἦταν ὁλοφάνερο πιὰ ὅτι ὁ Λαζάρωφ εἶχε κάψει σ' αὐτὴν τὸ σακκάκι καὶ τὰ ματωμένα κομμάτια ἀπὸ τὸ πανταλόνι του καὶ τὴν ἔστειλαν στὸ Χημεῖο γιὰ νὰ ἐξετασθῆ καὶ νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι εἶχε καῆ μέσα της καὶ μάλλινο ὕφασμα. Τέτοια ἀκρίβεια, τέτοια σχολαστικότης, μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ, στὴν προανάκρισι καὶ στὴν ἔρευνα τῆς Γενικῆς Ἀσφάλειας, γιὰ νὰ δεθῆ τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ ἀποδειχθῆ ἡ ἐνοχὴ τοῦ δολοφόνου χωρὶς νὰ χρειάζεται ὁμολογία του. Καὶ ἐπάνω στὸ ζήτημα τῆς σόμπας ὅλοι ὅσοι ἦταν στὸν θάλαμο τὸ προηγούμενο βράδυ θυμήθηκαν, ὅτι ἀφοῦ ἐπλησίασε ὁ Λαζάρωφ καὶ ἐπέταξε μέσα σ' αὐτὴ τὸ δέμα ποὺ κράταγε στὰ χέρια, ἐμύρισε ὅλος ὁ θάλαμος ἀπὸ τὴν χαρακτηριστικὴ μυρωδιὰ τοῦ καιομένου μαλλιοῦ. Νόμισαν τότε ὅλοι ὅτι εἶχε ἁρπάξει φωτιὰ κανένα στρῶμα, εἴτε μέσα στὸν θάλαμο, εἴτε στὰ γειτονικὰ δωμάτια καὶ ἔψαξαν χωρὶς νὰ βροῦν τότε καὶ τὴν ἀφορμή. Καὶ γιὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐπίσης ἐλήφθησαν καταθέσεις.

Ἡ ὑπόθεσις πιὰ εἶχε δεθῆ ἀτράνταχτα ἀπὸ τὸν κ. Κουτσουμάρη καὶ ἀπὸ τὸν ἀκούραστο τότε συμπαραστάση του, τὸν μακαρίτη τὸν Λεονταρίτη, τοὺς δύο εὐγενικούς μου φίλους. Ἡ ὁμολογία τοῦ δράστου δὲν ἐνδιέφερε πλέον καθόλου. Ὁ Μολέας καὶ ὁ φοιτητὴς Πολυμενάκος, ποὺ τυπικῶς στὴν ἀρχὴ ἦσαν ὑπὸ κράτησιν, ἀφέθησαν ἐλεύθεροι καὶ ὡς δολοφόνος πιὰ ἐκρατήθη ὁ Λαζάρωφ.

Ὁ κ. Κουτσουμάρης ξαναφώναξε μπροστά του τὸν Λαζάρωφ. Τὸν ξαναρώτησε γιὰ τὰ ροῦχα καὶ γιὰ τὶς παντοῦφλες. Καὶ δὲν μπόρεσε πιὰ νὰ ἀρνηθῆ. Ἀλλὰ μόνο γι' αὐτὰ τὰ πράγματα.

—Ναί..... δικά μου εἶναι. Μὰ δὲν καταλαβαίνω πῶς βρέθηκαν ἐκεῖ καὶ ματωμένα. Αὐτὸς ὁ κακοῦργος ὁ Μολέας θὰ τὰ ἔβαψε μὲ αἷμα γιὰ νὰ μὲ ἐνοχοποιήση..... Ἐγὼ τὰ εἶχα πετάξει στ' ἄχρηστα. Στὰ σκουπίδια..... Πρὶν ἀπὸ δέκα μέρες. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μέσα φαίνεται τὰ πῆρε, καὶ ἀφοῦ τὰ μάτωσε τὰ ἔκοψε καὶ ἄλλα ἔκρυψε καὶ ἄλλα ἔκαψε.

Ἀλλὰ αὐτὰ ὅλα ἦταν ἀστεῖα πράγματα. Γιατὶ εἶχε κατατεθῆ ὅτι τὰ σκουπίδια τὰ ἔπαιρναν κάθε μέρα ἀπὸ τὸ μεγάλο δοχεῖο ποὺ ἦταν στὸ ἡμιϋπόγειο, γι-

τι δὲν μποροῦσε νὰ τὰ πέταξε ἀμέσως μόλις τοῦ τὰ εἶχε φέρει ὁλοκαίνουργια ὁ πατέρας του, γιατὶ ὁ Μολέας κοιμήθηκε ἀπὸ τὶς 9 τὸ βράδυ καὶ οὔτε ἐπλησίασε τὴν σόμπα, ἐνῶ μόνον ὁ Λαζάρωφ ἐπλησίασε τὴν σόμπα.

Ἄλλη ἐξέτασις τοῦ Λαζάρωφ λίγο μετὰ τὸ μεσημέρι τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας. Εἶχε σαστίσει ὁλότελα πιὰ καὶ λησμονώντας τί εἶχε πῆ καὶ καταθέσει προτήτερα εἶπε ὅτι στὶς 10 1/2 τὴν νύχτα τῆς προηγουμένης Κυριακῆς ἐπλησίασε τὴν σόμπα.

—Τί ἤθελες ἐκεῖ ;

—Κρύωνα καὶ πῆγα νὰ ζεστάνω τὰ χέρια μου.

Ὅλοι ἐβεβαίωναν ὅτι στὸν θάλαμο δὲν ἔκανε καθόλου κρύο ὥστε νὰ πάη νὰ ζεστάνη τὰ χέρια του. Ἀλλ' ὁ Λαζάρωφ εἶχε πέσει σὲ μιὰ ἄλλη ἀντίφασι ἀκόμα. Γιατί εἶχε ξεχάσει ὅτι στὴν ἀρχὴ εἶχε καταθέσει ὅτι κοιμότανε ἀπὸ τὶς 9 τὸ βράδυ στὸ κρεβάτι του καὶ ὅτι δὲν ἐξύπνησε παρὰ ἀφοῦ χάλασε ὁ κόσμος στὸ νοσοκομεῖο λίγο πρὶν ξημερώση, ὅταν εἶχε βρεθῆ πιὰ τὸ πτῶμα τῆς Κούλας.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν τόση δουλειὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐντατικὴ αὐτὴ ἀνάκρισι καὶ διερεύνησι τῆς ὑποθέσεως, ὁ κ. Κουτσουμάρης ἐπῆρε τὸν μακαρίτη τὸν Λεονταρίτη καὶ ἔφυγαν. Αὐτὸ παραξένεψε κάπως ἀρκετοὺς ἀπὸ τοὺς κατώτερους ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀσφαλείας. Καὶ κάποιος διερμηνεύοντας τὶς σκέψεις καὶ τὶς ἀπορίες τῶν ἄλλων, τόλμησε νὰ ρωτήση.

—Δὲν θὰ ἐπιμείνετε μήπως σὲ μιὰ ἐξαντλητικὴ ἐξέτασι ὁμολογήση ;

—Μά τί νὰ τὴν κάνω τὴν ὁμολογία του ; Μοῦ εἶναι περιττή. Δὲν πάει νὰ μὴν ὁμολογῆ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα ; Ἐγὼ ἀπέδειξα τετραγωνικῶς, τετραγωνικώτατα, φίλτατέ μου, τὴν ἐνοχή του. Τὴν προανάκρισι ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς θὰ τὴν συνυχίση ὁ Διοικητὴς τοῦ Παραρτήματος, ὁ κ. Ποδότας.

Καίτοι, καὶ πολὺ δικαίως, κατὰ τὸν κ. Κουτσουμάρη, ἡ ὑπόθεσις εἶχε πιὰ τελείως διαλευκανθῆ, ἡ προανάκρισις ἐξακολούθησε καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἀπὸ τὸν τότε Ἀστυνόμο καὶ μετὰ Διευθυντή, τὸν μακαρίτη τὸν Ποδότα. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο συμπληρωματικὰ μάρτυρες γιὰ τὸ ποιὸν τοῦ Λαζάρωφ καὶ κατέθεσαν ὅτι αὐτὸς εἶχε θηριώδη ἔνστικτα καὶ ὅτι, μιὰ φορὰ ποὺ τσακώθηκε, ἀπειλοῦσε νὰ σκοτώση καὶ τὸν πατέρα του. Ἐξητάζετο καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Ποδότα ὁ Λαζάρωφ ποὺ ξεχνώντας τὸ ψέμα, ποὺ εἶχε πῆ πρωτήτερα, ξεφούρνιζε διαρκῶς ἄλλα. Εἶχε ἀρχίσει πιὰ νὰ στενοχωριέται, νὰ σπάη καὶ προσπαθοῦσε νὰ βρῆ διάφορες δικαιολογίες γιὰ τὰ ψέμματα ποὺ ἀράδιαζε. Εἶπε ὅτι ὅταν ἦταν μικρὸς εἶχε κτυπήσει στὸ κεφάλι του καὶ εἶχε τραυματισθῆ. Ἀπὸ τὸ τραῦμα αὐτό..... ξεγνοῦσε. Ἔλεγε καὶ ξανάλεγε ὅτι ἡ Κυριακούλα ἤθελε νὰ τὸν παντρευθῆ καὶ νὰ τοῦ πάρη καπνοπωλεῖο-περίπτερο, ἐνῶ αὐτὸς ἤθελε αὐτοκίνητο καὶ ὁ Μολέας καὶ ὁ Πολυμενάκος τὸν συνεβούλευαν νὰ τὴν πάρη ἐνῶ αὐτὸς δὲν ἤθελε καὶ τοὺς ἔλεγε ὅτι ἦταν γρηά. Καὶ στὸ τέλος ξεφούρνησε νέα ἐκδοχή :

(Συνεχίζεται)

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Στὶς κρατικὲς φυλακὲς τῆς Γλασκώβης συζητοῦν δύο κατάδικοι.

—Τὶ ἔκανες ἐσύ; ρωτᾶ ὁ ἕνας.

—Ἔσπασα τὴν βιτρίνα ἑνὸς κοσμηματοπωλείου μὲ ἕνα τοῦβλο καὶ ἄδειασα τὸ περιεχόμενό της.

—Ἀπερίσκεπτη ἡ ἐνέργειά σου! Καὶ πότε σὲ συνέλαβαν ;

—Ὅταν ἐπέστρεψα νὰ πάρω τὸ τοῦβλο!...

- **Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ «ΔΕΞΙΟΥΤΑΙ» 250 ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ, ΗΛΙΚΙΑΣ... 4-6 ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΝΕΜΕΙ ΔΩΡΑ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ.**
- **Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ κ. ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΕΙ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΑΜΕΣΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΟΥΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΗΣ.**
- **Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ «ΦΙΛΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΣΤΕΓΗΝ ΕΚΑΛΗΣ.— ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ.**

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ "ΔΕΞΙΟΥΤΑΙ,, 250 ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ, ΗΛΙΚΙΑΣ... 4—6 ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΝΕΜΕΙ ΔΩΡΑ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΑΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους ἀποτελοῦν τὴν πλέον σημαντικὴν περίοδον τοῦ ἐνιαυτοῦ, διὰ τούς..... πιτσιρίκους καὶ τὸν παιδόκοσμον γενικῶς ἀποτελοῦν τὴν συνισταμένην μυρίων πόθων καὶ ἐπιθυμιῶν, τὴν κορωνίδα πάσης προσδοκίας καὶ πάσης ἐνοράσεως τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Αὐτὸ τὸ κατενόησεν ὁ Χριστιανὸς κυρίως ἄνθρωπος καὶ μέσῳ ἑνὸς ἀπείρου πλήθους γραφικῶν ἐθίμων καὶ ὡραίων παραδόσεων, καθιέρωσε τὴν περίοδον Χριστουγέννων καὶ Νέου Ἔτους ὡς μίαν παραδεισιακὴν ἐποχὴν διὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ παιδιοῦ καὶ τὴν φαντασίαν του.

Εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ἄτομα καὶ κοινωνικαὶ ὁμάδες κάμνουν πᾶν τὸ δυνατὸν ἑνόσῳ διαρκεῖ τὸ Δωδεκαήμερον καὶ ἰδίως τὸ πρῶτον ἑξαήμερον τῶν μεγαλυτέρων ἑορτῶν τοῦ ἔτους. Ἐφέτος ὅμως, ἢ μᾶλλον..... πέρυσι, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ 1965, ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς ἐσημείωσε μίαν ἀκόμη πρωτοτυπίαν καὶ τὴν προσέθεσεν εἰς τὰς τόσας σημαντικὰς καὶ ἐξιδανικευμένας ἀστυνομικὰς ἐπιτεύξεις ποὺ εἶδε τὸ ἐπίνειον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἐκάλεσε περὶ τοὺς 250 βλαστοὺς ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῆς γείτονος, ἡλικίας 4—6 ἐτῶν, καὶ εἰς λίαν συγκινητικὴν ἀλλὰ καὶ λίαν..... ἐκδηλωτικὴν τελετὴν—φανταστῆτε 250 «μπόμπιρες» ὅλους μαζὶ καὶ μάλιστα ἐμπρὸς εἰς δῶρα καὶ γλυκίσματα..... —τοὺς διένειμε δῶρα ἀξίας 50-60 δραχμῶν ἕκαστον, τοὺς προσέφερε γλυκίσματα καὶ ἄλλες «λιχουδιὲς» καὶ πρὸ πάντων τοὺς ἐψυχαγώγησε μὲ ἕνα δίωρον καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα εἰδικῶς διὰ τὴν ἡλικίαν των. Εὖγε, λοιπόν. Εὖγε καὶ πάλιν εὖγε βροντοφωνοῦν αἱ στῆλες μου πρὸς πάντας ἐκείνους ποὺ συνέλαβαν τὴν ὡραίαν ἰδέαν καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους ποὺ τὴν μετουσίωσαν εἰς μίαν ὡραιοτάτην καὶ λίαν συγκινητικὴν πραγματικότητα.

***

Η ΔΕΞΙΩΣΙΣ ἐγένετο τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὴν Λέσχην τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, καὶ ἀπὸ ὥρας 10—13.30'. Παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ τῆς γείτονος μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τῶν βλαστῶν των. Κατ' ἀρχήν, συγκεκινημένος ἀπὸ τὴν ὡραίαν πρωτοβουλίαν καὶ τὸ ἰδιότυπον τῆς συγκεντρώσεως—καὶ ὕστερα ἀπὸ ἐμπνευσμένην προσφώνησιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκου—ὡμί-

λησεν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ ἀπὸ συστάσεώς του μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξέθεσε τοὺς ἀγῶνας του διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἄνοδον τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, διέγραψε μὲ σαφήνειαν τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ὅλων μας πρὸς τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ τὸ Ἔθνος καὶ ἐτόνισεν, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ πρωτίστως ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῶν Νόμων πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ κατὰ παντὸς ἀδικοπραγοῦντος.



Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος καὶ ἄλλοι κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ καλλιτεχνικοῦ προγράμματος.

Ἐπηκολούθησεν ἡ διανομὴ τῶν δώρων πρὸς τὸν παιδόκοσμον, ἡ προσφορὰ γλυκισμάτων καὶ ἀναψυκτικῶν καὶ τὸ ὡραιότατον καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ Πειραιώτου καλλιτέχνου κ. Κίμωνος Ἀρέτα. Καὶ ἡ ὅλη ἐκδήλωσις, συγκινητικὴ καὶ ἐπιτυχὴς καθ' ὅλας τὰς διαστάσεις της, ἔληξε μὲ τὰς πλέον εὐμενεῖς ἐντυπώσεις τῶν παρευρεθέντων καὶ ἰδίως μὲ πολὺν πλοῦτον τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Αὐτό, τὸ τελευταῖον, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ πολὺ δικαίως ἐχειροκρότησεν ὁ Πειραιεὺς τοῦ τέλους τοῦ 1965.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ κ. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΕΙ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΑΜΕΣΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΟΥΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΗΣ

Εὐαρεσκειαν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως μετέφερεν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος πρὸς τὴν Ἄμεσον Δρᾶσιν, τὴν «κορωνίδα» τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς ἀπεκλήθη, κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ποὺ ἐπραγματοποίησε τὴν 11ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. Συνοδευόμενος ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χαλούλου καὶ τοῦ Ὑπασπιστοῦ του κ. Π. Λεκάκου, μετέβη εἰς τὸ οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν τὴν 9.30 ὥραν τῆς 11-1-66, ἔνθα τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ἐμμαν. Ἀρχοντουλάκης, ὁ Α' Ὑποδιευθυντὴς κ. Α. Στρατῆς, ὁ Β' Ὑποδιευθυντὴς κ. Π. Ἀναγνωστόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀμέσου Δράσεως κ. Γ. Ἀγγελόπουλος καὶ οἱ δημοσιογράφοι κ. Λεωτσάκος, Δαυΐδ κ.λ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπεθεώρησε κατ' ἀρχὴν τοὺς συγκεντρωθέντας ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἀμέσου Δράσεως, ἐν συνεχείᾳ δέ, ἀπαντῶν εἰς θερμὴν προσφώνησιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη εἶπεν ὅτι μεταφέρει εὐαρέσκειαν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀμέσου Δράσεως, τὴν κορωνίδα τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐλπίδα καὶ καύχημα τοῦ νομοταγοῦς κοινοῦ συγχρόνων μεγαλουπόλεων ὡς αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς κ.λ. Ἀκολούθως ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξῆρε τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁ-

ποίαν προσφέρουν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, καὶ ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις ειδικώτερον καὶ προσέθεσεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι αὐτῆς εἶναι οἱ δακτυλοδεικτούμενοι καλοὶ Σαμαρεῖται τῆς κοινωνίας μας. Περαιτέρω εἶπεν ὅτι γνωρίζει τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ προβλήματα τῆς Ἀμέσου Δράσεως καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ μέσα τὰ ὁποῖα θὰ εἰσηγηθῇ θὰ τύχουν τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἁρμοδίων. Τέλος, ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων ἐτόνισεν ὅτι ὁ μέγας σκοπός του εἶναι ἡ ἐπίλυσις τῶν δικαίων αἰτημάτων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ὅτι ἀγωνίζεται δι' αὐτὰ ἀπὸ ὀκταετίας ὡς συνδικαλιστικὸν στέλεχος, ὡς βουλευτὴς καὶ Ὑπουργὸς καὶ ὅτι ἀπὸ τὴν ἐπίλυσίν των ἐξαρτᾶ τὴν ἐν τῇ Κυβερνήσει παραμονήν του. Ἐν κατα-



Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Ἀμέσου Δράσεως καὶ μεταξὺ αὐτῶν: ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ἐμμαν. Ἀρχοντουλάκης, ὁ «πρύτανις» τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν κ. Σπ. Λεωτσάκος κ.λ.

κλειδὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐκάλεσε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὅπως ἐφαρμόσουν τοὺς νόμους πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ καθ' οἱουδήποτε παρανομοῦντος, διὰ τὴν προστασίαν τῆς δημοσίας τάξεως, τοῦ πολιτεύματος καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ τὰ χειροκροτήματα διεδέχθη ἐπιτυχὴς παρέμβασις τοῦ παρισταμένου δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου, «πρυτάνεως» τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν καὶ τῆς καθαροαίμου δημοσιογραφίας ὡς γνωστόν. Ὁ κ. Λεωτσάκος εἶπεν ὅτι οἱ ἀγῶνες τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ τομέως τῆς δημοσίας τάξεως ἐγγίζουν τὸ ὑπεράνθρωπον καὶ πρέπει νὰ ἀναγνωρίζωνται τόσον ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὅσον καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ χρήζει ἀμέσου ἐπιλύσεως ἀναφορικῶς μὲ τὴν Ἄμεσον Δρᾶσιν, ἐτόνισεν, εἶναι ἡ ἀσφάλι-

σις τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν πληρωμάτων, διὰ νὰ ἐπιδίδωνται οἱ ὑπάλληλοι ἀπερίσπαστοι εἰς τὸ ἔργον των καὶ νὰ μὴ κατέχονται ἀπὸ τὸ ἄγχος καταβολῆς ἐξ ἰδίων τῶν ἀποζημιώσεων διὰ τὰς ἀναποφεύκτους ζημίας ἢ σωματικὰς βλάβας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πολυπλόκων καθηκόντων των. Ἀπαντῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς διεβεβαίωσε τοὺς πάντας, ὅτι τὸ θέμα τοῦ εἶναι γνωστὸν καὶ καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας διὰ τὴν ἐπίλυσίν του, ἐν ἀπολύτῳ δὲ ἀνάγκῃ θὰ προσφύγῃ εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας αἱ ὁποῖαι, εἶναι βέβαιος, θὰ προσφερθοῦν διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν περιπολικῶν μας μιμούμεναι τὴν ἑταιρίαν ἐκείνην, ποὺ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν προσέφερεν ἐφέτος δύο ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια δι' ἰσάριθμα περιπολικά.

Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπεσκέφθη τὸ Κέντρον τῆς Ἀμέσου Δράσεως καὶ ἐνημερώθη ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, Ἀστυνόμου Β' κ. Γ. Ἀγγελοπούλου, ἐπὶ τῆς λειτουργίας του καθ' ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν, καὶ πέραν τῶν πολυπλόκων συγχρόνων τηλεπικοινωνιακῶν μέσων, προὐξένησεν τὸ σύστημα ἀσφαλείας μετὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις ἔχει συνδεθῆ μὲ τὴν «Ἀμέρικαν Ἐξπρές». Τὸ σύστημα τοῦτο, ἐφάμιλλον ἐκείνων τῶν ξένων μεγάλων πιστωτικῶν ἱδρυμάτων καὶ καταστημάτων, εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἀποκτηθῆ καὶ παρὰ τῶν ἰδικῶν μας τραπεζῶν καὶ μεγάλων καταστημάτων. Ἂς σημειωθῆ ὅτι τὸ σύστημα αὐτό, γνωστὸν εἰς τὰς ξένας χώρας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, εἶναι τὸ τελειότερον μέσον ἀποφυγῆς διαρρήξεων, ληστειῶν κ.λ. ἀφοῦ διὰ τῆς αὐτομάτου λειτουργίας του δίδει τὸν συναγερμὸν εἰς τὰς Ἀστυνομίας καὶ ἡ κατασταλτικὴ δρᾶσις καθίσταται πράγματι κεραυνοβόλος.

***

Τὸ ΕΡΓΟΝ τῆς Ἀμέσου Δράσεως, ὡς διαπιστοῦται καθημερινῶς καὶ ὡς καθημερινῶς τονίζεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων καὶ τοῦ τύπου, εἶναι ἓν τῶν μεγίστων συγχρόνων Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν πρὸς σύγχρονον κοινόν. Ὅλοι καθημερινῶς παριστάμεθα μάρτυρες τοῦ γιγαντιαίου αὐτῆς ἔργου, ποὺ ἐπιτελεῖται πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, πρὸς πᾶσαν ἑστίαν παρανομίας καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ πλέον ἀπιθάνου μέχρι τοῦ πλέον σοβαροῦ περιστατικοῦ. Ὁ σύγχρονος πολίτης, εἰς τὸν ὅρον «Ἄμεσος Δρᾶσις» τείνει νὰ συμπεριλάβῃ πᾶν τὸ ἔχον σχέσιν μὲ τὴν Ἀστυνομίαν, κάθε τί τὸ ἐμπίπτον εἰς τὰς σχέσεις Ἀστυνομίας καὶ Κοινοῦ. Ἴσως νὰ μὴ εἶναι καὶ τόσον εὐχάριστον αὐτό, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις κυριολεκτικῶς κατακλύζεται ἀπὸ αἰτήματα καὶ ἐκκλήσεις ποὺ μέγα μέρος των πρέπει νὰ διοχετευθῆ εἰς ἄλλας Ὑπηρεσίας, ἀλλὰ εἶναι πάντως πραγματικότης καὶ μάλιστα ἀναμφισβήτητος. Ἀνάγκη λοιπὸν ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, ἀνάγκη ἐφοδιασμοῦ της μὲ πολλὰ ἀκόμη περιπολικά, μὲ περισσοτέρους φορητοὺς ἀσυρμάτους καὶ ἀνάγκη ἐνισχύσεώς της εἰς ἔμψυχον ὑλικόν. Τὰς ἀνάγκας αὐτάς, γνωστὰς βεβαίως ἐκ τῶν προτέρων εἰς πάντας τοὺς ἁρμοδίους, διεπίστωσεν καὶ προσωπικῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπίλυσίν των.

Ἡ στατιστικὴ τοῦ ἔτους 1965 ποὺ ἀκολουθεῖ, εἶναι ὁ ἀδιάψευστος μάρτυς τῶν διαπιστώσεων αὐτῶν καὶ πέραν τῆς καθημερινῆς μαρτυρίας τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ. Αὔξησις τῶν τηλεφωνικῶν κλήσεων διὰ παροχὴν βοηθείας, μᾶς λέγει ἡ στατιστική, κατὰ 51.3% τὸ 1965 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1964! Ἤτοι, ἔναντι 66.611 τηλεφωνικῶν κλήσεων τοῦ ἔτους 1964—ποὺ καὶ αὐταὶ ἦσαν κατὰ μέγιστον ποσοστὸν περισσότεραι ἐκείνων τοῦ 1963—τὸ 1965 ἐσημειώθησαν 100.784! Ἡ ἁλματώδης αὐτὴ αὔξησις, αὔξησις ἡ ὁποία ἀπὸ συστάσεως τῆς Ἀμέσου Δράσεως ἀκολουθεῖ τὴν ἀνιοῦσαν εἰς μεγάλα καθ' ἕκαστον ἔτος ποσοστὰ καὶ τὸ 1965 σημειώνει τεράστιον ἅλμα, εἶναι μαθηματικῶς βέβαιον ὅτι τὸ 1966 θὰ ἀναπτυχθῆ εἰς μεγαλύτερα ἀκόμη ὕψη. Τὸ ποῦ θὰ φθάσῃ, δὲν δύναται φυσικὰ νὰ προβλεφθῆ.

Ἰδοὺ τώρα ἡ στατιστικὴ ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων, τῶν πταισμάτων καὶ

τῶν διαφόρων συμβάντων, ὡς ἐτησία ἀπόδοσις τοῦ ἔτους 1965 καὶ ἐν συγκρίσει μετὰ τῆς τοιαύτης τοῦ 1964 :

Α.' ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ	1965	1964
1) Τραυματισμοὶ ἐξ αὐτοκινήτων	3.948	3.315
2) 'Εκτυφλωτικὰ φῶτα	122	82
3) Συμμετοχὴ ἀνηλίκων εἰς τεχν. παίγνια	64	133
4) 'Επαιτεία –'Αλητεία	22	32
5) Διάφορα Πλημμελήματα	767	504
Σύνολον	4.923	4.066

Β.' ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ	Μηνύσεις	Συστάσεις	Μηνύσεις	Συστάσεις
	1965		1964	
1) 'Υπερβολικῆς ταχύτητος	714	584	414	530
2) 'Αντικανονικῆς πορείας	825	9.539	484	9.250
3) 'Επικινδύνου ὁδηγήσεως	507	356	248	297
4) Παρανόμου σταθμεύσεως	945	14.123	336	4.985
5) Παρανόμου διελεύσεως	956	5.819	706	4.985
6) Καυσαερίων	209	2.490	168	2.928
7) 'Ασκόπου χρήσεως ἠχητ. ὀργάνων	848	1.344	104	750
8) Οἰκοδομικαὶ παραβάσεις	490	362	59	256
9) Διαταράξεις κοινῆς ἡσυχίας	1.918	6.106	547	4.741
10) Παραβάσεις περὶ καθαριότητος	130	850	48	578
11) 'Αθεωρ. ἀδειῶν κυκλοφ. & ἱκανότητος	122	2.078	82	2.459
12) Στερουμ. ἀδείας » »	82	93	113	160
13) Διάφ. παραβάσεις εἰς βαθμὸν πταίσμ.	1.683	30.181	831	24.797
Σύνολον	9.429	73.925	4.140	56.716

Γ.' ΣΥΜΒΑΝΤΑ	1965	1964
1) Πυρκαϊαὶ	860	830
2) Συγκρούσεις μὲ ὑλικὰς ζημίας	6.511	4.680
3) "Ελεγχος Κέντρων Τεχν. Παιγνίων	3.129	7.154
4) Παροχαὶ Α' Βοηθειῶν	5.035	4.498
5) Περισυλλογαὶ οἰνοφλύγων	748	621
6) Προσαγωγαὶ ἀτόμων ἐκ διαφ. αἰτιῶν	15.121	13.653
7) 'Ανεύρεσις κλαπέντων ὀχημάτων	497	447
8) Διάφορα συμβάντα καὶ ἐπεισόδια	57.079	40.094
Σύνολον:	88.980	71.977
Γενικὸν σύνολον:	177.257	136.899

Πέραν τῶν ἀνωτέρω, τὸ 1965 ἐγένοντο 19.271 προτάσεις ἀφαιρέσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων διὰ παρανόμους σταθμεύσεις κ.λ., ἐναντι 4.084 τοῦ ἔτους 1964.

*
* *

Το ΡΕΠΟΡΤΑΖ τῆς 'Αμέσου Δράσεως δὲν θὰ ἦτο πλῆρες ἐὰν παρέλειπα νὰ καταχωρήσω τό..... μεγαλύτερον καὶ συνταρακτικώτερον περιστατικὸν ποὺ ἀπησχόλησε τὴν 'Υπηρεσίαν διαρκοῦντος τοῦ 1965. 'Ιδοὺ αὐτό, ὅπως τὸ ἔδωσε μεγάλη πρωϊνὴ ἐφημερὶς τῶν 'Αθηνῶν ὑπὸ τοὺς τίτλους «'Ο σύζυγος δὲν ἤθελε νά..... ἐκτελέση τὰ καθήκοντά του! Τελικὰ..... ἐπείσθη»:

«Μέσα στὶς 204.116 περιπτώσεις ποὺ ἀπασχόλησαν τὴν Ἄμεση Δράση τὸ 1965, ἡ πιὸ περίεργη ἀπ' ὅλες εἶναι ἀσφαλῶς τούτη :

»Ἡ γυναίκα ποὺ κάλεσε τὸ «100» τὰ μεσάνυχτα ἦταν πολὺ ἀναστατωμένη.

»—Βοήθεια! Ἐλᾶτε γρήγορα σπίτι μου στὴν ὁδὸ Σκουφᾶ ἀριθμό....., εἶπε μὲ τρεμουλιαστὴ φωνὴ καὶ χωρὶς νὰ δώσῃ περισσότερες ἐξηγήσεις κατέβασε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου.

»Ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας τῆς Ἀμέσου Δράσεως εἰδοποίησε ἕνα περιπολικὸ νὰ σπεύσῃ γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο στὴν παραπάνω διεύθυνση. Σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἕνα ἀσυρματοφόρο σταμάτησε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Σκουφᾶ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ζητοῦσαν ἀπελπισμένα βοήθεια. Κατέβηκε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πληρώματος, ἕνας ἀρχιφύλακας, καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ πῆγε νὰ κτυπήσῃ τὸ κουδούνι τοῦ σπιτιοῦ, ἄνοιξε ξαφνικὰ ἡ ἐξώπορτα. Παρουσιάσθηκε μιὰ κυρία 40 περίπου ἐτῶν, μὲ νυχτικὰ καὶ κατέλαβε ἐξ ἀπίνης τὸν ἀστυνομικό :

»—Μπράβο. Καλὰ ποὺ ἤρθατε, σῶστε με!

»—Τί σᾶς συμβαίνει μαντάμ ; ρώτησε ὁ ἀρχιφύλακας.

»—Ὁ ἄνδρας μου!.....

»—Σᾶς ἔδειρε ;

»—Ὄχι καλέ. Θέλει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι, γιατὶ μὲ βαρέθηκε καὶ δὲν θέλει πλέον νὰ ἐκπληρώνῃ..... τὰ συζυγικὰ καθήκοντα!

»Ὁ ἀστυνομικὸς ἔμεινε ἐμβρόντητος. Κύτταξε καλὰ τὴν γυναίκα, ἀλλὰ δὲν φαινόταν ὅτι ἦταν θῦμα τῆς ζέστης.

»—Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ ἐπέμβουμε σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία μαντάμ, τῆς εἶπε καὶ ἔκανε νὰ φύγῃ.

»Τότε αὐτὴ ἔπεσε στὰ πόδια κι' ἄρχισε μὲ κλάματα νὰ τὸν παρακαλῇ :

»—Θὰ σᾶς εἶμαι εὐγνώμων ἂν μπορούσατε νὰ τὸν μεταπείσετε.

»Μὲ τὰ πολλὰ ὁ ἀρχιφύλακας δέχθηκε νὰ δῇ καὶ νὰ συζητήσῃ μὲ τὸν βαρυεστημένο σύζυγο.

»—Τὴν βαρέθηκα κι' εἶναι δέκα χρόνια μεγαλύτερή μου.....

»Οἱ δύο ἄνδρες κάπνισαν ἕνα τσιγάρο καὶ πάνω στὴν συζήτηση ὁ ἀρχιφύλακας ἔπεισε τὸ σύζυγο νὰ μὴ «διαλύσῃ» τὸ σπίτι του. Τὸ περιπολικὸ ἔφυγε ἀπὸ τὴν Σκουφᾶ καὶ ὁ σύζυγος πῆγε μουρμουρίζοντας στό..... κρεβάτι.

»Αὐτὰ κι' ἄλλα πολλὰ συμβαίνουν στὴν Ἀθήνα. Καὶ ἡ Ἄμεση Δράση εἶναι «ὑποχρεωμένη» νὰ ἐπεμβαίνῃ σὲ λογῆς-λογῆς περιπτώσεις.....».

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ «ΦΙΛΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΣΤΕΓΗΝ ΕΚΑΛΗΣ. — ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Ο ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΣ ΟΜΙΛΟΣ «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν» ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τεράστιον καὶ λαμπρὸν ἔργον. Ἦτο ἐπόμενον, λοιπόν, νὰ συγκινηθῇ ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος τὴν 13ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ.—ὅτε ἐκλήθη νὰ παραστῇ εἰς τὴν κοπὴν τῆς βασιλόπιττας τοῦ Ὁμίλου—καὶ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του νὰ κατακλύσῃ τὴν Παιδικὴν Στέγην Ἑκάλης, μετέχων οὕτω εἰς μίαν ἀκόμη ἀπὸ τὰς ὡραίας ἐκδηλώσεις τῆς ἀγαθοποιοῦ ὀργανώσεως.

Ἡ τελετή, σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ καθ' ὅλας τὰς διαστάσεις της ἐγένετο ἀπὸ τῆς 12.45' μέχρι τῆς 14ης ὥρας. Παρέστησαν : ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, ὁ πρώην Ὑπουργὸς κ. Δ. Βρανόπουλος, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου κ. Εὐτυχία Ἰωακείμογλου, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰφιγ. Θεολόγου, Χρ. Παπαδάκη, Ἑλ. Παναγιωτοπούλου, Π. Λεωνιδάκη, Κλ. Χυδήρογλου, Ἀθ. Σκουζέ, Κ. Ψημένου καὶ Κ. Ρωματδου, αἱ κ. Μ. Βρανοπούλου,

Λ. Ἀλεξανδρῆ, Ν. Ἀντωνοπούλου, Μ. Λαζαρῆ, Ε. Δερμιτζάκη, Δ. Παπασταθοπούλου, Ε. Παναριέλλου, Λ. Σταυροπούλου, Μ. Κοερολῆ, Κ. Σεβαστοπούλου, Σ. Ραπτάκη καὶ ἀκόμη αἱ κ. Σγουρώφ, Ἀντωνοπούλου, Ἀνδρικοπούλου, Παπαγιανοπούλου, Μιχαηλίδου, Συμεώνογλου, Μεταξᾶ, Ἀθηνιωτάκη, Χωρέμη, Τζαμπούλα, Ζαρκαδίου, Πρόγια κ.λ. κ.λ. Ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς παρέστησαν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ἐμμαν. Ἀρχοντουλάκης, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν κ. Ν. Νικητάκης, ὁ Διευθυντὴς Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Κ. Τασιγεώργος, ὁ Διευθυντὴς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας κ. Δ. Ὑφαντῆς, ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Π. Λυκούσης,



Μία ἄποψις τῆς αἰθούσης ὀλίγον πρὸ τῆς προσφωνήσεως τῆς κ. Εὐτυχίας Ἰωακείμογλου.

ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος κ. Ι. Κεφαλᾶς καὶ ἀκόμη οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ. Α. Κοτσιᾶς, Σ. Μανέττας, Α. Στρατῆς, Θ. Γαλανόπουλος, Β. Σακελλαρίου, Δ. Κρίντας, Κ. Κάτσαρης, Η. Ἰατρόπουλος, Α. Γεωργουλέας, Γ. Τσατούχας, Κ. Τσιοῦγκος κ.λ., ὡς καὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν τῶν ἄλλων βαθμῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ὕστερα ἀπὸ ἐμπνευσμένην προσφώνησιν τῆς Προέδρου τοῦ Ὁμίλου κ. Ε. Ἰωακείμογλου, ὡμίλησεν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος τονίσας καταφανῶς συγκεκινημένος ὅτι προσφέρει ποσὸν 25.000 ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Ὁμίλου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνεφέρθη εἰς τὸ μεγαλόπνοον καὶ τεραστίων διαστάσεων ἔργον τοῦ Ὁμίλου, ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του πρὸς τὴν κ. Πρόεδρον καὶ τὰς κυρίας-μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐξέθεσεν εἰς ἀδρὰς γραμμὰς τὰς ἐπιτεύξεις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ τομέως καὶ εἰδικώτερον τῆς δημοσίας τάξεως. Ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσε διὰ πρώτην φορὰν ἐκείνην τὴν στιγμήν,

ὅτι τὰ ἐπίμαχα νομοσχέδια περὶ παροχῆς 2,5% ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ ἐπεκτάσεως τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐνεκρίθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ βαίνουν πρὸς τὴν ὁριστικὴν ἐπιψήφισίν των ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Τοῦτο καὶ ἡ ἀπότισις φόρου τιμῆς πρὸς τὰ θύματα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἡ ἀναφορὰ εἰς τὰ ἰδανικά, τοὺς κόπους καὶ τοὺς μόχθους τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ τοῦ Ἔθνους, μετέβαλαν τὴν κατανυκτικὴν σιγὴν ποὺ ἐπεκράτει εἰς ἐνθουσιώδη ἐκδήλωσιν ὁλοκλήρου τοῦ πλήθους καὶ ἐσκόρπισαν πολλὴν αἰσιοδοξίαν.

Μετὰ ταῦτα καὶ ἐνῶ οἱ τρόφιμοι τῆς Παιδικῆς Στέγης ἔψαλλον θρησκευτικοὺς ὕμνους, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔκοψε τὴν βασιλόπιττα τοῦ Ὁμίλου καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τῆς κ. Ἰωακείμογλου καὶ ἄλλων κυριῶν διένειμε τὰ τεμάχια αὐτῆς εἰς τοὺς παρευρισκομένους. Ἡ ὅλη ἐκδήλωσις ἔληξε μὲ μικρὰν δεξίωσιν παραταθεῖσαν καὶ πέραν τῆς 14ης ὥρας.

*
* *

Δ ΙΑ ΤΟΝ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ποὺ ἡ ὕπαρξίς του χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀγαθοποιὸς δρᾶσις πρέπει νὰ εἶναι εἰς πάντας γνωστή, ἔχουν πολλὰ γραφῆ εἰς τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» καὶ οἱ ἀναγνῶσται των ἔχουν λάβει περισσοτέραν γνῶσιν τῆς σημαντικῆς προσφορᾶς του πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ὀργανισμόν. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πολλοὶ θὰ ἀγνοοῦν εἶναι μερικαὶ «λεπτομέρειαι», καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀντιγράφω ἀπὸ ἕνα ὑπεύθυνον ἐνημερωτικὸν δελτίον ποὺ ἀπὸ καιροῦ μοῦ ἐστάλη:



Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος καθ' ἣν στιγμὴν κόπτει τὴν βασιλόπιττα τοῦ Ο. Φ. Α. Ἀθηνῶν. Παραπλεύρως αὐτοῦ ἡ Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου κ. Ε. Ἰωακείμογλου.

«Ἐκλεισαν εἴκοσι χρόνια ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1945, ποὺ μία ὁμάδα κυριῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας ἀπὸ ἀληθινὴν ἀγάπην καὶ στοργικὸν ἐνδιαφέρον πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἵδρυσε τὸν Ὅμιλον «Φίλοι Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν».

»Ὡς σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως εἶχε τεθῆ ἡ μέριμνα διὰ τὴν παροχὴν ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀνακουφίσεως πρὸς τὰ θύματα τοῦ καθήκοντος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὰς οἰκογενείας των, εἰδικώτερα δὲ τὰ παιδιά των. Ἦταν τότε μία περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ φιλανθρωπία εἶχε νὰ καλύψη ἀνάγκες σὲ κάθε τόπον καὶ σὲ κάθε κοινωνικὴν τάξιν.

»Γεράστια προβλήματα ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς μορφῆς τῆς βοηθείας, τὴν ἐξασφάλισιν πόρων καὶ τὴν καλλιτέραν ἀξιοποίησιν τῶν προσπαθειῶν τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως. Ἀπαραίτητος ἐν ἀρχῇ ἐκρίθη ἡ ἐξακρίβωσις τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῶν ἀστυνομικῶν μὲ μίαν ἄμεσον προσωπικὴν ἐπαφήν. Αἱ κυρίαι τοῦ Ὁμίλου, ποὺ πολλαὶ ἦσαν καὶ ἐθελόντριαι ἀδελφαὶ

τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐπεσκέφθησαν τὰ σπίτια τῶν ἀστυνομικῶν προσωπικὰ καὶ διεπίστωσαν τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἀναγκῶν τους.

»Ἡ δυστυχία, αἱ ἐλλείψεις, ἡ ἐπισφαλὴς ὑγεία, ἦσαν αἱ πρῶται ἐξακριβώσεις τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς.

»Αἱ προσπάθειαι τῆς Ὀργανώσεως ἀπέβλεψαν πρῶτον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἐθελοντῶν ἰατρῶν προθύμων νὰ παράσχουν τὴν βοήθειάν των καὶ ἔτσι πολλοὶ ἐπιστήμονες πάσης ἰατρικῆς εἰδικότητος ἦλθον ἀρωγοὶ μὲ τὴν προσφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν τους. Παραλλήλως ἐπετεύχθη μὲ τὰς ἐνεργείας τοῦ Ὁμίλου κατὰ μέγιστον ποσοστὸν ἡ εἰσαγωγὴ δωρεὰν ἢ μὲ καταβολὴν τῶν νοσηλείων ἀπὸ τὸν Ὅμιλον ἑκατοντάδων ἀτόμων εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς πρὸς θεραπείαν.

»Ἡ αὐτὴ φροντὶς κατεβλήθη διὰ τὴν δωρεὰν ἐνέργειαν διαφόρων παρακλινικῶν ἐξετάσεων, ἀκτινογραφιῶν κ.λ.π. καὶ ἡ χορήγησις ὀρθοπαιδικῶν μηχανημάτων καὶ ὀπτικῶν. Ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἐπέδειξε ὁ Ὅμιλος καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν εἰς τρόφιμα τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ὑπαλλήλων διὰ τοῦ ἐφοδιασμοῦ μὲ διατακτικὰς τροφίμων, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν ἀνερχομένην εἰς πολλὰς χιλιάδας κατέβαλεν ἡ Ὀργάνωσις.

»Εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἀνέρχονται αἱ τοιαῦται χορηγήσεις καὶ αἱ ἀπ' εὐθείας διανομαὶ τροφίμων τὰ ὁποῖα παρείχοντο παρὰ διαφόρων χορηγῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαιότερος ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρός.

»Παραλλήλως ἐγένοντο δωρεὰν διανομαὶ φαρμάκων ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ὁμίλου ὡς καὶ χορηγήσεις ἐντολῶν δι' ἐκτέλεσιν συνταγῶν, ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων ἐβάρυνε τὸν Ὅμιλον. Σπουδαίαν ἐπίσης ἐξυπηρέτησιν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν προστατευομένων τοῦ Ὁμίλου ἀπετέλεσεν ἡ διανομὴ εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως εἰς χιλιάδας δεμάτων προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, καὶ βρεφοκομικῶν δεμάτων προελεύσεως Ε. Ε. Σταυροῦ καὶ ἄλλων πηγῶν εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας. Τὰ παιδιὰ—μαθηταὶ ἐνισχύθησαν κατὰ τὸ δυνατὸν μὲ σχολικὸν ὑλικόν, βιβλία κλπ. καὶ εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν ἀρίστων ἐχορηγήθησαν κατόπιν διαγωνισμοῦ ὑποτροφίαι.

»Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἐνεργοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Ὁμίλου. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἱδρύσεως παρέσχεν ἱκανὰς χρηματικὰς ἐνισχύσεις, αἵτινες ὡλοκληρώθησαν διὰ τῆς ἱδρύσεως Ὠτορινολαρυγγολογικοῦ Τμήματος μετὰ βαρείας χειρουργικῆς τραπέζης μὲ δαπάνην δι' ἧς ἐπεβαρύνθη ἐξ ὁλοκλήρου ὁ Ὅμιλος, ὅστις καὶ ἀνέλαβε καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ. Πόσον ἐξυπηρετικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἵδρυσις αὐτοῦ ἀπέδειξε τὸ γεγονὸς ὅτι ἐντὸς τῶν 18 πρώτων μηνῶν ἐγένοντο ἐν αὐτῷ 5.324 ἐξετάσεις καὶ 288 ἐγχειρήσεις.

»Αἱ προσπάθειαι τοῦ Τμήματος Προνοίας τοῦ Ὁμίλου, εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐπιτεύξεων τοῦ ὁποίου ἀνήκουν ὅλαι αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι ἐνέργειαι, ἐξετάθησαν καὶ εἰς δραστηριότητα μὴ δυναμένην νὰ περιγραφῇ λεπτομερῶς ἐνταῦθα. Ἐνδεικτικῶς μόνον ἀναφέρομεν εἰσέτι τὴν ἀποστολὴν ἀσθενῶν μὲ δαπάνας τῆς Ὀργανώσεως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' ἐπειγούσης φύσεως σοβαρὰς περιπτώσεις, τὴν ἐκπαίδευσιν ἀνωμάλων παιδιῶν κατ' οἶκον, τὴν βοήθειαν διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀποπεράτωσιν οἰκιῶν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν καλλιέργειαν φυσικῶν ταλέντων ὅπως φωνητικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐν γένει.

»Αἱ ἐπιτεύξεις διὰ τὰς ὁποίας ὁ Ὅμιλος εἶναι ὑπερήφανος, εἶναι ἡ παροχὴ ποικίλων ἐνισχύσεων εἰς εἴδη καὶ χρήματα διὰ τὴν κάλυψιν πάσης φύσεως ἀναγκῶν ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των καὶ ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία τῆς Παιδικῆς Στέγης, τοῦ Μορφωτικοῦ Κέντρου καὶ τοῦ Ἐντευκτηρίου του.

»Παιδική Στέγη

»Ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων δράσεως τοῦ Ὁμίλου ἀντιμετωπίζεται τὸ θέμα τῶν παιδικῶν ἐξοχῶν. Κατ' ἀρχὰς ἐλλείψει ἰδιοκτήτου χώρου, τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη συμπεριλαμβάνονται σὲ κατασκηνώσεις ἄλλων ὀργανώσεων Κοινῆς ὠφελείας μὲ τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν φροντίδα τῆς Ὀργανώσεως.

»Πρῶτον οὐσιαστικὸν ἐπίτευγμα εἶναι ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1948 ἀγορὰ ὡραιοτάτης ἐπαύλεως εἰς τὴν θέσιν Νάρκισσος, ἐντὸς πευκοφύτου περιοχῆς 4045 τ. πήχεων ἡ ὁποία διαρρυθμίζεται καταλλήλως καὶ ἐξοπλίζεται μὲ τὰ ἀπαραίτητα σκεύη καὶ ἱματισμόν. Ἔτσι ἀρχίζει νὰ ὀργανοῦται ἡ Παιδικὴ Στέγη καὶ νὰ παρέχεται ἡ πρώτη φιλοξενία παιδιῶν στὸ ἰδιόκτητον αὐτὸ οἴκημα καὶ διὰ τὸ θέρος ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον. Ἀνοικοδομεῖται συγχρόνως ὁ παρακείμενος Ναΐσκος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἐφοδιάζεται μὲ εἰκόνας καὶ ἱερὰ σκεύη χρησιμοποιούμενος ἔκτοτε διὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν τῶν παιδιῶν τῆς Παιδικῆς Στέγης.

»Κατὰ τὸ 1949 ὁ Ὅμιλος ἐπωφελεῖται δωρεᾶς λυομένου οἰκίσκου τύπου ΝΥΣΣΕΝ, τὸν ὁποῖον ἐγκαθιστᾶ παρὰ τὸ πρῶτον οἴκημα αὐξανομένης οὕτω τῆς δυναμικότητος φιλοξενίας εἰς ἑξήκοντα συνολικῶς κλίνας. Μετὰ διετίαν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀγορὰ ἑτέρων τεσσάρων παρακειμένων οἰκοπέδων καὶ οὕτω ὁ ἰδιόκτητος χῶρος ἀπὸ 4046 πήχεις αὐξάνεται εἰς 12.570, ἐνῶ συγχρόνως οἰκοδομεῖται μικρὸς οἰκίσκος εἰσέτι πρὸς χρῆσιν τραπεζαρίας.

»Διὰ νὰ μὴ διακοπῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναρρώσεως τῶν παιδιῶν ἡ ἐκπαίδευσις, ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1953 ἡ Ἵδρυσις Δημοσίου Δημοτικοῦ Σχολείου μὲ διδασκάλισσαν δημόσιον ὑπάλληλον. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀργότερον ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν ἦτο ἰδιαζόντως ηὐξημένος προσελαμβάνετο καὶ ἑτέρα διδασκάλισσα ἐξόδοις τοῦ Ὁμίλου.

»Μετὰ νέαν συμπληρωματικὴν ἀγορὰν οἰκοπέδων ἤρχισεν καὶ ἐπερατώθη κατὰ τὸ 1956 ἡ ἀνέγερσις τῆς νέας μεγάλης πτέρυγος τῆς Παιδικῆς Στέγης ἐπὶ 20.000 πήχεων, οἰκοδομηθείσης ἀρτιωτάτης οἰκοδομῆς ἐπὶ εἰδικῶς μελετημένου σχεδίου διὰ τὴν φιλοξενίαν παιδιῶν μὲ ἄριστον προσανατολισμὸν καὶ ἀρίστους ὅρους ὑγιεινῆς διαμονῆς. Ἡ νέα αὕτη οἰκοδομὴ ἐξωπλίσθη ἐξ ὁλοκλήρου μὲ καινουργῆ ἔπιπλα καὶ σκεύη καὶ ἐφωδιάσθη μὲ ἀρτιωτάτας ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρετήσεως τῶν φιλοξενουμένων.

»Οἴκημα ἐφοδιασμένον μὲ κεντρικὴν θέρμανσιν, ψυκτικὸν θάλαμον, αὐτόματα ἠλεκτρικὰ πλυντήρια καὶ ἠλεκτρικὰς συσκευὰς ἐξαερισμοῦ τῶν μαγειρείων, ἀνέτους θαλάμους καὶ πλήρεις βοηθητικοὺς χώρους διὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὸ προσωπικόν, δύναται ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ οἴκημα τῆς πρώτης ἐπαύλεως καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκίσκους νὰ ἐξυπηρετῇ ἐν ἀνέσει 150 παιδιὰ καὶ συγχρόνως 15μελὲς προσωπικόν.

»Πολλάκις, ἐνῶ τὰ παιδιὰ φιλοξενοῦνται εἰς τὸ νέον Ἵδρυμα, ἡ βίλλα στεγάζει οἰκογενείας ἀστυνομικῶν αἱ ὁποῖαι σιτίζονται δωρεὰν εἰς τὸ ἑστιατόριον τῆς Παιδικῆς Στέγης δαπάναις τοῦ Ὁμίλου. Αἱ ἰδεώδεις συνθῆκαι διαμονῆς καὶ ταυτοχρόνως ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν παιδιῶν παρέσχε τὴν εὐχέρειαν εἰς πλείστας οἰκογενείας ἀστυνομικῶν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν των.

»Ἡ Παιδικὴ Στέγη, ποὺ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐξηλίχθη στὸ σημερινὸ θαυμάσιον Ἵδρυμά μας, ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τῆς νέας πτέρυγος τὸ 1955 - 1956 ἐφωδιασμένη μὲ κάθε τεχνικὸν μέσον μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ εὔρυθμα χειμῶνα καλοκαῖρι. Χρειάζονται μόνον τὰ οἰκονομικὰ μέσα γιὰ νὰ γίνεται ἐκμετάλλευσις ὅλης του τῆς δυναμικότητος. Εἶναι τὸ Ἵδρυμα γιὰ τὸ ὁποῖον ὑπερηφανευόμεθα. Ἡ λειτουργία τοῦ Δημοσίου Δημοτικοῦ Σχολείου μέσα στὴν Παιδικὴν Στέγη μαζὶ μὲ ὅλες

τῆς ἄλλες ἐξυπηρετήσεις ποὺ παρέχονται νομίζομεν ὅτι καθιστᾶ ἰδανικὴν τὴν διαμονὴν παιδιῶν ποὺ ἔχουν ἀνάγκη καθ' ὅλον τὸν χρόνον. Γιατὶ δυστυχῶς εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ὑπάρχουν πολλὲς ἀνάγκες στὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ μόνο ἡ οἰκονομικὴ ἀναιμία μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ καλύψουμε.

»Μέχρι σήμερα 6.480 παιδιὰ πέρασαν καὶ ἔζησαν στὴν Παιδικὴν Στέγην καὶ καρπώθηκαν τὶς χαρὲς καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ἱδρύματος καὶ ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ 100 περίπου οἰκογένειαι ἀστυνομικῶν ἐφιλοξενήθησαν στὶς ἐγκαταστάσεις του.

»Στατιστικὰ στοιχεῖα τηρούμενα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἱδρύματος παρέχουν πλήρη εἰκόνα τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου καὶ τῶν ἐπιτυγχανομένων ἀποτελεσμάτων ἐκ τῶν συγκριτικῶν πινάκων βάρους ὕψους κ.λ π.

»Μορφωτικὸν Κέντρον

»Τὸ Μορφωτικὸν Κέντρον τοῦ Ὁμίλου ἱδρύεται τὸ 1947 κατ' ἀρχὰς ἄνευ ἰδιοκτήτου στέγης, φιλοξενούμενον εὐγενῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων. Ἀριστεῖς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης ἔδιδον εἰς αὐτὴν διαλέξεις, ἐνῶ παραλλήλως τίθεται ἐν λειτουργίᾳ Σχολὴ Κοπτικῆς - Ραπτικῆς διὰ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν μὲ δύναμιν ἐγγίζουσαν τὰς 200 κατ' ἔτος. Μετὰ τριετίαν ἠγοράσθη παρὰ τοῦ Ὁμίλου ὁ β' ὄροφος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη 47, οἰκοδομῆς ὅπου ἐστεγάζετο πλέον τὸ Μορφωτικὸν Κέντρον. Μετὰ μικρὸν χρονικὸν διάστημα δημιουργεῖται Σχολὴ Ξένων Γλωσσῶν δι' ἀστυνομικοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των, μὲ δύναμιν ὑπερβαίνουσαν τοὺς 100 μαθητάς. Ἀρκεταὶ ἑκατοντάδες καὶ ἐκ τῶν δύο φύλων ἐπωφελήθησαν τῶν εὐεργετημάτων αὐτῶν.

» Εἰς τὸ Μορφωτικὸν Κέντρον ἤδη ἐγγράφονται περὶ τὰ 40 μέλη ἐκ Κυριῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας καὶ διαμορφοῦται ἰδιαιτέρα δρᾶσις περὶ τὸ τμῆμα τοῦτο.

»Ἡ Σχολὴ Κοπτικῆς Ραπτικῆς, ἐφωδιασμένη μὲ πλήρη ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας καὶ μὲ ἄριστον διδακτικὸν προσωπικόν, ἐχορήγησε μέχρι σήμερον περὶ τὰ διακόσια πεντήκοντα διπλώματα εἰς ἀρτίως ἐκπαιδευθείσας μαθητρίας, πολλαὶ τῶν ὁποίων ἐν συνεχείᾳ ἤσκησαν εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμα τῆς μοδίστας μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των.

» Τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὸ Μορφωτικὸν Κέντρον ἐλειτούργησε καὶ ἐργαστήριον γυναικείων φορεμάτων μὲ προσωπικὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς αὐτῆς. Οὕτω παρείχετο ταυτοχρόνως ἕνας ἀκόμη πόρος εἰς τὸν Ὅμιλον. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μ. Κέντρου παραλλήλως ἐγένοντο τὰ ἑβδομαδιαία τέϊα τοῦ Ὁμίλου καὶ ἄλλαι συγκεντρώσεις. Ἐπί τι διάστημα δὲ αὕτη προσέφερε καὶ σοβαρὸν εἰσόδημα εἰς τὴν Ὀργάνωσιν ἐνοικιασθεῖσα εἰς ἰδιώτας, ὅτε ἡ Σχολὴ διὰ τεχνικοὺς λόγους ἐστεγάσθη εἰς ἕτερον οἴκημα εὐγενῶς προσφερθέν.

»Ἔκτοτε τὸ οἴκημα, ἰδιοκτησία τοῦ Ο.Φ.Α., εἶναι ἐνοικιασμένο καὶ τὸ εἰσόδημα χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Παιδικῆς Στέγης.

» Τὸ τελευταῖον ἐπίτευγμα ἦτο ἡ ἀπόκτησις τοῦ ἀκινήτου τοῦ νέου ἐντευκτηρίου μας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλεξ. Σούτσου 5. Ὁ νέος αὐτὸς χῶρος παρέχει τὴν εὐκαιρίαν συγκεντρώσεως τοῦ Ὁμίλου ὅπου ὅλα τὰ μέλη ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μεταξύ των καὶ μὲ τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ὀργανώσεως δι' ἀνταλλαγὴν γνωμῶν ἐπὶ τῆς ἐν γένει προόδου καὶ τελεσφορήσεως τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ὁμίλου.

»Πόροι.

» Τὴν δυνατότητα γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του ὁ Ὅμιλος ἐβάσισε σὲ διάφορες πηγές. Χρονολογικὰ πρῶται ὑπῆρξαν αἱ δωρεαὶ εἰς εἶδος, ὡς δωρεαὶ φαρμάκων, τροφίμων, εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, σχολικῶν εἰδῶν, βρεφο-

κομικῶν δεμάτων κλπ. ὀφειλομένων εἰς ἰδιώτας ἢ φιλανθρωπικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

» Παράλληλα, τὴν οἰκονομική του εὐχέρειαν ἐστήριξε εἰς τὰς δωρεὰς καὶ συνδρομὰς τῶν μελῶν καὶ ἄλλων ὡς καὶ εἰς ἐκτάκτους ἀρωγὰς τῆς Βασιλικῆς Προνοίας, Κρατικῶν Λαχείων, Ἱδρύματος «ΕΥΡΗΚΑ» κ.λ.π. Αἱ διάφοραι εἰς χρῆμα δωρεαὶ τῶν ἐκτιμώντων τὴν προσπάθειάν του, ἔφεραν τὸν Ὅμιλον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του καὶ κάθε χρόνο μεταξὺ τῶν πρώτων προτιμωμένων φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων τῆς χώρας. Παγίως ὅμως ὁ Ὅμιλος ὑπελόγισε εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεών του, αἱ ὁποῖαι κατὰ κανόνα ἀπέδωσαν ἱκανὰ χρηματικὰ ποσὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἐκινήθη ἡ ὀργάνωσις σὲ τρόπον ποὺ νὰ ἐπιτύχη τὰ παγκοίνως γνωστὰ ἀποτελέσματα εἰς ποικίλας ἐνισχύσεις καὶ περιουσίαν τοῦ σημερινοῦ ὕψους νὰ δημιουργήση. Αἱ ἐκδηλώσεις αὐταὶ ἦσαν θεατρικαὶ καὶ κινηματογραφικαὶ παραστάσεις καὶ συναφεῖς καλλιτεχνικαὶ συγκεντρώσεις μὲ τὴν πολύτιμον συμπαράστασιν φίλων τῆς προσπαθείας μας, παραστάσεις τῶν τσίρκων ποὺ κατὰ καιροὺς ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀθήνα καὶ ἐμφανίσεις καλλιτεχνῶν δικῶν μας καὶ ξένων διεθνοῦς ἐκτιμήσεως ποὺ ἦλθον στὴ χώρα μας.

»Ἐπίσης φιλικαὶ συγκεντρώσεις, ὅπως τεΐων - πινάκλ εἰς τὸν χῶρον τῆς Λέσχης τοῦ Ὁμίλου τὰ ὁποῖα ἐγγίζουν εἰς ἀριθμὸν τὰ διακόσια. Οὐσιαστικωτέρα ὅμως ἦτο ἡ ἀπόδοσις τῶν μεγάλων συγκεντρώσεών μας εἰς τὰς αἰθούσας μεγάλων Ἀθηναϊκῶν Ξενοδοχείων καὶ ἀλλαχοῦ ὑπὸ μορφὴν ἑσπερίδων, φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν κ.λ.π. καὶ ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐτησίων ἑορτῶν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ὑπὸ μορφὴν ἀθλητικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν παραστάσεων. Τὸ σύνολον τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν ἔχει ὑπερβῆ τὰς εἴκοσι.

»Ἔτσι ὁ Ὅμιλός μας, ἀντλώντας ἀπὸ κάθε πηγὴ φιλανθρωπίας ἀγωνίζεται νὰ ἐπιτύχη κάθε μέρα καὶ σημαντικώτερα ἀποτελέσματα, γιὰ νὰ φανῆ χρήσιμος στὴν οἰκογένεια τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ ἰδιαίτερα στὸ παιδί του. Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Ἵδρυμά μας ἐκπληροῖ μεγάλην ἀποστολήν, περιθάλπει τὸ παιδὶ μέσα σὲ ἀγάπη καὶ κατανόησι καὶ σὲ ἀτμόσφαιρα στοργῆς, ὑγείας καὶ ἠθικῆς ἀσφαλείας σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴν στερηθῆ καὶ τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀναπτύξη τὴν προσωπικήν του δραστηριότητα καὶ νὰ γίνη σύντομα χρήσιμο μέλος τῆς κοινωνίας.

» Γι' αὐτὸ τὸ μεγάλο σκοπὸ κάνουμε ἔκκλησι στὰ αἰσθήματα φιλανθρωπίας κάθε ἀνθρώπου ποὺ ἐπικροτεῖ τοὺς σκοποὺς μας καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν βοήθειάν του γιὰ τοὺς μικρούς μας φίλους τῶν ὁποίων ἔχει ἐκ τῶν προτέρων τὴν διαρκῆ εὐγνωμοσύνην».

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

1934: ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΣΕΚΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Τὸ ἀπόγευμα ἔγραψα τὸ δελτίο μου μὲ τὶς σημαντικὲς καινούργιες πληροφορίες καὶ μαζὶ μὲ τὸ τσὲκ τὰ ἔδωσα στὸν ἀνακριτή.

Τὴν ἄλλη μέρα κιόλας πῆρα τηλεφώνημα ἀπὸ τὸν Μπάλτα πὼς ὁ μεσίτης μὲ περίμενε στὸ γραφεῖο του. Ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα τριγυρίζαμε μὲ τὸν μεσίτη ἔξω ἀπὸ τὸ καφενεῖο «Θέμις». Πήγαμε καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ξαναπήγαμε, μὰ φεύγαμε ἄπρακτοι, ὥσπου ἕνα πρωὶ τοὺς βλέπω ὅλους καθισμένους μέσα στὸ καφενεῖο. Ἔδιωξα τὸ μεσίτη, μπῆκα στὸ καφενεῖο καὶ κάθισα ἀρκετὰ κοντά τους. Τοὺς σταμπάρισα ὅλους καλὰ-καλὰ καὶ ὅταν περνοῦσα ἀπὸ τὸ καφενεῖο καὶ τοὺς ἔβλεπα μέσα, ἔμπαινα, καθόμουν καὶ τοὺς παρακολουθοῦσα. Ὅταν ἕνα βραδάκι νὰ καὶ τοὺς πλησιάζει κάποιος μετρίου ἀναστήματος, ἀδύνατος, κοκκινοπρόσωπος μὲ ξανθὸ κομμένο μουστάκι. Ἀκριβῶς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Φώτη ποὺ μοῦ εἶχε δώσει ὁ χρηματιστής.

—Βρὲ καλῶς τὸ Φώτη, πῶς χάθηκες ἔτσι; εἶπαν ὅλοι μαζί.

Τοῦ ἔδωσαν θέσι ἀνάμεσά τους καὶ ἄρχισαν ἀτέλειωτο κοβεντολόϊ. Ἀμφιβολία πλέον καμμιὰ πὼς αὐτὸς ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀναζητοῦσα. Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα βγῆκαν ὅλοι μαζὶ ἀπὸ τὸ καφενεῖο, μὰ ὁ Φώτης τοὺς ἄφησε καὶ τράβηξε μόνος πρὸς τὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ. Τὸν πῆρα στὸ κατόπι, μπῆκε στὴ στοὰ Ἑρμείου καὶ πῆγε κατ' εὐθεῖαν σ' ἕνα χημικὸ ἐργαστήριο Χαρίσιου, ὅπως ἔλεγε ἡ ἐπιγραφὴ πάνω στὴ τζαμόπορτα τῆς εἰσόδου. Ἀφοῦ κάθισε καμμιὰ ὥρα, ἔφυγε, μπῆκε στὸ τραμ Μακρυγιάννη, βγῆκε στὴ στάσι, τράβηξε τὴν ὁδὸ Ἐρεχθείου καὶ μπῆκε στὸν ἀριθμ. 34.

Τότε μὲ ξαφνικὴ ἰδέα χτυπῶ στὸ πλαϊνὸ σπίτι. Κάποιος μισάνοιξε τὴν πόρτα καὶ μὲ ρώτησε τί θέλω.

—Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπα, ζητῶ τὸν κ. Φώτη.

—Λάθος κάνετε, ἀπάντησε ἀπότομα. Ὁ κ. Φώτης Κοντομᾶνος κάθεται δίπλα στὸ 34, καὶ μοῦ κλείνει τὴν πόρτα κατάμουτρα. Μὰ ἐγὼ ἔφυγα καταχαρούμενος γιατὶ ἔμαθα ἐπὶ τέλους τὸ ἐπίθετο τοῦ Φώτη, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ μὲ διευκολύνη στὸ μάζεμα πληροφοριῶν γιὰ τὸ ἄτομό του.

Ἔτσι λοιπὸν τὴν ἄλλη μέρα πρωὶ-πρωὶ σουλατσάριζα μὲ κάποια ἀδημονία πάνω-κάτω τὴν ὁδὸ Ἐρεχθείου καὶ ἡσύχασα μόνον ὅταν εἶδα τὸν Φώτη Κοντομᾶνο νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ σπίτι του. Πέρασε πλάϊ μου βιαστικὸς γιὰ νὰ φθάση στὴ στάσι. Ὅταν μπῆκε στὸ τραμ ἔτρεξα καὶ ἐγὼ καὶ ἀνέβηκα στὴ ρυμούλκα.

Στὴν Ὁμόνοια κατέβηκε καὶ τράβηξε ἀπὸ τὸ δεξιὸ πεζοδρόμιο τὴν ὁδὸ Σταδίου, ὅταν ἄκουσα νὰ τὸν φωνάζουν μέσα ἀπὸ τὸ γαλακτοπωλεῖο «Γαλλία». Ὁ Φώτης μπῆκε καὶ ὅπως εἶδα ἀπὸ τὴ κρυστάλλινη βιτρίνα πλησίασε σ' ἕνα τραπέζι ποὺ καθόντουσαν ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς παρέας του. Πῆγα στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο καὶ περίμενα σχεδὸν μία ὥρα, ὅπου βγῆκαν ὅλοι μαζί, πῆραν τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ τράβηξαν κατ' εὐθεῖαν γιὰ τὸ καφενεῖο «Θέμις». Κάθισαν μέχρι τὸ μεσημέρι καὶ συζητοῦσαν κι' ὅταν ἔφυγαν ἡ ὥρα ἦταν τέτοια ποὺ θὰ ἦταν περιττὸ νὰ παρακολουθοῦσα τὸν Φώτη. Ἀσφαλῶς θὰ πήγαινε στὸ σπίτι του, γι' αὐτὸ προτίμησα δύο ἄλλους ποὺ μοῦ ἔκαναν ἐντύπωσι οἱ φάτσες τους. Καὶ οἱ δύο εἶχαν διακριτικὰ ξενικὴ ἐμφάνισι, ὁ ἕνας ὑψηλὸς σωματώδης μὲ ξυρισμένο μουστάκι καὶ ὁ ἄλλος κοντός, φαλακρὸς μὲ κομμένο μαῦρο μουστάκι.

Στὴν Ὁμόνοια χωρίστηκαν ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ τράβηξαν μαζὶ πρὸς τὴν

όδὸν Μάρνη. Ἐκεῖ ὁ σωματώδης μπῆκε στὸ ξενοδοχεῖον «Μῦρτον» καὶ ὁ κοντὸς προχώρησε στὴν ὁδὸν Ἀβέρωφ καὶ μπῆκε στὸ ξενοδοχεῖο «Ἀλεξάνδρεια».

Τάχυνα τὸ βῆμα μου καὶ μπῆκα σχεδὸν ταυτόχρονα μαζί του, κι' ἔτσι ἀπέφυγα ἐρώτησι τοῦ θυρωροῦ ποὺ νόμισε πὼς τὸν συνόδευα, ὅπου τὸν βλέπω νὰ μπαίνη στὸ ἀριθμ. 2 δωμάτιο. Αὐτὸ ἀρκοῦσε. Ἔφυγα ἀμέσως καὶ πῆγα κατ' εὐθεῖαν στὴν Ἀσφάλεια κι' ἀπὸ τὰ δελτία ξενοδοχείων μαθαίνω τὸ ὄνομά του καθὼς καὶ τὶς φιλενάδες του, ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ πρὶν ἀπὸ δύο μῆνες.

Λεγόταν Ζηρὰκ Ἀλβέρτος τοῦ Ἐμμανουήλ, Ἰσραηλίτης ἀπὸ τὴν Σῦρο, ἐτῶν 35, ἀντιπρόσωπος ὑφασμάτων καὶ ἡ φίλη του Ἴρμα Ζολὲττι τὸ γένος Λενάρδο ἀπὸ τὸ Μιλάνο. Ἀκολούθησε τὸν Ζήρακ μὲ τὸ δεκάχρονο παιδί της Ροδόλφο καὶ ἦλθε στὴν Ἀθήνα στὶς 16-10-1934 μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5094 ἰταλικὸ διαβατήριο. Ἡ Ἴρμα Ζολέττι ἦταν 30 χρονῶν γυναῖκα ὑψηλὴ καὶ πολὺ ὄμορφη, ὅπως τὴν εἶδα κατόπιν στὴν παρακολούθησι καὶ ἀπὸ τὶς πληροφορίες ἔμαθα πὼς ὁ Ζηράκ, ὅταν πρὶν ἕξη μῆνες βρισκόταν στὸ Μιλάνο τὴν ξεμάλισε ἀπὸ τὸν ἄνδρα της Ἔντερ Ζολέττι καὶ τὴν ἔφερε μὲ τὸ παιδί της στὴν Ἀθήνα.

Ἐπίσης ἔμαθα γιὰ τὸν σωματώδη ποὺ εἶχε μπῆ στὸ ξενοδοχεῖο «Μῦρτον» ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο πὼς ἦταν Ἰσραηλίτης καὶ λεγόταν Νινὸν Χαΐμ τοῦ Ἀβραάμ. Στὰ ἀρχεῖα τῆς σημάνσεως ποὺ ἔψαξα ἐπισταμένα ὁ Νινὸν δὲν φιγουράριζε πουθενά. Μὰ καθὼς ἔψαχνα φακέλλους γιὰ τὸν Ζηρὰκ Ἀλβέρτο βρίσκω σεσημασμένο ἕνα Ζηρὰκ Βίκτωρα ποὺ στὴν φωτογραφία του ἀναγνωρίζω τὸν Νινὸν Χαΐμ. Σταμάτησα γι' αὐτοὺς ὡς ἐκεῖ καὶ ξαναγύρισα στὸν Φώτη Κοντομᾶνο νὰ συνεχίσω τὶς ἔρευνές μου γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δρᾶσι του.

Πλησίασα ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός του καὶ κατάφερα νὰ συνδεθῶ μὲ ἕνα φίλο του, ποὺ θὰ ἀποφύγω σκόπιμα νὰ ὀνομάσω, ὁ ὁποῖος μοῦ ἀπεκάλυψε πάρα πολλὰ γιὰ τὸν Κοντομᾶνο.

—Εἶναι καλὸς ἄνθρωπος ὁ Φώτης, μοῦ εἶπε. Οἱ δουλειές του δὲν μοῦ ἀρέσουν. Πρὶν λίγα χρόνια εἶναι ποὺ ἄρχισε τὴ σταδιοδρομία του στὴν πλαστογραφία ὅταν ἦταν στὴ Θεσσαλονίκη καὶ ἄνοιξε μεσιτικὸ γραφεῖο μὲ συνεταῖρο ἕνα Βεράτια. Πλασάρισαν τὰ πρῶτα ψεύτικα τσὲκς καὶ ἀνάμεσα στὰ θύματά τους κάποιος Κωστόπουλος μὲ ἕνα πλαστὸ τσὲκ σοβαροῦ χρηματικοῦ ποσοῦ. Ἀπ' αὐτὸ ἀπεκαλύφθησαν. Ὁ Βαργάτιος συλλαμβάνεται μὰ ὁ Κοντομᾶνος καταφέρνει καὶ τὸ σκάει γιὰ τὸ Παρίσι.

Στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα στὴν ὁδὸ L' Echiguier 14 ἀνοίγει παραγγελιοδοχικὸ γραφεῖο μὰ πλασάριζε πότε-πότε καὶ κανένα γερὸ ψεύτικο τσὲκ μὲ τὴ βοήθεια τῆς φιλενάδας του Σοφίας. Σατανικὴ Ἑλληνογαλλίδα ἡ Σοφία τὸν βοηθοῦσε σ' ὅλες τὶς βρωμοδουλειές του, ἀκόμα καὶ σὲ διάρρηξι ἑνὸς χρυσοχοείου ποὺ μάζεψαν ὅσα χρυσαφικὰ τοὺς ἄρεσαν καὶ τὸ ἔσκασαν πρὶν τοὺς ἀνακαλύψη ἡ παρισινὴ ἀστυνομία καὶ ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα.

Θυμᾶμαι πὼς ἦταν ἕνα βαρὺ χειμωνιάτικο βράδυ τοῦ 1929 ὅταν μὲ εἰδοποίησε πὼς ἦρθε. Πῆγα καὶ τὸν βρῆκα ἐγκατεστημένο μὲ τὴ φιλενάδα του στὸ ξενοδοχεῖο «Ρὲξ» στὴν ὁδὸν Αἰόλου.

Ὕστερα ἀπὸ μέρες ποὺ πῆγα νὰ τὸν δῶ, δὲν τὸν βρῆκα, μὰ ὁ ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχεῖον Μιχαηλίδης μοῦ εἶπε πὼς τὸ προηγούμενο μεσημέρι εἶχαν μεταξύ τους τὸ παράξενο ζευγάρι ἕνα ζωηρὸ διαπληκτισμὸ καὶ τοῦ ἔκαναν ἰδιαίτερη ἐντύπωσι ὅσα ἄκουε.

—Θὰ πάω στὴν Ἀστυνομία, τοῦ ἔλεγε ἡ κυρία, νὰ σὲ προδώσω γιὰ τὰ πλαστὰ τσὲκς καὶ γιὰ τὴν κλοπὴ τῶν χρυσαφικῶν στὸ Παρίσι.

Ἐκεῖνος μὲ τὰ πολλὰ καὶ μὲ ὑποσχέσεις κατάφερε νὰ τὴν καθησυχάση καὶ ὕστερα βγῆκαν πάλι ἀγαπημένοι.

Ἂν καὶ δὲν ἀμφέβαλα γιὰ ὅσα μοῦ εἶπε ὁ καινούργιος πληροφοριοδότης περὶ Κοντομάνου, ἔπρεπε νὰ κάνω καὶ ὁ ἴδιος τὴν διαπίστωσι ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο τοῦ ξενοδοχείου Μιχαηλίδη. Γι' αὐτὸ πῆγα καὶ τὸν βρῆκα. Μοῦ ἐπανέλαβε ὅσα ἄκουσε μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ ἂς εἶχαν περάσει 4-5 χρόνια ἀπὸ τότε. Μὰ τοῦ εἶχαν κάνει τόση ἐντύπωσι ποὺ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τὰ ξεχάση.

Ἔτσι ἔμαθα ἀρκετὰ γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία τοῦ Φώτη Κοντομάνου καὶ τότε ἔδωσα σειρὰ γιὰ πληροφορίες στὸν μεσόκοπο τῆς συντροφιᾶς.

Ἔμαθα πὼς λέγεται Περικλῆς Νομαῖος καὶ κατὰ τὴν παρακολούθησί του εἶδα νὰ ἔχη καὶ αὐτὸς πολλὰ ἔμπα-ἔβγα στὸ χημικὸ ἐργαστήριο τῆς στοᾶς Ἑρμείου τοῦ Δημήτρη Χαρισίου. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ μάθω καὶ περὶ Χαρισίου καὶ τὸν βρίσκω στὴ Σήμανσι μὲ πλούσιο φάκελλο. Δεινὸ πλαστογράφο καὶ δυναμικὸ ἔμπορο ναρκωτικῶν καὶ ἐξόριστο ἀπὸ τὴν «Συρετὲ Ζενεράλ» Παρισίων. Ἀπὸ ἄλλες πληροφορίες μαθαίνω θετικὰ μύρια ὅσα γιὰ τὸν Χαρίσιο, πὼς εἶχε συνεταῖρο του τὸν Περικλῆ Νομαῖο καὶ κάποιο ἄλλο μοῦτρο, ἔμπορο τοῦ λευκοῦ θανάτου, τὸν ὀνομαστὸ Δημήτρη Σάκαρη.

Καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ συνεταῖροι εἶχαν ἀνοίξει στὸ βάθος τῆς στοᾶς Ἑρμείου τὸ χημικὸ ἐργαστήριο παραγωγῆς κόλλας ἐπίπλων, δηλαδὴ καμουφλὰζ τῆς παραγωγῆς ναρκωτικῶν ποὺ ἔφτιαχνε ὁ χημικὸς Χαρίσιος. Οἱ δουλειές τους πήγαιναν θαυμάσια, γι' αὐτὸ προσέλαβαν καὶ πλασιὲ τῆς περίφημης κόλλας ἐπίπλων τὸν Θρασύβουλο Βάρθα. Ψάξιμο πάλι στὴ Σήμανσι καὶ νὰ ὁ φάκελλος Βάρθα, ποὺ κατεζητεῖτο ὅπως καὶ ἡ κόρη του Ἄννα ἀπὸ τὶς Ἀστυνομίες Λονδίνου καὶ Παρισίων γιὰ ἀπάτες καὶ πλαστογραφία ταπεζιτικῶν τσὲκς ποὺ ἐπλασάριζαν κατὰ χρονικὰ διαστήματα μὲ διάφορα ὀνόματα, ὡς Βάρθας Θρασύβουλος, ἢ Γεώργιος, ἢ Πέτρος, ἢ Νικόλαος, ἢ Τσαγκάρης, Πάνου, Κίσσου, Μπενσοὺφ κ.ἄ. Καὶ τελευταῖα ὁ Βάρβογλης ὡς Τσαγκάρης μὲ τὴν κόρη του Ἄννα καὶ τὸν ἐρωμένο της Ἰταλὸ τυχοδιώκτη Οὔγκο ντὲ Πά, ὠργάνωσαν σπεῖρα, ἄνοιξαν στὸ Λονδῖνο στὴ Sreit Friaist παραγγελιοδοχικὸ γραφεῖο γιὰ νὰ παραπλανήσουν, γέμισαν μὲ πλαστὰ ταπεζιτικὰ τσὲκς τὶς χρηματαγορὲς τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων καὶ ὕστερα τὸ ἔσκασαν καὶ μᾶς ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα.

Ἔτσι ἀπὸ ὅσα ἔμαθα καὶ διάβασα στὴ Σήμανσι, ὅλοι ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴ συντροφιὰ τοῦ Φώτη Κοντομάνου ἦταν διεθνεῖς ἄσσοι τῆς ἀπάτης καὶ πλαστογραφίας, ποὺ ἦρθαν στὴν Ἀθήνα σὰν κοσμοπολῖτες ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Ποιὸς μποροῦσε νὰ τοὺς ὑποπτευθῆ πὼς θὰ ὀργάνωναν σπεῖρα καὶ θὰ γέμιζαν τὶς ἀγορὲς μὲ πλαστὰ τσὲκς καὶ γνήσια μικρᾶς ἀξίας ποὺ μετέτρεπαν σὲ μεγάλης ἀξίας.

Μὲ τὶς πληροφορίες αὐτὲς καὶ τὸ ξεσκέπασμα ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῆς Σημάνσεως ὑπέβαλα δυὸ μακροσκελεῖς ἐκθέσεις, τὴν μία στὸν Ε' ἀνακριτὴ κ. Παπαγεωργίου ποὺ στὸ μεταξὺ εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὴν ἄδειά του καὶ τὴν ἄλλη στὸν προϊστάμενο τῆς ὁμάδος μου Ὑπαστυνόμο Καλλιφίδα.

Ὁ προϊστάμενος μὲ τὸ καινούργιο σοβαρὸ δελτίο μου καὶ ὅσα τοῦ ἀνέφερα καὶ προφορικὰ μὲ ἐνίσχυσε ἀπὸ δύο ἀκόμα συναδέλφους τῆς ὁμάδος μας, τὸν Χατζίνη καὶ τὸν Ζουμπάνο γιὰ νὰ συνεχισθῆ πιὸ ἄνετα καὶ συστηματικὰ ἡ παρακολούθησί τους.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ ὁ ἀνακριτὴς ὅταν διάβασε τὴν ἔκθεσί μου μὲ ἐκάλεσε ἀμέσως στὸ γραφεῖο του.

—Ἄκουσε Δουκάκη μοῦ εἶπε γιὰ τὸν Κοντομάνο ἔχομε τὴ χεροπιαστὴ κατηγορία μὲ τὸ τσὲκ τοῦ Σέργιου Μπαλτᾶ μὰ γιὰ τοὺς ἄλλους ποὺ ἀναφέρεις στὴν ἔκθεσί σου δὲν ἔχομε τίποτε τὸ συγκεκριμένο εἰς βάρος τους ἐκτὸς ὅτι εἶναι σεσημασμένοι πλαστογράφοι στὴ Σήμανσι. Γι' αὐτὸ πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀποσπάσης ἀπὸ χρηματιστὲς καὶ σαράφηδες πλαστὰ τσὲκς ποὺ ἔχουν ἀγοράσει.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα κιόλας ἄρχισα νὰ διπλαρώνω τοὺς χρηματιστὲς ποὺ μοῦ εἶχε ἀραδιάσει ὁ Σέργιος Μπαλτᾶς πὼς τὴν εἶχαν πάθει. Μὲ τὰ πολλὰ καὶ τὴν ὑπόσχεσι πὼς δὲν θὰ ἔχουν νὰ πάθουν τίποτε, κατάφερα νὰ τοὺς πείσω νὰ μοῦ παραδώσουν τὰ ψεύτικα τσέκς. Ὅπως ὁ Ἀβὰρ Σαμουήλ, χρηματιστὴς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου μοῦ παρέδωσε δύο τσὲκς τῶν 600 λιρῶν Ἀγγλίας τῆς Bank Italien Gredie καὶ τὰ ὁποῖα ὅπως μοῦ εἶπε τοῦ τὰ πούλησε κάποιος Ἰταλὸς ὀνόματι Γκασπάρ.

Ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά του μοῦ ἔδωσε δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ζηρὰκ Ἀλβέρτο.

—Ἦταν τρεῖς, μοῦ εἶπε, ἐκεῖνοι ποὺ μοῦ ἔφεραν τὰ τσέκς, δύο ἄνδρες καὶ μία γυναίκα καὶ μιλοῦσαν Ἰταλικά. Τὰ ἐξήτασα, τὰ εἶδα ἐν τάξει, συμφωνήσαμε, τὰ κράτησα, τοὺς πλήρωσα καὶ ἔφυγαν. Ποῦ νὰ φαντασθῶ πὼς ἦσαν ψεύτικα.....

Καὶ ὅταν τοῦ ἔδειξα τὴ φωτογραφία τοῦ Βίκτορα Ζηράκ, ποὺ εἶχα πάρει ἀπὸ τὴ Σήμανσι, πετάχθηκε ἐπάνω.

—Νάτος, αὐτὸς ἦταν ὁ ἕνας! εἶπε ἀγανακτισμένος.

Κατόπιν πῆγα στὸ ἄλλο θῦμα, τὸν χρηματιστὴ Σπανὸν. Ὅπως τοῦ εἶχα ὑποσχεθῆ πὼς δὲν εἶχε τίποτε νὰ φοβηθῆ, μοῦ παρέδωσε ἕνα πλαστὸ τσὲκ τῶν 500 λιρῶν Ἀγγλίας τῆς Credito Italiano καὶ ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ἀνεγνώρισε τὸν Βάρθα.

Στὴ στοὰ κάπου ἐπισκέπτομαι τὸ χρηματιστὴ Ἐβρένογλου, ποὺ χωρὶς καμμιὰ ὑπόσχεσι μοῦ παρέδωσε ἕνα ψεύτικο τσὲκ τῶν 300 λιρῶν Ἀγγλίας τῆς Barkleys Bank. Καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ἀναγνωρίζει τὸν Βίκτορα Ζακάρ.

Καὶ συνέχεια πολλοὶ χρηματιστὲς καὶ σαράφηδες ποὺ τὴν εἶχαν πάθει ἀπὸ τὴν καινούργια σπεῖρα πλαστογράφων μοῦ παρέδωσαν πλαστὰ τσὲκς ποὺ εἶχαν ἀγοράσει.

Ὁ μόνος ποὺ ἀρνήθηκε ἦταν ὁ χρηματιστὴς Ἀνεστόγλου, ἐνῶ ξέραμε θετικὰ πὼς καὶ ἐκεῖνος τὴν εἶχε πάθει. Ἀπὸ τὴν ἐπιμονή του νὰ μὴ θέλη νὰ μᾶς παραδώση τὰ ψεύτικα ποὺ εἶχε ἀγοράσει, ἀναγκάστηκε ὁ ἀνακριτὴς νὰ διατάξη ἔρευνα στὸ σπίτι του στὴν ὁδὸν Ρηγίλης. Ὅπως καὶ ἔγινε μὲ τὴν ἔρευνα στὸ σπίτι τοῦ Ἀνεστόγλου, ξεσκεπάστηκε ὁ λόγος καὶ βγῆκε στὴ φόρα ὁ παράξενος τρόπος ποὺ διενεργοῦσε μεγάλο λαθρεμπόριο συναλλάγματος. Ὀχυρωμένος μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ προξένου μιᾶς μικρᾶς Δημοκρατίας, διοχέτευε ἑκατομμύρια ξένο συνάλαγμα στὴν Εὐρώπη. Ποιὸς νὰ ὑποπτευθῆ πὼς οἱ προξενικοὶ φάκελλοι εἶχαν γίνει οἱ σίγουροι ταχυδρομικοὶ φορεῖς τοῦ λαθραίου συναλλάγματος.

Ὁ Ἀνεστόγλου, μὲ τὴν βεβαιότητα πὼς ἡ Ἀστυνομία δὲν θὰ τολμοῦσε λόγῳ τῆς προξενικῆς του ἰδιότητος νὰ τὸν ἐνοχλήση, δὲν ἔπαιρνε καμμιὰ προφύλαξι καὶ γι' αὐτὸ χωρὶς κόπο βρήκαμε στὸ σπίτι του προξενικοὺς φακέλλους μὲ συνάλλαγμα, ἕτοιμους γιὰ ἀποστολή. Καὶ στὸ συρτὸ ἑνὸς γραφείου βρήκαμε ἀνάμεσα σὲ διάφορα ἄλλα χαρτιὰ τὸ ψεύτικο τσὲκ τοῦ Ζαρίφη καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 385.925 τῆς Barkleys Bank μὲ τὸ ὄνομα Μπένσουφ, ποὺ τοῦ τὸ εἶχε πουλήσει ὁ Νομαῖος.

Ὅπως κι' ἀπὸ ἕνα βιβλίο λογαριασμῶν ποὺ βρήκαμε στὸ σπίτι του, ἀπεκαλύφθησαν δεκάδες οἱ συνένοχοι του καὶ ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὸ δικαστήριο κατὰ τὴ δίκη του ποὺ ἄρχισε στὶς 17-2-1936 καὶ τελείωσε στὶς 3-10-1936.

Τὴν ὅλη ὑπόθεσι γιὰ τὴ δράσι τοῦ Ἀνεστόγλου θὰ ἐξιστορήσω εἰδικά.

Στὸ μεταξὺ ὁ ἀνακριτὴς κ. Παπαγεωργίου ἐκάλεσε στὸ γραφεῖο του τοὺς παθόντας καὶ τοὺς πῆρε καταθέσεις,δικ αιολογητικὰ γιὰ τὶς συλλήψεις ποὺ θὰ κάναμε.

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ - δυὸ μέρες μᾶς παρέδωσε τὰ ἐντάλματα τοῦ Βίκτορα καὶ Ἀλβέρτου Ζηράκ, τῆς φίλης τοῦ Ἀλβέρτου Ἴρμας Ζολέττι, Χαρίσιου, Νομαίου, Κοντομάνου καὶ Βάρθα.

(Συνεχίζεται)

ΠΟΡΝΑΙ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΑΙ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Κ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ πορνεία εἶναι παλαιὰ ὅσον καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἐπειδὴ τὸ γενετήσιον ἔνστικτον παρουσιάζεται πρῶτον εἰς τὸν ἄνδρα, εἰς ὃν καὶ διατηρεῖται ὑπὸ μορφὴν ἐνεργητικήν, μοιραῖον ἦτο ὅπως τὸν ρόλον τοῦ πορνεύεσθαι, ἤτοι τοῦ ἐπ' ἀνταλλάγματος προσφέρειν τὸ σῶμα, κρατᾶ πάντοτε ἡ γυνή, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνὴρ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις αἰσθάνεται (ἀντιθέτως πρὸς τὴν γυναῖκα) πρώϊμον, ἀκατανίκητον καὶ συχνὴν τὴν ἀνάγκην τῆς γενετησίου ὁμιλίας. Ἡ διαφορὰ ὅθεν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς λειτουργίας τοῦ γενετησίου ἐνστίκτου εἰς τὰ δύο φῦλα κατὰ τὴν ἐμφάνισίν του, τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν παρακμήν του καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀπαγόρευσις τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ γυναικείου σώματος εἶναι τὰ κύρια ἐλατήρια δημιουργίας τοῦ ἀντικοινωνικοῦ, ἀλλ' ἀναγκαίου θεσμοῦ τῆς πορνείας. Ὁ ἀνήρ, εὑρισκόμενος πρὸ τῶν βιολογικῶν ἀναγκῶν του καὶ πρὸ τῶν κοινωνικῶν ἀπαγορεύσεων, μετέρχεται παντοῖα μέσα, ἵνα δημιουργήσῃ τὴν ἐλευθέραν γυναίκα. Ὅπου οἱ κοινωνικοὶ φραγμοὶ εἶναι αὐστηρότεροι, ὅπου τὸ ἄσυλον τοῦ γάμου καὶ τῆς παρθενίας θεωροῦνται ἀπαραβίαστα, ἐκεῖ τὰ μέσα ταῦτα εἶναι πλέον δελεαστικά, ὁ δὲ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν συναγερμὸς καταφαίνεται ἐκ τῆς μείζονος προσφορᾶς χρημάτων καὶ ἡ ἐλευθέρα γυνὴ τῆς ὀλιγώτερον αὐστηρᾶς κοινωνίας μεταβάλλεται εἰς πόρνην.

Ἡ δημιουργία ὅμως τῶν πορνῶν στηρίζεται καὶ εἰς αἴτια κοινωνικά, ἅτινα ἐξαναγκάζουν τὴν γυναίκα νὰ μεταπέσῃ εἰς τὴν ἐλευθεριότητα τῆς πορνείας. Κατὰ τὰ δεδομένα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς στατιστικῆς τὰ κυριώτερα ταῦτα αἴτια εἶναι τὰ ἑξῆς : 1) Ἡ λόγῳ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν δυσκολία τοῦ γάμου, 2) Ἡ κοινωνικὴ ἀπαγόρευσις τῆς ἄνευ γάμου συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός, 3) Ἡ ψευδὴς ὑπόσχεσις πρὸς γάμον, 4) Ἡ σωματεμπορία, 5) Τὸ κακὸν παράδειγμα, 6) Ἡ πτωχεία, 7) Τὸ γλίσχρον τῆς ἀμοιβῆς τῆς γυναικείας ἐργασίας, 8) Ἡ μανία τῆς πολυτελοῦς ζωῆς, 9) Ἡ ὀκνηρία, 10) Ἡ παθολογικὴ ὥθησις πρὸς τὸ πορνεύεσθαι, 11) Ὁ ἐκβιασμὸς ὑπὸ φυσικῶν προστατῶν πρὸς τὸ πορνεύεσθαι, 12) Ἡ ἐρωτικὴ ἐκδίκησις κ.ἄ. Ἐκ τῶν αἰτίων τούτων ἡ μεγαλυτέρα εὐθύνη (κατὰ τὰ παράλογα..... δεδομένα τῶν ἀριθμῶν) βαρύνει τὸν θεσμὸν τοῦ γάμου. Ἀκολουθεῖ ἡ πτωχεία, ἕπεται ἡ μανία τῆς πολυτελείας καὶ ἡ ὀκνηρία καὶ ἐν ἐλάχιστον ποσοστὸν βαρύνει τὴν πρὸς πορνείαν ὥθησιν ὑπὸ τῶν φυσικῶν προστατῶν ἢ τῶν ἐκφύλων ἐνστίκτων. Γενικῶς εἰπεῖν οἱ ἰσχυρότεροι λόγοι εἶναι οἱ οἰκονομικοί. Μέσα εἰς τὴν ἀπέραντον κοινωνικὴν ζωήν, ἡ ἰδέα τῆς ἠθικῆς δὲν ἀποτελεῖ διόλου φραγμὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπαγγέλματος. Τὰ διδάγματα τῆς ἠθικῆς δὲν ἀρκοῦν διὰ τὸν πειθαναγκασμὸν τῶν παραστρατημένων γυναικῶν. Εἰς τὴν πραγματικότητα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, μέσα εἰς τὸν κόσμον τῆς ἀνεργείας καὶ τῆς δυστυχίας, ὅταν ἀνοίξουν αἱ πύλαι κάποιου ἐπαγγέλματος εὑρίσκονται ἀμέσως ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ καλύψουν τὰ κενά. Ἀναφαίνεται οὕτω φανερὰ ὅτι κυρία αἰτία τῆς πορνείας εἶναι ἡ ἀνεργία καὶ ἡ ἠθικὴ πτῶσις. Ἡ συνύπαρξις τῶν καταστάσεων αὐτῶν ὁδηγεῖ εἰς δυστυχίαν ἐπιζητοῦσαν διέξοδον πρὸς οἱανδήποτε κοινωνικὴν ἀδυναμίαν. Εἰς πολλὰς βεβαίως περιπτώσεις ἡ πόρνη θὰ ἠδύνατο καὶ ἄλλως νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ βιοτικὸν πρόβλημά της. Ἂν ὅμως τὸ ἐπάγγελμά της δὲν τῆς φαίνεται καὶ τὸ χειρότερον, αὐτὸ δὲν σημαίνει πάντοτε ὅτι τὸ «βίτσιον» εἶναι εἰς τὸ αἷμα της. Περισσότερον καταδικάζει ἡ ἰδία τὴν κοινωνίαν, διότι τὸ ἐπάγγελμά της δὲν προκαλεῖ ναυτίαν εἰς ὅλας τὰς γυναῖκας. Ἡ στατιστική, ὁπωσδήποτε, δὲν δύναται νὰ δώσῃ στοιχεῖα εἰς μεγάλα ποσοστὰ συγκεκριμένων αἰτίων. Τὰ αἴτια εἶναι πολλὰ καὶ βα-

θύτερα τῶν στατιστικῶν δεδομένων, ἀναγόμενα εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἐπιστήμης τῆς κοινωνιολογίας. Πέραν τούτου οἱ στατιστικοὶ ἀριθμοὶ ἐξηγοῦν, περισσότερον σχετικῶς, ὅτι ἕνα μεγάλον ποσοστὸν πορνῶν γυναικῶν προέρχεται ἀπὸ κατηγορίαν κοριτσιῶν χωρὶς προστασίαν. Μία τοιαύτη κατηγορία εἶναι κυρίως αἱ ὑπηρεσίαι. Ἕνα βλέμμα εἰς τὰ δωμάτια ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐξηγήσῃ τὸ γεγονός. Ἐκετάλλευσις, καθεστὼς δουλείας, βάναυσος μεταχείρησις. Τὸ «κορίτσι γιὰ κάθε δουλειὰ» δὲν ἐλπίζει πολλάκις εἰς οὐδεμίαν βελτίωσιν. Ἐνίοτε εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς πᾶσαν ἰδιοτροπίαν τοῦ «κυρίου». Ἀπὸ τὴν οἰκιακὴν ταύτην δουλείαν καὶ τοὺς ὑπηρεσιακοὺς ἔρωτας κατέρχεται εἰς μίαν πλέον ἐξευτελιστικὴν θέσιν. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀρχίζει ἡ ὁλοκληρωτικὴ πτῶσις. Τὰ ξεριζωμένα αὐτὰ πλάσματα μὲ τὸ κατώτερον νοητικὸν δύνανται εὐκόλως νὰ προσανατολισθοῦν πρὸς τὸ καταδικασμένον ὑπὸ τῆς ἰδίας τῆς κοινωνίας ἐπάγγελμα τῆς πόρνης, ὅπερ ἀποτελεῖ, εἰς παρομοίας περιπτώσεις, διέξοδον εἰς πᾶσαν οἰκονομικήν, ἐρωτικὴν ἢ ἄλλην κρίσιν. Ἡ περιουσία τῆς οἰκογενείας, ἡ ὑπόστασις καὶ ὑπόληψις αὐτῆς δὲν ὑφίστανται διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν κάθοδον εἰς τὸ πεζοδρόμιον. Πολλαὶ πόρναι προῆλθον ἀπὸ τὰ κορίτσια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν, ὑπὸ κοικιλίαν συνθηκῶν, εἰς τὸν πρῶτον ἐραστὴν καὶ μετέπειτα εὗρον φυσικὸν νὰ προσφέρουν τὸ σῶμα των εἰς οἱονδήποτε χωρὶς ἐπιφύλαξιν. Ἀκολουθοῦν ἔπειτα ἕνα πλῆθος κατηγοριῶν. Τὰ κορίτσια τὰ ὁποῖα ὑπέκυψαν παθητικὰ εἰς τὴν θέλησιν κάποιας κτηνώδους ἀνδρικῆς ἐκδηλώσεως. Αὐτὰ τὰ κορίτσια δὲν ἐκληρονόμησαν τὸν ψυχικὸν μόνον τραυματισμόν, τὸν ὁποῖον προκαλεῖ ἡ διακόρευσις· αἱ ψυχολογικαὶ ἐπιδράσεις ἐξ αὐτῆς τῆς βαναύσου ἐμπειρίας ἔχουν μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν μελλοντικὴν διαμόρφωσίν των. Ὑπάρχουν καὶ τὰ κορίτσια μὲ ἐκπορνευτικὰς ἐκδηλώσεις. Κινοῦνται εἰς τὰς συναναστροφὰς μὲ προκλητικότητα, νομίζοντας ὅτι δύνανται νὰ παίξουν ἀτιμωρητὶ μὲ τὸν σεξουαλισμόν. Καὶ κάποια ἡμέρα ὁ κατάλληλος ἄνδρας στήνει τὴν παγίδα του καὶ τὸ κορίτσι τὸ ὁποῖον θέλει νὰ παραδοθῇ περνᾷ εὐκόλως ἀπὸ τὰ ὄνειρα εἰς τὴν πραγματικότητα τῆς σεξουαλικῆς ἐμπειρίας. Παρὰ ταῦτα τὰ κορίτσια τῆς τελευταίας κατηγορίας σπανίως ἀποφασίζουν νὰ κατέλθουν εἰς τὸ πεζοδρόμιον μετὰ τὴν διακόρευσίν των. Ἀρχικῶς συνδέονται μὲ κάποιον ἐραστήν. Μόλις τὰς ἐγκαταλείψῃ ὁ πρῶτος παρηγοροῦνται μὲ ἕναν ἄλλον. Ἀφοῦ πλέον δὲν ἀνήκουν ἀποκλειστικὰ εἰς ἕνα ἄνδρα νομίζουν ὅτι δύνανται νὰ δίδωνται εἰς πολλούς. Ἀνάμεσα εἰς αὐτοὺς ἀνευρίσκεται κάποτε καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ διδάξῃ τὴν μέθοδον τοῦ κερδίζειν πολλὰ χρήματα. Ἀκολουθεῖ ἔπειτα ἡ ἐγκατάλειψις καὶ τὸ κορίτσι ἀκολουθεῖ πιστὰ τὸν δρόμον τῆς «μοίρας της». Οὕτως πιστεύει ὅτι ἐκδικεῖται τὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία τὴν ἔφερεν εἰς μίαν ἀπόγνωσιν, ὥστε νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ δυστυχίας καὶ ἐπικερδοῦς, ἀλλ' ἐξευτελιστικοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ τελευταῖον.

Ἀκολουθοῦσα ἡ πόρνη τὸν δρόμον της νομίζει ὅτι ἀποκτᾷ κάποιαν ἀνεξαρτησίαν. Δίδεται, βεβαίως, εἰς πολλοὺς ἄνδρας, ἀλλ' οὐσιαστικὰ δὲν ἀνήκει εἰς οὐδένα. Τὸ χρῆμα, τὸ ὁποῖον ἐξοικονομεῖ καὶ τὸ ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖον λανσάρεται ἐξασφαλίζουν εἰς αὐτὴν μίαν κάποιαν οἰκονομικὴν αὐτονομίαν. Ἀντὶ νὰ δίδωνται ὡς ἀντικείμενα εἰς τοὺς ἄνδρας, μεταβάλλονται εἰς αὐτόνομα ὑποκείμενα καὶ ρυθμίζουν μόναι κατὰ πρωτοβουλίαν τοὺς ὅρους τῆς συναλλαγῆς των. Ἀλλὰ εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν εὑρίσκονται ἐλάχιστοι πόρναι, κείμεναι εἰς τὰ πλαίσια τοῦ πνεύματος τῆς ἑταίρας τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ μοῖρα τῆς πόρνης εἶναι, εἰς συντριπτικὴν τῶν περιπτώσεων πλειοψηφίαν, ἐξάρτησις καὶ ὑποτέλεια. Ἀνάμεσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν περιπτύξεων, τὰς ὁποίας δέχεται, ὑπάρχουν πολλαὶ καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σταδιοδρομίας των, αἱ ὁποῖαι τὴν ταπεινώνουν. Οὐδεὶς ἄνδρας εἶναι μόνιμον «ἀφεντικόν» της. Εἰς τὸ βάθος νομίζει ὅμως ὅτι ἔχει τὴν ἀνάγκην κάποιου ἀνδρός. Αὐτὸς θὰ διακηρύξῃ τὴν ἀξίαν της εἰς τὰ μάτια τῶν πελα-

τῶν της. Νομίζει, ἰδίως ἡ «πρωτόβγαλτη», ὅτι τὸ μέλλον της εὑρίσκεται εἰς τὰ χέρια κάποιου ἀνδρός. Πρέπει νὰ διακριθῇ καὶ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸ ἐπάγγελμά της. Ἡ ὀμορφιά, ἡ χάρη, τὸ σὲξ-ἀπῆλ εἶναι ἀναγκαῖα προσόντα διὰ τὸ ἐπάγγελμά της, μὰ δὲν ἀρκοῦν χωρὶς τὸν ἄνδρα «προστάτη». Ἡ ζωὴ τῆς πόρνης εἶναι ὁ λ ό π λ ε υ ρ α μία ἀδιάκοπος π α ρ ά τ α.

Ἡ πόρνη γυνή, χρησιμοποιοῦσα ὡς ἐπάγγελμα μίαν ἐκ τῶν βασικῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρώπου, εὐνόητον εἶναι ὅτι διαστρέφεται τόσον, ὥστε νὰ ἀποτελῇ ἰδιόρυθμον τύπον, ἀνεπίδεκτον συνήθως διορθώσεως. Ὁ ψυχολογικὸς τύπος τῆς πόρνης εἶναι σύμμεικτος. Εἶναι ψευδολόγος, ὀκνηρά, ἐπιπολαία, ἐκφυλομανὴς κ.λ.π. Ἐξ ἀντιθέτου δύναται νὰ εἶναι φιλεύσπλαγχνος, θρησκόληπτος καὶ τιμία ἔναντι ὡρισμένων ὑποχρεώσεών της. Τὰ λόγια της, ἡ μιμική της, ὅλα προορίζονται, ἵνα ἀποδώσουν κάποιον ἀποτέλεσμα. Παίζει ἐμπρὸς εἰς τὸν «προστάτην» της τὴν κωμωδίαν τῆς ἀγάπης. Ἐμπρὸς εἰς τὴν κοινὴν γνώμην παίζει τὴν κωμωδίαν τῆς σεμνότητος. Κάποτε πιστεύει ὅτι εἶναι παράγων ἀρετῆς καὶ ἱερὸν εἴδωλον. Μία π ε ι σ μ α τ ά ρ ι κ η κακὴ πίστις κυβερνᾷ τὴν ἐσωτερικὴν ζωήν της εἰς τρόπον ὥστε πολλάκις τὸ π ε ῖ σ μ α της τυλίσσεται μὲ τὴν φυσικότητα τῆς ἀληθείας. Πολλὰς φορὰς συνδέει τὸ ἔργον της μὲ ἄλλας τυχοδιωκτικὰς δραστηριότητας, λαθρεμπόριον, κατασκοπείαν, ναρκωτικὰ κ.λ.π. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς καθίσταται πραγματικὸν ὄργανον τοῦ ἀνδρός. Εἰς τὸ σύνολόν της ἡ συμπεριφορὰ τῆς πόρνης εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν τακτικὴν τοῦ τυχοδιώκτου. Ἵσταται πάντοτε ἐκτιθεμένη μεταξὺ σοβαροῦ καὶ περιπετείας. Σκοπός της π ά ν τ α ὁ ἴδιος, τὸ χρῆμα καί..... ἡ δόξα τοῦ ταπεινοῦ ἐπαγγέλματος. Τελική, ὑπέρτατη ἀξία δι' αὐτὴν ἡ ὑποκειμενικὴ ἐπιτυχία της. Ὀνειρευομένη νὰ ἀποκτήσῃ κάποτε μίαν ἰδιαιτέραν ἀξίαν δὲν περιορίζεται εἰς τὴν παθητικὴν ἐπίδειξιν τῆς σαρκός της. Καλλιεργεῖ εἰδικὲς καλλιτεχνικὲς ἀρετὲς εἰς τὸ ἐπάγγελμά της διὰ τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τοῦ πλέον δυσκόλου πελάτου. Ὁ κατηφορικὸς δρόμος τῶν π α ρ α σ τ ρ α τ η μ έ ν ω ν, ἠ θ ι κ ά, αὐτῶν γυναικῶν γίνεται συνεχῶς ἐπικίνδυνος. Ἡ κοινωνία μὲ τοὺς θεσμούς της φαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ καὶ ἀπαιτουμένην βοήθειαν. Εἶναι παραφροσύνη νὰ ζητᾷ ἡ κοινωνία νὰ καταδικάσῃ τὴν πορνείαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἰδία ἐδημιούργησε πρὸς διασφάλισιν ἄλλων θεσμῶν. Εἶναι, ἡ πορνεία, κοινωνικὸν φαινόμενον ἀναπόφευκτον, ἀνήθικον, ἀπηγορευμένον, ἀ π ο κ ρ ο υ σ τ ι κ ό ν, μὰ ἐν τοσούτῳ οὐδὲν μέσον ἐθεωρήθη κατάλληλον διὰ τὴν καταπολέμησίν της.

Ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τῶν ἑταιρῶν καὶ πορνῶν πάσης ἐποχῆς δὲν δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ καὶ ἀποδοθῇ ἐν τῇ ἐκτάσει του μὲ ὀλίγας γραμμὰς καὶ μὲ στατιστικὰ δεδομένα. Μόνον μὲ τὴν ὀντολογικήν, οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ ψυχολογικὴν μελέτην θὰ ἠδύνατο νὰ φωτισθῇ ἡ σχετικὴ ἔρευνα τοῦ βιολογικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τούτου φαινομένου ὡς ἠθικῆς ἐκτροπῆς σοβαρῶν συνεπειῶν.

Ἡ προσήλωσις τῆς γυναικὸς εἰς τὸ εἶδος, τὰ ὅρια τῶν ἀτομικῶν ἱκανοτήτων της, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ ἰδιαιτέρας διὰ τὴν ἔρευναν σημασίας. Τὸ κ ο ρ μ ὶ τῆς γυναικείας ὑπάρξεως φαίνεται ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ οὐσιωδέστερα στοιχεῖα τῆς παρουσίας της εἰς τὸν κόσμον. Ὅλα αὐτὰ καθιστοῦν δύσκολον τὴν ἑρμηνείαν τῆς γυναικὸς ὡς ὑπάρξεως. Εἰς τὸ βάθος πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν πῶς ἡ φύσις ἔδωσε μέσα εἰς τὴν γυναικείαν ὕπαρξιν ὁλόκληρον τὴν ἱστορικήν της πορείαν καὶ νὰ διδαχθῶμεν τί ἔπραξεν αὐτὴ ἡ ἀνθρωπότης διὰ τὴν ὕπαρξιν αὐτὴν εἰς πᾶσαν ἐποχήν. Ἡ συνέχεια τοῦ θέματος θὰ ὡδήγῃ, ὅμως, ἐλλείψει τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἔρευναν στοιχείων εἰς τὸ φιλοσοφικὸν συμπέρασμα ὅτι «ὑπῆρξε ποτὲ μία ἀγαθὴ θεότης, ἡ ὁποία ἐδημιούργει τὸ φῶς, τὴν ὡραιότητα τῆς φύσεως, τὸν ἔναστρον οὐρανὸν καί..... τὴν ὕπαρξιν ἄ ν δ ρ α ς..... καὶ ἄλλοτε μία κακὴ θεότης, ἡ

ὁποία ἐδημιούργησεν, ἐξ ἀντιθέτου, τὸ σκότος, τὸ χάος τοῦ ἀπείρου καί..... τὴν ὕπαρξιν γυναῖκα».

Τὸ τοιοῦτον ὅμως συμπέρασμα, ἀναγόμενον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως, ὁδηγεῖ, ἀναμφισβητήτως τὸν ἐρευνητὴν τοῦ κοινωνικοῦ τούτου φαινομένου, ἐκτὸς πάσης πραγματικότητος καὶ εἰς ὑπαγωγὴν τῆς ἠθικῆς.

Τούτου ἕνεκεν ἡ κοινωνία δὲν ἔπαυσε νὰ ἀνησυχῇ διὰ τὴν τοιαύτην ἠθικὴν ἐκτροπήν, ἣν ἡ πορνεία δημιουργεῖ. Εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐπεδιώχθη εἰς τὰ προηγμένα κράτη μία ὀργάνωσις τῆς πορνείας κατὰ συστήματα, διὰ κανόνων δικαίου.

Ἡ πρώτη ὀργάνωσις τῆς πορνείας δι' εἰδικοῦ νομοθετικοῦ συστήματος χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ΙΔ' αἰῶνος ἐν Γαλλίᾳ. Διὰ τοῦ πρώτου τούτου συστήματος ἐπεδιώχθη ἡ ὑπαγωγὴ τῶν πορνευομένων γυναικῶν εἰς ὑγειονομικὸν ἔλεγχον. Ἀργότερον ἡ κρατικὴ ἐποπτεία ἐσημείωσεν αὐστηρότητα. Ἐν τῷ γενικῷ ἀναβρασμῷ τῆς συφιλιδικῆς ἐπιδημίας ἡ πορνεία ὑπέστη ἀγρίαν καταδίωξιν ἐν Γαλλίᾳ. Τὰ σχετικὰ καταδιωκτικὰ μέτρα, ἐν τούτοις, ἐκρίθησαν ἀνεπαρκῆ. Ἀργότερον, ἐν ἔτει 1724 ὁ Manteville, ὑπεστήριξε τὴν δίωξιν μόνον τῆς κρυφίας πορνείας καὶ εἰσηγήθη τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν πορνείων, ὅπου ἡ πορνεία ἐποπτεύεται ὑλικῶς καὶ κοινωνικῶς. Οὕτως ὁ Manteville ἐγένετο ὁ πρόδρομος τοῦ εἰς πολλὰ κράτη καὶ μέχρι σήμερον ἰσχύοντος συστήματος, καλουμένου διακανονιστικοῦ. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ὑπὸ πλείστων συνεδρίων καὶ ἐπιτροπῶν συνεζητήθη πρότασις ἑνὸς διεθνοῦς διακανονιστικοῦ συστήματος. Πολλὰ κράτη, προεξαρχούσης πάντοτε τῆς Γαλλίας, παρεδέχθησαν τὸ σύστημα τοῦ διακανονισμοῦ, τὸ ὁποῖον διετείνετο ὅτι προασπίζει καταλλήλως τὴν ὑγείαν τοῦ κοινοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ ἐντεῦθεν ἤρχισε μία ἰσχυρὰ κριτικὴ κατὰ τοῦ διακανονιστικοῦ συστήματος, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ ὑγειονομικὸς ἔλεγχος τῶν πορνῶν εἰς τὰ πορνεῖα δὲν ἐξησφάλιζεν ἐπαρκῶς τὴν ὑγείαν τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων, ἐφ' ὅσον ἡ κρυφία πορνεία, μὴ ὑπαγομένη εἰς οὐδένα περιορισμὸν καὶ βρίθουσα ἀφροδισίων κινδύνων ἦτο περισσότερον διαδεδομένη.

Οἱ ἐπικριταὶ τοῦ διακανονιστικοῦ συστήματος ὑπεστήριζαν ἕτερον σύστημα διὰ τὴν πορνείαν, τὸ καταργητικόν. Τὸ σύστημα τοῦτο, προεξαρχούσης τῆς Ἀγγλίας, ἀπεδέχθησαν ἐν ἀρχῇ ἐλάχιστα κράτη. Τὸ καταργητικὸν σύστημα στηρίζεται ἐπὶ τῆς καταργήσεως καὶ μὴ ἀνοχῆς τῶν πορνείων (καὶ οὐχὶ τῆς πορνείας), ἐπὶ τῆς παρεμποδίσεως τῆς ἐκπορνεύσεως, ἐπὶ τῆς ὑλικῆς προπαγάνδας πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων, τῆς ἱδρύσεως ἀσύλων διὰ τὰς παραστρατημένας γυναῖκας, τῆς αὐστηρᾶς τιμωρίας τῶν μεταδιδόντων ἀφροδίσια νοσήματα καὶ τῆς ἀμειλίκτου διώξεως τῆς σωματεμπορίας. Ἀμφότερα τὰ συστήματα ὑπέστησαν μεταγενεστέρως διαφόρους τροποποιήσεις διὰ τὴν καλυτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος.

Μετὰ τὸν Β.' παγκόσμιον πόλεμον αἱ ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ διακανονιστικοῦ συστήματος κατέστησαν ἐντονώτεραι. Τὸ καταργητικὸν σύστημα φαίνεται ὅτι ἐκέρδιζεν ἔδαφος. Ὁ ὁμαδικὸς ἑταιρισμὸς καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐξέτασις τῶν πορνῶν ὑπὸ κρατικῶν ἰατρῶν, κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ διακανονιστικοῦ συστήματος, ἐθεωρήθησαν θεμοὶ ἀνελεύθεροι καὶ ὑπὸ τῶν ἐπικριτῶν ἐκρίθησαν καταργητέοι.

Ἐν ἔτει 1949, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ο.Η.Ε. συνήφθη διεθνὴς σύμβασις, δυνάμει τῆς ὁποίας τὰ συμβαλλόμενα κράτη ὑπεχρεώθησαν νὰ λάβουν πάντα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς κατάργησιν παντὸς νόμου, πάσης διατάξεως, δυνάμει τῶν ὁποίων αἱ πορνευόμεναι γυναῖκες ὤφειλον νὰ ἐγγράφωνται εἰς εἰδικὰ μητρῶα, νὰ ἐφοδιάζωνται δι' εἰδικῶν δελτίων ἢ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξαιρετικὰς συνθήκας ἐπιθεωρήσεως ἢ δηλώσεως.

(Συνεχίζεται)



ΣΥΝΤΑΓΗ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Χ.Σ.**

ΕΚΕΙΝΟ τὸ φθινοπωρινὸ σούρουπο ἔβρεχε πολύ. Οἱ στάλες, χοντρὲς σὰν δάκρυα βαθειὰ πονεμένης κι' ἀθεράπευτα ὑπερευαίσθητης κυρίας, χτυποῦσαν τὰ τζάμια τῶν σπιτιῶν, οἱ δρόμοι ἔμοιαζαν πολὺ μὲ θολὰ βενετσιάνικα κανάλια καὶ τὸ χῶμα ἀνέδιδε τὴν ὡραία ἐκείνη μυρουδιὰ τῆς ἀνανεωμένης, τῆς φρέσκιας ζωῆς.....

Μὰ τί τὰ θέλουμε αὐτά. Ἐκεῖνο τὸ σούρουπο, λοιπόν, ὁ Πάτροκλος μόλις εἶχε κάνει λιγοστὰ βήματα ἀπὸ τὴ γωνιὰ τοῦ πάρκου καὶ τῆς μεγάλης λεωφόρου, ὅταν ἄκουσε μιὰ φωνή. Μιὰ φωνὴ μακρόσυρτη, γλυκειά:

—Κύριε ἀστυφύλακαααα!

Γύρισε θυμωμένος. Ἦταν μιὰ χοντρή, ψηλὴ καὶ ἀρκετὰ δυναμικὴ κυρία ποὺ δὲν ἐγνώριζε τὸ βαθμό του.

—Ὑπαρχιφύλακας κυρία μου εἶμαι! Ὄχι ἀστυφύλακας!! Ὁρῖστε! Στὴ διάθεσί σας!.....

—Μπαρδόν!..... Κύριε..... ἀστυνόμε μου, ὁ ἄνδρας μου μ' ἀπατᾶ! Μ' ἀπατᾶ ὁ ἄτιμος! τὸ κτῆνος!... ὁ παληάνθρωπος! ὁ.....

—Γιὰ σταθῆτε κυρία μου! Σᾶς παρακαλῶ! Πῶς μιλᾶτε ἔτσι; Πηγαίνετε στὸ ΛΖ' Τμῆμα καὶ ζητῆστε τὸν ἀξιωματικὸ ὑπηρεσίας!.....

—Ὄχι! Δὲν πάω στὸ Τμῆμα! Σὲ σᾶς θὰ τὰ πῶ!! Ἀπαιτῶ νὰ μ' ἀκούσετε! Ἀστυνομικὸς δὲν εἶστε;..... Ὁ ἐλεεινός! ὁ ἀχρεῖος!..... Γυρίζει τὰ βράδυα στὶς δώδεκα τὰ μεσάνυχτα στὸ σπίτι, ἄκεφος, κουρασμένος, καὶ μὲ κοκκινάδια πότε στὸ μαντήλι του καὶ πότε στὸ μάγουλο!..... Χθὲς τοῦ βρῆκα ἕνα σημείωμα, ἕνα σημείωμα ποὺ τοῦ ἔγραφε Ἐκείνη καὶ τοὔλεγε νὰ πᾶνε ταξίδι στὸ Λονδῖνο! Φαντασθῆτε, κύριε! Φαντασθῆτε!! Καὶ σήμερα τὸ ἀπόγευμα ποὺ πῆγα στὸ γραφεῖο του, τοὺς τσάκωσα νὰ κάθωνται σὰν τὰ πιτσουνάκια! Ἄχ, τί νὰ κάνω κύριε ἀστυνόμε; Τί νὰ κάνω;

Τὴν κοίταξε καλὰ - καλά.

—Σᾶς παρακαλῶ, κυρία μου. Πηγαίνετε στὸν ἀξιωματικὸ ὑπηρεσίας ποὺ σᾶς εἶπα. Ἐγὼ ἔχω ἄλλες δουλειὲς πιὸ σοβαρές!..... εἶπε καὶ προχώρησε.

Τὸν πῆρε ἀπὸ κοντά. Τοποθετήθηκε ὕστερα στὸ πλάϊ του καὶ ἄρχισε πάλι:

—Ἂν δὲν μοῦ πῆτε τί νὰ κάνω, δὲν φεύγω ἀπὸ κοντά σας! Λένε ὅτι σεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ δίνετε ὅλες τὶς λύσεις!..... Λένε ὅτι σὲ σᾶς μποροῦμε νὰ ποῦμε ἄφοβα τὸν πόνο μας, ὅπως καὶ στὸν παπᾶ ὅταν ἐξομολογιόμαστε!

Τὸν νίκησε. Κι' ἀφοῦ στοὺς ἀστυνομικοὺς λένε οἱ πολῖτες τὸν πόνο τους ὅπως στὸν παπᾶ, πάνω στὴν ἐξομολόγησι, ἀποφάσισε νὰ τὴν προσέξῃ πιὸ πολύ:

—Ἔχετε ἀποδείξεις κυρία μου, ὅτι σᾶς ἀπατᾶ;

—Ἀφοῦ τὸν εἶδα ἀγκαζὲ χθὲς τὸ βράδυ μὲ μιὰ κοκκινομάλλα λεπτή, ψηλή, γαλανομάτα!!.....

—Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα. Σᾶς ἀ π α τ ᾶ εἴπατε! Καὶ ἡ ἀπάτη, ὅπως ξέρετε, εἶναι..... ἀπάτη!.....

—Δηλαδή;

—Δηλαδή, νά! Θὰ πρέπει νὰ μὴν ἀνησυχεῖτε τόσο, ἀφοῦ τίποτα τὸ σπουδαῖο δὲν εἴδατε. Μπορεῖ ἄλλωστε νἄτανε καὶ καμμιὰ γνωστή του ἁπλῶς, καμμιὰ συγγενής του.....

—Καὶ τὰ κοκκινάδια; Τὸ γράμμα κι' ὅλα τ' ἄλλα ποὺ σᾶς εἶπα;

—!!!.....

—Κατάλαβα! κατάλαβα!! Θέλετε νὰ τὸν ὑποστηρίξετε! Εἶστε ἄνδρας καὶ αἰσθάνεστε τὴν ἀνάγκη τῆς ἀλληλεγγύης!! Ὅλοι τὸ ἴδιο εἴσαστε! Ἄ ν δ ρ ε ς!! Ἄνδρες ἄπονοι, ἀφιλότιμοι, παλ.....

Τὸ πρᾶγμα παραγινόταν. Κι' ὁ Πάτροκλος ἀποφάσισε νὰ τὸ σταματήσῃ.

—Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπε ἀχνά. Ἀκοῦστε με: Νὰ πᾶτε.... στὸν δικηγόρο σας!.

—Μὰ δὲν θέλω νὰ πάω σὲ δικηγόρους! Οὔτε σὲ δικαστήρια! Δὲν πιστεύω ὅτι ἔχει φτάσει καὶ σὲ τόσο σοβαρὰ ζητήματα μὲ τὴν ἄλλη!..... Ὕστερα, τὸν ἀγαπῶ καὶ δὲν σκοπεύω νὰ τὸν χάσω..... Ἁπλῶς θέλω νὰ τὸν ξεμακρύνω ἀπὸ ἐκείνη τή!..... (εἶπε μιὰ λέξι ποὺ λέγεται χωρὶς καὶ νὰ γράφεται). Καὶ σ' αὐτὸ θέλω τὴ γνώμη σας! Σεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ μὲ βοηθήσετε!.....

—Μὰ κυρία μου, αὐτὸ εἶναι ζήτημα δικό σας! Δὲν μπορῶ ἐγὼ νὰ σᾶς συμβουλεύσω τίποτα πάνω στὸ ζήτημα αὐτό. Εἶμαι ἀναρμόδιος καί..... « ἀ ν ά π ε ι ρ ο ς »! Σεῖς, σὰν γυναίκα, ξέρετε τί θὰ κάνετε! Μεταχειρισθῆτε ὅλα τὰ γυναικεῖα ὅπλα! Ὅλα ἐκεῖνα ποὺ μεταχειρίζεται μιὰ γυναίκα ποὺ ἀγαπᾶ τὸν ἄνδρα της καὶ θέλει νὰ τὸν κρατήσῃ κοντά της!....

—Δηλαδή; Γιὰ πῆτε μου μερικά!,....

—Σᾶς παρακαλῶ! Σᾶς εἶπα ὅτι δὲν μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω! Δὲν καταλαβαίνετε ὅτι.....

—Ἀκοῦστε με κύριε, τὸν διέκοψε σκεπτική. Μοῦ εἴπατε νὰ μεταχειρισθῶ ὅλα τὰ γυναικεῖα ὅπλα. Λοιπόν, σᾶς λέω ὅτι τὰ μεταχειρίσθηκα ὅλα! Καὶ ἔκλαψα, καὶ σκηνὲς τοῦ ἔκαμα, καὶ τὸν ἀπείλησα ὅτι θὰ φύγω. Μὰ τίποτα! Αὐτὸς συνεχίζει νὰ πηγαίνει μαζί της! Καὶ μὲ παραμελεῖ, ξοδεύει τὰ λεφτά του μὲ κείνην καὶ ἡ ζωή μου ἔχει καταντήσει μαρτύριο, ἀφόρητη, ἐφιαλτική!!.....

***

Ο ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ βρέθηκε σὲ τραγικὴ θέσι γιατὶ τὴν κυρία τὴν πῆραν τὰ κλάμματα τώρα. Σκέφτηκε ὅτι κάτι ἔπρεπε νὰ κάνῃ. Ἴσως ἀπὸ μιὰ ἀπάντησί του, μιά του συμβουλή, νὰ ἐξαρτιόταν καὶ ὁλόκληρη ἡ ὑπόληψι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος στὰ μάτια αὐτῆς τῆς γυναίκας.....

Σκέπτεται ὁ Πάτροκλος. Βασανίζει τὸ μυαλό του γιὰ νὰ τῆς δώσῃ τὴν «ἁρμόζουσα» συμβουλή, μιᾶς κι' ἔμπλεξε. Γιὰ νὰ κερδίσῃ χρόνο τὴ ρωτάει:

—Τί ἐπαγγέλλεται ὁ σύζυγός σας, κυρία μου;

—Ἔχει μεγάλο ἐμπορικὸ κατάστημα! Κερδίζει πολλά, πάρα πολλά! Καὶ μένα μ' ἔχει μὲ τὴν περσινὴ γοῦνα! Νὰ ξέρατε, κύριε, πόσο μ' ἀγαποῦσε ὅταν πρωτογνωριστήκαμε! Πόσο μὲ λάτρευε!!.....

—Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω κυρία μου. Λοιπόν, ἀκοῦστε με:

—Καλὲ πᾶμε νὰ καθίσουμε κάπου! Σᾶς ἔχω ὄρθιο τόσην ὥρα!.....

—Ὄχι γιατὶ βιάζομαι. Λοιπόν:

Κρεμάστηκε ἀπὸ τὸ στόμα του. Ἄνοιξε διάπλατα τὰ μάτια της καὶ περίμενε ν' ἀρχίσῃ.

—Γιὰ νὰ ξανακερδίσετε τὸν ἄνδρα σας, θὰ κάνετε δύο πράγματα:

—Καὶ εἴκοσι νὰ κάνω! Ἄκου! Δύο μόνο λέει!!.....

—Ἀκοῦστε με τώρα χωρὶς νὰ μὲ διακόπτετε! Βιάζομαι!.....

—Σᾶς ἀκούω, ἀλλὰ πᾶμε νὰ καθίσουμε νὰ μὴν κουράζεστε! Καὶ νὰ μοῦ πῆτε πολλά, πολλά!.....

—Σᾶς εἶπα ὅτι βιάζομαι! Λοιπόν, μὴ μὲ ξαναδιακόψετε! Καὶ ὅ, τι σᾶς πῶ, νὰ τὸ κάμετε!

—Ἔχετε τὸ λόγο μου τὸν ἱερό!

—Θὰ κάνετε λοιπὸν δύο πράγματα. Πρῶτον : Οὐδέποτε στὸ ἑξῆς θὰ ξαναδείξετε στὸν ἄνδρα σας ὅτι τὸν ὑποπτεύεστε γιὰ τὶς ἀπιστίες του. Ὅ, τι καὶ νὰ κάνη, ἐσεῖς θὰ προσποιῆστε ὅτι δὲν καταλαβαίνετε τίποτα! Θὰ εἶστε ἐντελῶς ἀδιάφορη στὶς πράξεις του, ποτὲ δὲν θὰ τοῦ κάνετε τὴν παραμικρὴ σκηνή! Ὅταν θὰ ἔρχεται τὸ βράδυ στὸ σπίτι, μὴ τὸν ρωτήσετε ποτὲ ποῦ ἤτανε! Θὰ δείχνετε ὅτι εἶστε εὐχαριστημένη μαζί του καί.....

—Δηλαδή! Θὰ τὸν ἀφήσω ἀσύδοτο ; Γιὰ νὰ ὀργιάζη ; Ποτέ! Ποτὲ δὲν θὰ γίνη αὐτό!.....

—Σᾶς εἶπα νὰ μὴ μὲ διακόπτετε, καὶ μοῦ δώσατε τὸ λόγο σας τὸν ἱερό! Ἔ, λοιπόν..... ἀντίο κυρία μου!!.....

—Μή! μὴ κύριε!! Σᾶς θερμοπαρακαλῶ! Συνεχῖστε καὶ δὲν θὰ σᾶς ξαναδιακόψω!.....

—Ὡραῖα! Λοιπόν, θὰ δείχνετε τὴν ἀδιάφορη, καὶ μὲ τρόπο, χωρὶς νὰ φανῆ κτυπητά, θὰ προσπαθήσετε νὰ τοῦ βάλετε τὴν ἰδέα ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε φίλο.

—Ἐγώ; Ἐγὼ φίλο ;.....

—Σιωπή! Γιὰ τελευταία φορὰ σᾶς τὸ δηλώνω: Ἂν μὲ ζαναδιακόψετε, φεύγω! Μαράθηκε ἡ γυναίκα. Ζάρωσε σὰν κατηγορούμενη.

—Θὰ τοῦ βάλετε λοιπὸν τὴν ἰδέα, συνέχισε ὁ Πάτροκλος, ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε φίλο! Τὸν τρόπο θὰ τὸν βρῆτε μόνη σας. Πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι ὁ ἄνδρας δύο πράγματα δὲν συγχωρεῖ στὴ γυναίκα του : Τὸ νὰ μὴ τοῦ κάνει σκηνὲς γιὰ τὶς ἀπιστίες του, καὶ τὸ νὰ ἔχη φίλο! Ὅταν λοιπὸν ὁ ἄνδρας σας δῆ ὅτι δὲν τοῦ κάνετε σκηνές, θὰ ταπεινωθῆ, ὁ ἐγωϊσμός του θὰ πληγωθῆ καὶ θὰ δῆ τὸν παράνομο δεσμό του σὰν κάτι χωρὶς ἀξία. Σὰν κάτι τὸ νερόβραστο..... Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, θὰ σκεφτῆ : «Γιὰ νὰ μὴ μοῦ κάνει σκηνές, πάει νὰ πῆ ὅτι ὁ δεσμός μου μὲ τὴν ἄλλη τῆς εἶναι ἀδιάφορος. Δὲν ἀξίζω λοιπόν! Ἀλλά, μήπως μὲ τὸ νὰ μὴ μοῦ κάνει σκηνές, ἔχει καὶ κείνη φίλο ; Μήπως μὲ ἀπατᾶ ;.....». Ἔτσι ἡ ζωή του, ἡ ἐρωτική του ζωὴ μὲ τὴν ἄλλη δηλαδή, θὰ καταντήση μαρτυρική, χωρὶς ἀξία! Ἐσεῖς θὰ τὸν περιφρονῆτε, θὰ κάνετε τὴν ἀνίδεη..... Καὶ θὰ τὸν ἀναγκάσετε ἔτσι νὰ παρατήση τὴν ἄλλη, γιὰ νὰ παρακολουθῆ ἐσᾶς! Προσέξτε ὅμως : Ὅλα αὐτὰ μέχρι ἕνα σημεῖο! Μὴ τὸ παρατραβήξετε καὶ τὸν ρίξετε ὁριστικὰ πλέον στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ἄλλης! Θὰ κάνετε ὅλα αὐτὰ μὲ τρόπο, μὲ μεθοδικότητα, ἔτσι ποὺ νὰ μὴ τὸν ἀπογοητεύσετε!..... Καὶ ὁ ἀνύπαρκτος « ἄλλος », ὁ δῆθεν φίλος, οὐδέποτε θὰ γίνη πραγματικότης! Τ' ἀκοῦτε ; Μὴ τὸ πάρετε στὰ σοβαρὰ καί!..... Ἁπλῶς, θὰ τὸν κάνετε νὰ ὑποψιασθῆ γιὰ τὸν δῆθεν φίλο. Ἐπὶ παραδείγματι : Μιὰ ἡμέρα, ἀντὶ νὰ τὸν φωνάξετε μὲ τ' ὄνομά του θὰ τὸν φωνάξετε μὲ ἕνα ἄλλο ὄνομα. «Γιάννη», ἂς ποῦμε, ἂν δὲν τὸν λένε Γιάννη! Θ' ἀρχίση νὰ σᾶς παρακολουθῆ τότε καί..... καταλαβαίνετε τὴν συνέχεια. Ἂν μ' ὅλα αὐτὰ δῆτε ὅτι δὲν κατορθώσατε τίποτα, τότε προχωρῆστε στὸ δεύτερο μέρος. Τὸ δ ε ύ τ ε ρ ο μέρος τοῦ σχεδίου εἶναι τὸ ἑξῆς :

Θὰ πάρετε τὰ καταστήματα μὲ τὴ σειρὰ καὶ θ' ἀγοράσετε διάφορα πράγματα ἀτομικά σας. Θὰ τὸν καταχρεώσετε! Θὰ λέτε στοὺς καταστηματάρχες νὰ στέλνουν τὸ λογαριασμὸ στὸν ἄνδρα σας. Φορέματα, μπιζού, παλτά, καπέλλα, θὰ τὰ παίρνετε μὲ πίστωσι! Ἔτσι, μὲ τὸ «διμερὲς» αὐτὸ σχέδιο θὰ κατατσακίσετε τὸν ἄνδρα σας οἰκονομικῶς, ψυχικῶς καί..... ἐγωϊστικῶς! Θὰ τὸν ἀναγκάσετε ἔτσι νὰ παρατήση τὴν ἄλλη καὶ νὰ γυρίση κοντά σας. Καταλάβατε ; Ἐγὼ σᾶς ἔδωσα τὸ σκελετό, τὴ ρίζα τοῦ τί θὰ κάνετε. Πάνω σ' αὐτὰ ἐλπίζω ἡ γυναικεῖα σας ἐ-

φευρετικότητα ν' ἀνακαλύψη κι' ἄλλα πολλά. Π ρ ο σ έ ξ τ ε, ὅμως : Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὅλα αὐτὰ θὰ γίνουν μὲ μεθοδικότητα, μὲ περίσκεψι καί..... μὲ σύνεσι! Καὶ πρὸ παντὸς μὲ μέτρο! Διαφορετικά, φοβοῦμαι μήπως ἐπιτύχετε τὸ ἀντίθετο καὶ τὸν διώξετε ὁριστικὰ ἀπὸ κοντά σας!.....

Εἶπε ὁ Πάτροκλος καὶ σταμάτησε. Ἐκείνη τὸν κοίταζε κατάματα, πελαγωμένη ἀκόμα καὶ μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. Φαινόταν ἐνθουσιασμένη. Ὕστερα ρώτησε σιγά, σὰν νὰ βρισκόταν μπροστὰ στὸν εἰσαγγελέα :

—Μοῦ ἐπιτρέπετε τώρα νὰ μιλήσω ;

—Βεβαίως! Τελείωσα!.....

—Λοιπόν : Εἶστε μεγάλος ἄνθρωπος! Ὁπωσδήποτε θὰ κάμω ὅλα αὐτὰ ποὺ μοῦ εἴπατε! Ἄ, τὸν ἄτιμο! τὸν ἀλήτη! Θὰ τοῦ δείξω ἐγώ! Τώρα ποὺ μὲ συμβουλεύσατε, θὰ δῆτε τί θὰ γίνη! Καλέ, τί καλοὶ ἄνθρωποι ποὺ εἶστε σεῖς οἱ ἀστυνομικοί! Πῶς τὰ ξέρετε ὅλα!!..... Χαίρετε κύριε πόλισμαν! Χαίρετε καὶ νὰ εἶστε βέβαιος ὅτι κάνατε μιὰ πολὺ καλὴ πράξι. Ἐσώσατε τὴν οἰκογενειακή μας ἑνότητα! Θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ γιὰ ὅλη μου τὴ ζωή!!.....

Ἔφυγε τρέχοντας. Ἀλλὰ ὁ Πάτροκλος, σὰν κάτι νὰ φοβήθηκε καὶ ἔτρεξε ξοπίσω της :

—Γιὰ σταθῆτε μαντάμ! Σᾶς παρακαλῶ!..... Μὴ πῆτε ποτὲ σὲ κανέναν ὅτι τὴ συμβουλὴ αὐτὴ σᾶς τὴν ἔδωσε ἕνας ἀστυνομικός..... Νὰ πῆτε ὅτι τὴ διαβάσατε..... ὅτι τὴ διαβάσατε στό.....

—Μὰ δὲν διαβάζω! Δὲν μ' ἀρέσει τὸ διάβασμα!.....

—Θὰ πῆτε ὅτι τὴ διαβάσατε στό..... σ' ἕνα βιβλίο τοῦ Σώμερσετ Μώμ! Ὅτι.....

—Τοῦρκος εἶναι αὐτὸς ὁ..... πῶς τὸν εἴπατε ;

—Ὄχι κυρία μου! Εἶναι Ἄγγλος συγγραφέας καὶ λέγεται Σ ώ μ ε ρ σ ε τ Μ ώ μ!

—Γιὰ νὰ τὸν γράψω! Σώ-μερ-σετ Μώμ! Ἔτσι ;

—Ἔτσι! Ἀντίο κυρία μου!.....

***

Π ΕΡΑΣΕ καιρός. Καὶ μιὰ μέρα γιορτινὴ καὶ ἡλιόλουστη, ὁ Πάτροκλος πῆγε πρὸς τὰ πάρκο νὰ ἐπιθεωρήσῃ τοὺς σκοπούς.

Στὰ παγκάκια, στοὺς πάγκους, στὶς καρέκλες τοῦ κέντρου, παντοῦ κόσμος ποὺ εἶχε ξεχυθῆ γιὰ ν' ἀπολαύσῃ τὴ χειμωνιάτικη λιακάδα. Ξάφνου ὁ Πάτροκλος βλέπει σ' ἕνα παγκάκι κάποιο «ὕποπτο» ζευγάρι. Ἕνα ζευγάρι ἡλικιωμένο, μὲ γκρίζους κροτάφους, σφιχταγκαλιασμένο ὅμως σὰν μαθητούδια τοῦ Γυμνασίου στὰ πρῶτα τους ἐρωτικὰ σκιρτήματα.

«Πολὺ ὕποπτοι αὐτοὶ οἱ δύο!», σκέφτηκε καὶ πῆγε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Πλησιάζοντας ὅμως ἔμεινε μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα.

«Αὐτὴ εἶναι!», μουρμούρισε. «Ἐκείνη πού!.....».

Δὲν πρόφτασε νὰ συνέλθη ἀπὸ τὴν ἀπορία του καὶ βλέπει τὴ γυναίκα νὰ σηκώνεται, ν' ἀφήνη τὸν σύντροφό της καὶ νἄρχεται κατ' ἐπάνω του τρέχοντας.

—Τί γίνεστε κύριε! τοῦ ψιθύρισε πλησιάζοντας. Εἶστε ἕνας ἐξαίσιος ἄνθρωπος! Ἕνας πραγματικὸς κοσμοσωτῆρας! Δὲν ξέρετε πόσο εὐτυχὴς εἶμαι!..... Πανευτυχής!! Ἀκολούθησα τὴ συμβουλή σας καὶ θαυματούργησα! Τὸν βλέπετε τώρα στὸ παγκάκι ; Ξαναρχίσαμε ἀπὸ τὴν ἀρχή! Ὅπως καὶ στὰ παλιά μας καλὰ χρόνια, τότε ποὺ εἴμαστε ἐρωτευμένοι σὰν τὰ περιστεράκια!.....

Συνέρχεται λίγο ὁ Πάτροκλος καὶ κοιτάζει τὸν ἄνθρωπο ποὺ κάθεται στὸ παγκάκι. Εἶναι ἴσα μὲ πενηνταπέντε χρόνων. Κρατάει μάλιστα στὰ χέρια του μιὰ μαργαρίτα καὶ τῆς μαδάει τὰ πέταλα. Καὶ τὸ φαλακρό του, ὁλόλευκο κεφάλι, τοῦ προσδίδει μιὰ ἀσυνήθιστη ὀντότητα.....

Τὴν πλησιάζει ὁ Πάτροκλος καὶ τῆς λέει ἐμπιστευτικά :

—Δὲν μοῦ λέτε, τοῦ εἴπατε ἀπὸ ποῦ πήρατε τὴ συμβουλή ;

—Τοῦ εἶπα ὅτι τὴ διάβασα σ' ἕνα βιβλίο τοῦ Σάρσαμοτ Τσώμ!
—Τοῦ Σώμερσετ Μώμ! τὴ διόρθωσε.
—Ναί, ναί! ὅπως τὸν εἴπατε.....
.....
—Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ σιγοκουβεντιάζεις μωρὴ Εὐτέρπη!!!.....

Ἡ τραχύτητα τῆς φωνῆς κάνει τὸν Πάτροκλο νὰ φοβηθῆ. Γυρίζει. Εἶναι ὁ..... σύζυγος! Ἕνας ἀφηνιασμένος σύζυγος, ἕνας ἐξαγριωμένος σύζυγος ποὺ κοιτάζει βλοσυρὰ καὶ φιλύποπτα τὸν Πάτροκλο. Καὶ ὁ Πάτροκλος ὀπισθοχωρεῖ, γιὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ συζυγικὸ σκάνδαλο πρώτου μεγέθους.....

—Καημένε Μενέλαε! τὸν ἀποπαίρνει ἡ Εὐτέρπη. Εἶναι ἕνας παλιός μου γνώριμος! ἕνας ποὺ γνώρισα σὲ μιὰ συντροφιὰ κάποιο βράδυ!.....

Πηγαίνει κοντά του. Ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νὰ κοιτάζῃ ἄγρια ἀκόμα τὸν Πάτροκλο, ἀπειλητικά, ἕτοιμος γιὰ καυγᾶ. Ἀλλὰ ὁ Πάτροκλός μου δὲν φοβᾶται κάτι τέτοια. Σμίγει τὰ φρύδια του, ὀρθώνει τὸ κορμί του καὶ τὸν καρφώνει μὲ τὸ γυάλινο βλέμμα του γιὰ πολλὴ ὥρα.

Αὐτὸ κάνει τὸν σύζυγο νὰ ὑποχωρήσῃ. Κάνει μεταβολή, παίρνει ἀπὸ τὴ μέση τὴν Εὐτέρπη του καὶ φεύγουν ἀγκαλιασμένοι τρυφερὰ-τρυφερά. Τοὺς παρακολουθεῖ ὁ Πάτροκλος στητός, ὁλόρθος, καὶ αἰσθάνεται ἀνείπωτα ἱκανοποιημένος. Ἐπετέλεσε ἕνα..... μεγάλο ἀστυνομικό του καθῆκον!..... Κάπου-κάπου γυρίζει ὁ σύζυγος καὶ τὸν κοιτάζει μὲ τὸ ἴδιο βλοσυρὸ ὕφος, ἐρωτηματικά, ἀνεκδιήγητα σκοτεινιασμένος.....

—Πᾶμε νὰ σοῦ πῶ μιὰ ἱστορία, μοῦ λέει τότε ὁ Πάτροκλος βλέποντας πὼς τὸν παρακολουθῶ ἀνήσυχος γιὰ τὶς ἐνέργειές του ἀπὸ τὴ γωνιά. Πᾶμε νὰ σοῦ πῶ μιὰ ἱστορία ποὺ ἄρχισε τὴ βραδυὰ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου μὲ τὴ μεγάλη νεροποντή. Καὶ ποὺ τελείωσε σήμερα. Θὰ μείνῃ ὅμως μεταξύ μας! Σύμφωνοι;

—Σύμφωνοι Πάτροκλε!

Τώρα, τὸ πῶς συνέβη καὶ ἐγὼ κοινολόγησα τόσο πολὺ τὴν «ἀστυνομικὴ» ἐκείνη πρωτοβουλία τοῦ σοφοῦ Πάτροκλου, αὐτὸ εἶναι μιὰ ἄλλη ἱστορία.....

Χ. Σ-ς

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Οἱ νεόνυμφοι βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία μετὰ τὸ στεφάνωμα. Σὲ μιὰ στιγμή, ὁ γαμπρὸς φταρνίζεται δυνατὰ καὶ βγάζει τὸ μαντήλι του. Καὶ ἡ νύφη, ποὺ εἶχε ἀρκετὰ νευριάσει μὲ τὴν ἀτημελησία τοῦ γαμπροῦ, βρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ ξεσπάσῃ:

— Σπουδαῖος γαμπρὸς εἶσαι σύ! Βρώμικο μαντήλι, βρώμικο πουκάμισο, ἀσιδέρωτο παντελόνι! . . .

Κι' ὁ γαμπρὸς τὴν διακόπτει, ἀρκετὰ νευριασμένος κι' αὐτός:

—'Αμ' γιατὶ νομίζεις πὼς ἀποφάσισα νὰ παντρευτῶ, κυρά μου! . . .

*

Ὁ Μπαλζάκ, ὁ μεγάλος αὐτὸς Γάλλος συγγραφεὺς δὲν ἔμενε ποτὲ δίχως χρέη. Μιὰ μέρα, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιστωτάς του τὸν ἐπίεσε πολύ.

— Μοῦ γίνατε πολὺ κουραστικός, τοῦ εἶπε τότε ὁ Μπαλζάκ. Προσέξετε, κύριε, γιατί! . . .

— Δὲν μπορῶ νὰ περιμένω ἄλλο! ἀποκρίθησε ὁ πιστωτής. Αὔριο πρωὶ πρέπει νὰ ἐξοφλήσω ἕνα χρέος μου ὁπωσδήποτε! Δὲν ξέρω τὶ θὰ κάνετε! . . .

Καὶ ὁ πολὺς Μπαλζὰκ μὲ ἀπορία:

— Μὰ τὴν ἀλήθεια, εἶσθε πολὺ ἀστεῖος! Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω: Σεῖς κάνετε χρέη καὶ ἐγὼ θὰ πληρώνω; . . .

Τὸ κρύο δὲν τὸν ἐμπόδιζε

Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. **Ε. ΓΛΥΜΗ**

Ἦταν νύχτα. Μιὰ παγωμένη χειμωνιάτικη νύχτα. Τὸ χιόνι εἶχε σκεπάσει τὰ πάντα κάτω ἀπὸ τὸ δικό του λευκὸ πέπλο καὶ τίποτα δὲν ἀκουγόταν στὴ νυχτιάτικη ἡσυχία. Ὅλη ἡ φύσις, θὰ νόμιζε κανείς, ἡσύχαζε, τουρτούριζε ἀπὸ τὸ χειμωνιάτικο ξεροβόρι, ποὺ μανιασμένα σφύριζε κι ἔκανε τὰ κλαδιὰ τῶν γυμνῶν δέντρων νὰ χορεύουν ἕνα χορὸ πρωτότυπο, ἐξωτικό.

Αὐτὲς τὶς ὧρες ὅμως ποὺ τὰ πάντα στὴ φύσι εἶχαν ναρκωθῆ—κάτω ἀπὸ τὴν μπόττα τῆς χειμωνιάτικης νυχτιᾶς—αὐτὴ τὴν ὥρα ποὺ ἄνθρωπος δὲν γύριζε στοὺς ἔρημους δρόμους, κάποιος προχωροῦσε. Ὄχι ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὴ μοναξιὰ καὶ τὸ κρύο. Ἀπὸ κ α θ ῆ κ ο ν! Εἶναι τὸ δικό του καθῆκον πιὸ ἔντονο. Τὸ κάνει πιὸ ἔντονο ἡ ἀγάπη γιὰ κάθε ὡραῖο καὶ ἰδανικό. Τὸ νοιώθει σὰν ὑπέρτερη προσταγὴ στὴν ὁποία δὲν μποροῦν νὰ σταθοῦν ἐμπόδια τὸ κρύο, τὸ χιόνι καὶ ἡ παγωνιά. Δὲν νοιώθει τὴν ἀποστολή του σὰν ἐπάγγελμα. Τὴν νοιώθει—καὶ εἶναι—λειτούργημα. Τὸ ἀντιλαμβάνεται σὰν λειτούργημα. Γιατὶ ὑπηρετεῖ ἰδανικά. Καὶ ὑπάρχει ἄραγε μεγαλύτερο ἰδανικὸ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ δικά σου χέρια, ἀπὸ τὴ δική σου φρούρησι καὶ ἐπαγρύπνησι, ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόστασις καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν συνανθρώπων σου ;

Ἕνας ἀστυφύλακας ἦταν αὐτός, ποὺ μόνος γύριζε στοὺς ἔρημους δρόμους τῆς ἀθηναϊκῆς γειτονιᾶς. Ἴσως-ἴσως ἕνας ἀνώνυμος γιὰ τὸ κοινὸ ἀστυφύλακας. Ἕνας ἀστυφύλακας ὅμως ποὺ τούτη τὴν ὥρα—3 τὸ πρωὶ—σ' ἕνα ἔρημο μέρος, μήπως δὲν ἦταν ἐνσαρκωτὴς τῆς παρουσίας τῆς Πολιτείας ; Ἕνας ἀστυφύλακας ποὺ ἔρριχνε ἐρευνητικὴ τὴ ματιά του τριγύρω νὰ δῆ, νὰ προλάβη, νὰ ἐξακριβώσῃ. Γνώριζε καλὰ ὅτι σ' αὐτὸν θὰ κατέφευγε κάθε πολίτης, ἐὰν ὑπῆρχε ἀνάγκη. Τὴ δική του βοήθεια, τὴ δική του προστασία θὰ ζητοῦσε καὶ ὁ καλὸς καὶ ὁ κακὸς καὶ ὁ πλούσιος καὶ ὁ πτωχός. Τὴ δική του καὶ ὁ ἀδύνατος καὶ ὁ ἰσχυρός. Ναί, τὴ δική του προστασία, τὴ δική του νόμιμη συμπαράστασι, θὰ ζητοῦσε καὶ ὁ ἰσχυρός!! Θὰ τὴν ζητοῦσε ὁ καθένας μὲ τὸν δικό του τρόπο.

Ἤξερε ὅτι ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔφερνε στὶς πλάτες του 45χρονη ἱστορία δράσεως. Ἤξερε ὅτι χιλιάδες συναδελφοί του μπροστὰ ἀπὸ αὐτὸν ἔγιναν ὁλοκαυτώματα θυσίας στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος. Ὁλοκαυτώματα θυσίας στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος σὲ εἰρηνικὲς ἀλλὰ καὶ σὲ δύσκολες γιὰ τὴ πατρίδα στιγμές. Ὅλα αὐτὰ—καὶ πολλὰ ἄλλα—τριβέλιζαν συνέχεια τὸ μυαλό του τὴν ὥρα τούτη τῆς παγωνιᾶς. Κι' ἔφερνε—συνέχεια ἔφερνε—τὰ βήματά του ἀργά, ρυθμικὰ στὰ πλακόστρωτα σοκάκια τῆς γειτονιᾶς του ἀφήνοντας ἴχνη ἀπὸ τὸ πέρασμά του πάνω στὸν ἄπαλὸ χιονένιο τάπητα.

Οἱ ὧρες ράθυμα κυλοῦσαν, ναρκωμένες θἄλεγε κανεὶς ἀπὸ τὴ χειμωνιάτικη παγωνιά. Ὅμως αὐτός, ὁ ἀστυφύλακάς μας, συνέχιζε τὸ δρόμο του, τὴν πορεία τοῦ καθήκοντος.

Γιατὶ «τὸ κρύο δὲν τὸν ἐμπόδιζε».

Ε. ΓΛΥΜΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Καρντοῦτσι, Ἰταλὸς καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Τουρίνου, ἐξήταζε κάποτε ἕνα φοιτητὴ ἐντελῶς ἀμελέτητο.

— Τί θὰ κάνετε, κύριε, ἂν σᾶς ἀπορρίψω; τὸν ρώτησε σὲ μιὰ στιγμή.

— Θὰ πέσω στὸ ποτάμι κύριε καθηγητά! ἀπάντησε ὁ φοιτητὴς μελοδραματικά.

— Αὐτὸ δὲν τὸ φοβοῦμαι καθόλου, οὔτε καὶ σεῖς νὰ τὸ φοβῆσθε, ἀπάντησε ὁ Καρντούσι γελῶντας. Γιατὶ οἱ κολοκύθες ποτὲ δὲν βυθίζονται στὸ νερό!...

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ-ΑΝΤΩΝΗΣ, Ο ΞΕΝΑΓΟΣ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ

Ἕνα πρωινὸ τοῦ Σεπτεμβρίου, βρεθήκαμε σ' ἕνα σμαράγδι τοῦ Αἰγαίου, ἀπὸ τὰ πιὸ ἀνεκτίμητα, ἀπὸ τὰ πιὸ ἀκριβά.

Ἀριστερά, ὄχι πολὺ μακρυά, ἡ Θρακικὴ ἀκτή, τὰ παράλια ποὺ ἐτραγούδησε ἡ ὀρφικὴ λύρα καὶ δεξιὰ τὸ Αἰγαῖο ἀτέλειωτο, καταγάλανο, μόλις ποὺ ἀρχίζει νὰ κοκκινίζῃ ἀπὸ τὸν πρωινὸ ἥλιο.

Εἶναι ἡ Θάσος, τὸ βορειότερο ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, νησὶ καταπράσινο, τόπος ὀνείρου, γωνιὰ γιὰ ρωμαντικούς, γιὰ κουρασμένους. Δὲν μπόρεσα ποτὲ νὰ φαντασθῶ, ὅτι θὰ ζοῦσα τόσο ὄμορφες στιγμὲς σ' αὐτὸν τὸν τόπο, ποὺ μόνο εἶχα ἀκούσει νὰ τὸν ἐξυμνοῦν, νὰ τὸν τραγουδοῦν, νὰ τὸν παινεύουν!

Νὰ ὅμως, ποὺ τώρα βρίσκομαι ἐδῶ, μαζὺ μὲ μιὰ γνώριμη ἀγαπημένη συντροφιά. Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ τώρα ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων στὴν ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ της δὲν παρέλειψε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ὁλόδροσο νησί, μὲ τὰ γραφικὰ χωριὰ καὶ τὴν πλούσια ἱστορία.

«Εὐτυχισμένοι χωρὶς ἄλλο θὰ εἶναι οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ τοῦ νησιοῦ», σκέφθηκα. Μὰ ἀλήθεια, πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ σκεφθῇ κάτι διαφορετικό; Τοὺς βλέπω τὰ βράδυα στὰ μικρὰ παραλιακὰ κεντράκια, ἀμέριμνους, νὰ συζητοῦν στοχαστικά, πίνοντας γλυκὸ κρασὶ καὶ τρώγοντας φρέσκο ψητὸ χταπόδι.

Συζητοῦν γιὰ τοὺς καημοὺς τῆς θάλασσας, ἀποφασίζουν γιὰ μεγάλες ἢ μικρὲς θαλασσινὲς ἐπιχειρήσεις καὶ σὰν ἔλθουν στὸ κέφι, τραγουδοῦν παληὰ νοσταλγικὰ τραγούδια....

Ἂν μείνῃς σὲ τοῦτο τὸ νησὶ—εἶναι ἴσως ἀπίστευτο—θὰ νοιώσῃς τὴν ἀνάγκη νὰ γίνῃς καὶ σὺ φιλόσοφος, νὰ γίνῃς στοχαστής! Καὶ εἶναι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ, ἁπλοϊκοὶ χωριάτες ποὺ σὰν τοὺς βλέπεις νοιώθεις στὰ μάτια τους, στὴ μορφή τους, στὴν ὁμιλία τους, μιὰ φιλοσοφικὴ διάθεση, ἕναν ἀτέλειωτο ρωμαντισμό, κάποιο μεγαλεῖο συνδυασμένο μὲ ἁπλότητα καὶ χάρη.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλούς, ὁ πιὸ ἀντιπροσωπευτικὸς ἴσως τύπος, εἶναι ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης ὁ Σωτηριάδης. Φθάνει τὰ ἑβδομῆντα ὁ ὑπέροχος αὐτὸς νησιώτης κι' ὅμως τὸν βλέπεις νὰ τρέχῃ σὰν παιδαρέλι, τὸν βλέπεις ὁλοζώντανο καὶ τὸν ζηλεύεις ἐσὺ ὁ νιὸς ὁ «πρωτευουσιάνος».

Ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης εἶναι ὁ ξεναγὸς τοῦ νησιοῦ. Εἶναι ἕνα ζωντανὸ σύμβολο γιὰ τὸ ὄμορφο νησί του. Μὰ δὲν εἶναι ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης ἀπὸ τοὺς ξεναγοὺς ποὺ ξέρομε. Δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ σὰν μοναδικὸ κίνητρο ἔχουν τὸ κέρδος. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ποὺ οἱ γραμματικές του γνώσεις εἶναι ἐκεῖνες τοῦ Δημοτικοῦ, ζῇ σὲ ἕνα κόσμο δικό του, αὐτὸν τὸν κόσμο γιὰ τὸν ὁποῖον τοῦ μιλοῦν τὰ πολλά, τὰ ἀθάνατα λείψανα ποὺ εἶναι παντοῦ σκορπισμένα στὸ καταπράσινο νησί.

Ὀνειρεύεται λές, ὅταν μιλάῃ γιὰ τὴ Θάσο, ἐκεῖνα τὰ χρόνια τῆς ἀκμῆς της. Σοῦ διηγεῖται γεγονότα, ἔτσι ποὺ σὲ κάνει νὰ πιστεύῃς πὼς ἦταν ἐκεῖ ὁ ἴδιος. «Ἐδῶ παιδιά μου, εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Ἡρακλέους. Καὶ ἐδῶ μπροστά, ὁ μεγάλος δρόμος. Βλέπετε ἀκόμα κάτω τὸ πλακόστρωτο. Εἶναι σὰ νὰ ἔγινε τώρα δά».

Αὐτὰ μᾶς λέγει ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης καὶ ἄθελά μας μᾶς μεταφέρει σ' ἐκεῖνο τὸ νεκρὸ κόσμο. Τὸν χαίρεσαι μὲ τὴν προσπάθειά του νὰ μιλήσῃ πάνω στοὺς κανόνες τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ.

Ἀκούραστος εἶναι πάντα ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης. Μᾶς παίρνει ἀπὸ τὴν πόλη, γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὸ θέατρο, ποὺ εἶναι ψηλά, πάνω στὴν πλαγιὰ τοῦ μεγάλου λόφου. Πηγαίνει πρῶτος. Περπατᾶ γρήγορα. Σχεδὸν τρέχει. Μά, δίνει ἀ-

λήθεια τόση δύναμη στὸν ἄνθρωπο τοῦτος ὁ τόπος; «Ἔ Μπάρμπα-Ἀντώνη. Στάσου λίγο!....». Ποῦ ν' ἀκούση ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης. Αὐτὸς νοιώθει δύναμη στὰ πόδια καὶ τὴν καρδιά. Λίγη ὥρα περνᾶ καὶ φθάνομε στὸ θέατρο. Καθόμαστε γύρω στὶς φθαρμένες κερκίδες. Κι' ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης, ἀφοῦ βγάλη τὸ μεγάλο ψάθινο καπέλλο του, ἀφοῦ σκουπίση τὸν ἱδρῶτα του, παίρνει ἀναπνοή, κυττάζει γύρω του λὲς καὶ θέλει νὰ πάρη δύναμη ἀπὸ τὰ σκόρπια σπασμένα μάρμαρα καὶ ἀρχίζει καὶ πάλι γλαφυρὸς νὰ μιλᾶ γιὰ τὴ Θάσο.

Ἡ Θάσος εἶναι ἡ ζωή του. Καὶ ἡ Ἑλλάδα τὸ πιστεύω του. Ἐδῶ, στὸ μεγάλο θέατρο, μαζὺ μὲ τὸ θρόϊσμα τῶν φύλλων ριγοῦν καὶ τὰ κορμιά μας ἀπὸ τὴ συγκίνηση, κάθε φορὰ ποὺ ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης μᾶς δίνει ἀπὸ τὸν δικό του ἐνθουσιασμό, κάθε φορὰ ποὺ μᾶς κάνει περισσότερο Ἕλληνες. Δὲν εἶναι ὑπερβολή, ἂν πῶ, ὅτι πολλὰ μάτια εἶδα βουρκωμένα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Μπάρμπα-Ἀντώνης. Ἕνας ἁπλοϊκὸς νησιώτης, μὲ Ἑλληνικὴ ψυχή....

Ἀξέχαστη θὰ μᾶς μείνη ἡ Θάσος. Μὰ πιὸ πολύ, ἡ ὀλύμπια, ἡ ἀγέραστη μορφὴ τοῦ Μπάρμπα-Ἀντώνη.

Σ. ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὅταν ὁ Σέρλοκ Χόλμς, μετὰ τὸ θάνατό του, μπῆκε στὸν Παράδεισο, μαζεύτηκαν γύρω του ὅλοι οἱ ἄγγελοι καὶ τὸν κοίταζαν μὲ περιέργεια. Ἀκόμα καὶ ὁ Ἅγιος Πέτρος ἔτρεξε νὰ τὸν χαιρετήση καὶ νὰ τοῦ πῆ :

—Κύριε Χόλμς καὶ ἐμεῖς ἐδῶ ἔχομε μιὰ ἀνεξιχνίαστη ὑπόθεσι, στὴν ὁποία ἴσως θὰ μπορούσατε νὰ μᾶς βοηθήσετε. Νὰ μὴ σᾶς τὰ πολυλογῶ, πρόκειται γιὰ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔα. Θὰ εἶναι τώρα ἴσαμε 5—6 χιλιετηρίδες ποὺ ἐξαφανίσθηκαν καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἀναγνωρίση.

Ὁ διάσημος ντέτεκτιβ ἄναψε τὴν διάσημη πίπα του. Ὕστερα ἔκανε μιὰ βόλτα μὲ μεγάλα βήματα ἀνάμεσα στοὺς περιέργους καὶ τελικὰ συνέλαβε δυὸ κατατρομαγμένους ἀγγέλους ἀπὸ τὴν τελευταία σειρά.

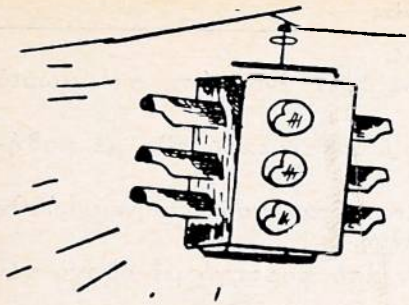
—Νά, αὐτοὶ ἐδῶ εἶναι, εἶπε μὲ πεποίθησι στὸν Ἅγιο Πέτρο.

Τότε ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα ἀναγκάσθηκαν νὰ ἀποκαλύψουν πλέον τὴν ταυτότητά τους.

—Εἴχαμε κουρασθῆ, ἄρχισαν νὰ λένε καὶ οἱ δυὸ μαζί. Κάθε καινούργιος ἄγγελος ποὺ ἐρχόταν ἐδῶ, μᾶς ζητοῦσε αὐτόγραφα. Γι' αὐτὸ ἀναγκασθήκαμε νὰ ἀλλάξωμε τὰ ὀνόματά μας καὶ ἔτσι μείναμε γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ ἀνενόχλητοι, μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτουνοῦ ἐδῶ μὲ τὴν πίπα.

—Μὰ πῶς τοὺς ἀναγνωρίσατε κύριε Χόλμς; ρώτησε μὲ ἀπορία ὁ Ἅγιος Πέτρος.

—Ἄ, μὰ ἦταν πολὺ ἁπλό, ἀπάντησε ὁ Σέρλοκ Χόλμς. Εἶναι οἱ μόνοι ποὺ δὲν ἔχουν ὀμφαλό!



ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Κουκογλάνης τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὸ Περιστέρι τὸ Ι.Χ. 197289 μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Καργώνη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Πάνος, ὅταν ὁ γεωργικὸς ἑλκυστὴρ ποὺ ὁδηγοῦσε στὸ χωριὸ Τρίλοφο Θεσσαλονίκης ἀνετράπη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μ. Τσαλιάρης καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ οἱ Α. Ἀλμανίδης καὶ Γ. Καραβασιλειάδης, ὅταν τὸ Ι.Χ. 193078 καὶ τὸ φορτηγὸ 60581 συνεκρούσθησαν στὸ 15 χιλ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σ. Τσαρδούσης ποὺ τὸν παρέσυρε στὴν Ἀλεξανδρούπολι λεωφορεῖο μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Παπαγιώνη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Μαρέτης, ὁδηγὸς τρακτὲρ ὅταν ἀνετράπη τοῦτο στὸν Πολύγυρο Χαλκιδικῆς.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Θ. Φιλοκίστας ποὺ τὸν παρέσυρε φορτοταξὶ μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Τσαμουτσάκη στὸ χωριὸ Ἐλεύθερο Λαρίσης.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Καρατζιὰς ὅταν τὸ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὁδηγοῦσε ἀνετράπη καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα 15 μέτρων ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀρνίτσα Ἐδέσσης.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ οἱ Γ. Τριανταφύλλου καὶ Α. Κοροβέζος ποὺ τοὺς παρέσυρε στὸ 31 χιλ. ὁδοῦ Λασηθίου—Ἡρακλείου τὸ ὑπ' ἀριθ. ΞΑ. 4517 αὐτοκίνητο μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀμερικανὸ Λολὸς Τζίμη Λονγκχόφερ.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Β. Πεζούλης καὶ Π. Μπεκάκος, ὅταν τὸ Ι.Χ. 39549 ἀνετράπη στὴν ὁδὸ Ζησοπούλου.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ὁ Π. Ἰωνᾶς καὶ Κ. Νικολαΐδης ὅταν τὸ Ι.Χ. φορτηγὸ ποὺ ὁδηγοῦσε ἔπεσε πάνω σὲ στύλο τῆς Δ.Ε.Η. στὴν ὁδὸ Βασ. Κωνσταντίνου.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Ἀργυρὴ Βουλάκη ὅταν μοτοσυκλέττα τῆς ὁποίας ἐπέβαινε μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Ποντικάκη ἐξέκλινε τῆς πορείας της καὶ ἔπεσε σὲ βάραθρον δέκα μέτρων στὸ 6 χιλ. ὁδοῦ Ἡρακλείου—Ἀρχανὲς (Κρήτης).

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Λιακόπουλος ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος ὅταν οὗτος ἀνετράπη στὸ χωριὸ Ἐλαία Τριφυλλίας.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Βερβερίδης τὸν ὁποῖο παρέσυρε Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Ρ. Μαυρόπουλο ἔξω ἀπὸ τὴν Ξάνθη.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Μαρία Πάτσιου ἐτῶν 59 τὴν ὁποίαν παρέσυρε ἄγνωστον αὐτοκίνητον εἰς ὁδὸν Τυρνάβου—Ἐλασσῶνος.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τέσσαρες, οἱ Μαρκίνας Ἀθανάσιος, Μαρκίνας Ν., Γιαννούλης καὶ Θ. Τσάκος κατὰ τὴν ἀλληλοδιαδοχικὴ ἑξαπλῆν σύγκρουσιν δύο λεωφορείων τῶν Σ.Ε.Κ. καὶ ἑνὸς ἄλλου λεωφορείου εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνῶν—Λαμίας, παρὰ τὴν θέσιν Πλατανιὰ Μύλων.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σ. Πανιάρης καὶ τραυματισμένοι δύο ὅταν τὸ Ι.Χ. τοῦ θύματος παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε πάνω σὲ δένδρο παρὰ τοὺς Ἁγ. Θεοδώρους Κορίνθου.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Χαράλαμπος ὁδηγὸς ἑλκυοτῆρος ὅταν ἀνετράπη στὸ χωριὸ Περδικάκια Βάλτου.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Σάββας, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ὅταν συνεκρούσθη μὲ ποδήλατον.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Εὐγ. Χατζῆς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ φορτηγὸ ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Τ. Βαμβακίδης στὴ Μυτιλήνη.

* ΝΕΚΡΑ ἡ 4έτις Ν. Διαμοπούλου ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Κουφὸ στὴν Πάτρα.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Θεμ. Ἀρβανιτάκης τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὴ Λεωφ. Β. Γεωργίου Μοσχάτου Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Σταμπουλίδη.

* ΝΕΚΡΑ ἡ Μαρία σύζ. Οἰκονόμου καὶ τραυματισμένος ὁ καθηγητὴς Πανεπιστημίου Οἰκονόμου Ν., ὅταν τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὁδηγοῦσε ξέφυγε ἀπὸ τὴν πορεία του καὶ προσέκρουσε πάνω σὲ δένδρο στὸ 31 χιλ. ὁδοῦ Τρικάλων—Λαρίσης.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Κυριώνης, μαθητὴς 12 ἐτῶν ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 100007 στὴ λεωφόρο Συγγροῦ.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Μπέρναρ Μπελάμε, ὑποσμηνίας, ποὺ τὸν παρέσυρε στὴν 3 στάσι Καλαμακίου τὸ Ι.Χ. 115008 μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Μαντούβαλο.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Α. Τούντας, ὁδηγὸς τοῦ ταξὶ 131930 ὅταν προσέκρουσε σὲ μανδρότοιχο στὴ Ν. Φιλαδέλφεια. Στὸ σταθμὸ πρώτων βοηθειῶν βρῆκαν στὴ τσέπη του χασίς.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σταμ. Ἠλιοῦ ἐτῶν 54, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὴν ὁδὸν Πατρῶν—Πύργου τὸ Ι.Χ. 171425 μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Τζουμέρκα.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Σακαλῆς, ἀγρότης τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὸ ἴδιο ἀκριβῶς μέρος μὲ τὸν προηγούμενο τὸ 177808 Δ.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Παναγιωτόπουλο.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ πέντε, οἱ Π. Λειβαδίτης, Α. Ματσάπη, Νικ. Κωστοπούλου καὶ Ν. Μιχαλοπούλου ὅταν φορτηγὸ τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Τσουρδίνη ἀνετράπη στὸ 2 χιλ. ὁδοῦ Ἄργους—Καρυές.

* ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΗ ΔΙΑΣΕΙΣΙ ἔπαθεν ὁ Φ. Τσαούσογλου ποὺ ἔπεσε ἀπὸ τὸ μοτοποδήλατό του στὴ Μυτιλήνη.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σπ. Ἰωάννου, ἐργάτης ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ ΕΒΑ 3558 μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Μάγγα ἔξω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ λαχαναγορὰ Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, οἱ ἀδελφὲς Ἀλεξάνδρα καὶ Φωτεινὴ Νικαλαΐδου, ποὺ τὶς παρέσυρε τὸ ταξὶ 5334 στὴν ὁδὸ Σταδίου.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Ἀγγ. Τράντου τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ 89177 αὐτοκίνητο ποὺ ἀνέβηκε πάνω στὸ πεζοδρόμιο.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Παλαιοκρασᾶς τὸν ὁποῖο παρέσυρε μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Ζάκα, στὴν ὁδὸ Γεωργίου Α' καὶ Κουντουριώτου Πειραιῶς.

* ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ δύο, οἱ Ν. Λειβαδᾶς καὶ εἷς ἐπιβάτης ταξὶ ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη στὴν ὁδὸ Πατησίων—Χεύδεν μὲ τὸ φορτηγὸ Ι.Χ. 131985 μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀντ. Γαλανό.

* ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στυλ. Σταυριακάκος, τὸν ὁποῖον παρέσυρε γερανοφόρο αὐτοκίνητο τοῦ Ο.Λ.Π. μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἐλ. Ἐμμανουήλ.

Ν. Α.



ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Π

Παγανέλη Σπυρίδωνος,

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Παπαντωνίου 20, στὸν παλιὸ «Ἅγιο Ἐλευθέριο» τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Ὁ Σπυρίδων Παγανέλης, Ἕλλην λόγιος καὶ δημοσιογράφος, ἔγραψε τὶς «Ἀττικὲς νύκτες».

Παγασῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δυρραχίου 17, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Μελέτιο» τῶν Σεπολίων.

Αἱ Παγασαί, ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Θεσσαλικῆς Πελασγιώτιδος στὸ μυχὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς ὀνομασθέντος Παγασητικοῦ κόλπου, ἐτειχίσθη ὑπὸ τῶν Φεραίων, τῶν ὁποίων κατέστη καὶ ἐπίνειον. Κοντὰ στὶς Παγασὲς ἐκτίσθη τὸ 294—293 π.Χ. ὑπὸ τοῦ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ ἡ Δημητριάς. Στὴ θέσι τῶν πόλεων αὐτῶν ἀνεκαλύφθησαν σημαντικώτατες, γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἀρχαίας τέχνης, μαρμάρινες ἐπιτήμβιες στῆλες, ποὺ φέρουν πολύχρωμες γραπτὲς παραστάσεις.

Παγγαίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σπύρου Πάτση 89, κοντὰ στὴν «Ἁγία Μαρκέλλα» τοῦ Βοτανικοῦ.

Τὸ Παγγαῖον, ὄρος τῆς Α. Μακεδονίας, τοῦ ὁποίου ἡ ὑψηλοτέρα κορυφὴ ἔχει ὕψος 1956 μ., ἦταν ἀρκετὰ ὀνομαστὸ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα λόγῳ τῶν πλουσίων του μεταλλείων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, τὰ ὁποῖα ἐξεμεταλλεύοντο οἱ Μακεδόνες βασιλεῖς καὶ ἰδίως ὁ Φίλιππος Β'.

Παδοβᾶ Στεφάνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 15, στὰ Πετράλωνα.

Ὁ Στέφανος Πάδοβας (1807—1872), Ἕλλην νομομαθὴς καὶ πολιτικὸς ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, μέλος καὶ πρόεδρος τῆς τελευταίας Ἰονίου Βουλῆς, εἰσηγήθη τὸ ψή-

φισμα τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπῆρξεν ἕνας τῶν πλέον μαχητικῶν ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς Γνώσεως.

Παιανίας.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Παπάγου 30, στοῦ Ζωγράφου.

Ἡ Παιανία (πρώην Λιόπεσι), κωμόπολις τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς στὶς Α΄ κλιτῦς τοῦ Ὑμηττοῦ, ἔχει περὶ τὶς 5 χιλιάδες κατοίκους καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα 18 χιλ. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὁ δῆμος Παιανίας ἦταν ἕνας τῶν πλουσιωτέρων ἐκ τῶν 174 δήμων τῆς Ἀττικῆς. Σ' αὐτὰς γεννήθηκε ὁ κορυφαῖος τῆς ἀρχαιότητος ρήτωρ ὁ Δημοσθένης, τοῦ ὁποίου ἡ προτομὴ εὑρίσκεται στὴν ὁμώνυμη πλατεῖα τῆς κωμοπόλεως.

Παιανιέων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 33, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Μεταξουργείου».

Παιανιεῖς ὠνομάζοντο οἱ κάτοικοι τοῦ ἀρχαίου δήμου τῆς Παιανίας, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο καὶ «Δῆμος Παιανιεύς». Μὲ τὴν κάθοδο στὰ Μεσόγεια τῆς Ἀττικῆς τῶν Τοσκικῆς φυλῆς καὶ διαλέκτου Ἀλβανῶν, ἡ Παιανία ὠνομάσθη ὑπ' αὐτῶν «Λιόπεσι», ἐκ τοῦ Λιόπα, ποὺ ἀλβανιστὶ σημαίνει ἀγελὰς ἢ σ' ἀνάμνησι τῶν στὴ παλιά τους πατρίδα ὁμωνύμων κωμῶν καὶ ὀρέων. Παιανία μετωνομάσθη ἀπὸ τὸ 1915.

Παιάνων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δελβίνου 21, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Ἀλέξανδρο» τῆς Νέας Κυψέλης.

Οἱ παιᾶνες, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἦσαν θρησκευτικὰ ἄσματα λατρευτικοῦ χαρακτῆρος ψαλλόμενα ὑπὸ ὀρχουμένων ἀοιδῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀρχικά, ἀργότερα δὲ καὶ ἄλλων θεῶν καὶ ἡρώων.

Παιωνίου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν 69 (Βον γυμνάσιον ἀρρένων) καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Δομοκοῦ (σταθμὸς Λαρίσης).

Ὁ Παιώνιος, περιώνυμος Ἕλλην γλύπτης τὸν Ε΄ π.χ. αἰῶνος ἀπὸ τὴν Μένδη τῆς Χαλκιδικῆς, εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ διασωθέντος γνωστοτάτου ἀγάλματος τῆς πτερωτῆς Νίκης, ποὺ ἀφιέρωσαν στὴν Ὀλυμπία οἱ Μεσσήνιοι τῆς Ναυπάκτου, γιὰ τὴν νίκη αὐτῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τῶν Σπαρτιατῶν στὴ Σφακτηρία (425 π.Χ.).

Παλαιολόγου Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 9, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Βάθη».

Ὁ Κωνσταντῖνος ΙΑ΄, ὁ Παλαιολόγος ἢ Δραγάτσης (1449—1453), τελευταῖος αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, γυιὸς τοῦ Μανουὴλ Β΄, ἵδρυσε τὸ 1428 τὸ δεσποτᾶτο τῆς ΒΔ. Πελοποννήσου, μετὰ τὴν ἐκδίωξι τῶν Φράγκων, ἐνῶ ὁ ἀδελφός του Θεόδωρος Β΄ ἐκυβέρνα τὸ δεσποτᾶτο τῆς Ν. Πελοποννήσου (Μυστρᾶ), ὁ δὲ ἄλλος ἀδελφός του τῶν Καλαβρύτων. Ὕστερα ἀπὸ πολλὲς προσπάθειες ἔγινε κύριος καὶ τοῦ δεσποτάτου τοῦ Μυστρᾶ (1443) καὶ ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ἐξουσία του ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν Πελοπόννησον.

Τὸν Μάρτιο τοῦ 1449, ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ ἀδελφοῦτο υ αὐτοκράτορος Ἰωάννου Η΄, ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ συνθῆκες ἐξαιρετικὰ δυσμενεῖς, γιατὶ ἡ ἄλλοτε πανίσχυρη αὐτοκρατορία εἶχε περιορισθῆ στὴν κεντρικὴ πόλι καὶ σὲ μερικὲς ἄλλες ἀσήμαντες περιοχές. Ὁ Κωνσταντῖνος κατέβαλεν ἀπεγνωσμένες προσπάθειες ὅπως ἐπιτύχῃ συμπαράστασι τῶν λαῶν τῆς Δύσεως ἐναντίον τοῦ Μωάμεθ Β΄ ποὺ διεδέχθη τὸν ἀποθανόντα πατέρα του Μουράτ, πλὴν ὅλες

του οἱ ἐκκλήσεις ἀπέβησαν ἄκαρπες. Τέλος, ὅταν ὁ Μωάμεθ Β' τοῦ ἐπρότεινε νὰ παραδώση ἀμαχητὶ τὴν Κ/πολι δίνοντας σ' αὐτὸν τὴν δεσποτεία τῆς Πελοποννήσου, ὁ Κωνσταντῖνος ἀπέκρουσε μὲ ἀγανάκτησι τὶς προτάσεις καὶ ἠγωνίσθη ἀνδρείως μαζὶ μὲ ἐλαχίστους μαχητὰς ἀπὸ 20—29 Μαΐου, μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ ἔπεσε στὴν πύλη τοῦ Ἁγίου Ρωμανοῦ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Παλαιολόγου Μπενιζέλου. Βλέπε **Μπενιζέλου.**

Παλαμα Κωστῆ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ροσιὰν 10, στοῦ Κλωναρίδου.

Ὁ Κωστὴς Παλαμᾶς γεννήθηκε τὸ 1859 στὸ Μεσολόγγι καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1943. Ἐπαξίως ἀπέκτησε τὸν τίτλο τοῦ «ἐθνικοῦ ποιητοῦ» μὲ τὸ ἔργο του, τὸ ὁποῖον κατέλαβε πρωτεύουσα θέσι στὴν νεοελληνικὴ ποίησι καὶ συνέβαλε στὴν καθόλου πνευματικὴ ἀνέλιξι τοῦ τόπου καθὼς καὶ τὴν ἐπιβολὴ τῆς δημοτικῆς γλώσσας σ' ὅλα τὰ εἴδη τοῦ γραπτοῦ λόγου. Πολὺ σύντομα ὁ Παλαμᾶς ἀνεγνωρίσθη ὡς ἡ μεγαλυτέρα ποιητικὴ ἰδιοφυΐα τῶν νεωτέρων ἑλληνικῶν χρόνων. Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος αὐτῆς (1930), διετέλεσε γιὰ πολλὰ χρόνια γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Παλαμηδίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 69, στὸ Μεταξουργεῖο.

Πρόκειται γιὰ τὸ ὀνομαστὸ φρούριο τὸ ὁποῖον δεσπόζει τοῦ Ναυπλίου. Γιὰ πρώτη φορὰ ὠχυρώθη ἀπὸ τὸν Λέντα Σγουρό. Ὕστερα ἀπὸ αὐτὸν ὁ Γουλιέλμος Βιλλαρδουΐνος (1247) καὶ πολὺ ἀργότερα ὁ Ἐνετὸς Αὐγουστῖνος Σαγρέδος (1715) συνεπλήρωσαν τὶς ὀχυρώσεις του.

Πρὶν λίγα χρόνια ἦταν πολὺ δύσκολη ἡ ἀνάβασις στὴν κορυφή, ὅπου ἔφθανε κανεὶς ἀνεβαίνοντας 999 πέτρινα σκαλοπάτια. Τώρα ἔγινε βατὴ καὶ γιὰ τὰ αὐτοκίνητα ἡ ἀπὸ Προνοίας ὁδός. Στὴν περίοδο τῆς βασιλείας Γεωργίου Α', τὸ Παλαμήδιον ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς φυλακὴ βαρυποινιτῶν καταδίκων καὶ ἐκεῖ ἐγένοντο ὅλες οἱ θανατικὲς ἐκτελέσεις μὲ τὴ λαιμητόμο.

Παλαμήδου Ρήγα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σαρρῆ 11, στὴ πλατεῖα καὶ τὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ψυρρῆ).

Ὁ Ρήγας Παλαμήδης, ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, πολιτικὸς καὶ συγγραφεὺς γεννήθηκε στὴν Τρίπολι τὸ 1794. Ἐπολέμησε στὸ Βαλτέτσι, διετέλεσε πληρεξούσιος σὲ ἐθνοσυνελεύσεις τοῦ Ἀγῶνος, μέλος τοῦ Πανελληνίου καὶ γερουσιαστὴς ἐπὶ Καποδιστρίου, νομάρχης καὶ σύμβουλος Ἐπικρατείας ἐπὶ Ὄθωνος, ἐπανειλημμένως ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ δύο φορὲς πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ἀπέθανε τὸ 1872.

Παλάσκα Λεωνίδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πρωτοπαπαδάκη 15, στὰ Θυμαράκια.

Ὁ Λεωνίδας Παλάσκας, ἀξιωματικὸς τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, γεννήθηκε τὸ 1819 στὰ Ἰωάννινα καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1880. Διετέλεσε κυβερνήτης τῆς ἀτμοφρεγάτας «Ἀμαλία», μὲ τὴν ὁποίαν ἔπλιξε τὴν ἀντιοθωνικὴν ἐξέγερσι στὴ Κύθνο καὶ ἠκολούθησε τὸν Ὄθωνα, μετὰ τὴν ἐκθρόνισί του, στὸ ἐξωτερικό. Συνέγραψε «Ναυτικὸν ὀνοματολόγιον», ποὺ χρησιμοποιεῖται ἀκόμη.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Δ/βριον π.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1) Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἰκοι	2.474		Μέλη.
2) » εἰς ἰατρεῖα » » »	2.871		»
3) Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.063		»
4) Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ	22		»
5) Εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	201		»
6) Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	27	νέα	»
7) Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ Νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς	3.584		»
8) Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 1.380 δρχ. εἰς	4		»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	10.246		»

9) Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 7.734 συνταγαί.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Νοέμβριος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	δραχμαὶ	496.266,70
» ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου		812.848.—
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.309.114,70
Ἔξοδα	»	1.224.667,50
Πλεόνασμα	»	84.447,20

Β) Οἱ μέτοχοι τοῦ Κλάδου Ὑγείας, οἵτινες ἤθελον τυχὸν νοσηλεύσει μέλος τῆς οἰκογενείας των εἰς οἱονδήποτε νοσηλευτικὸν ἵδρυμα, ὑποχρεοῦνται ὅπως παραλαμβάνωσιν ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Κλάδου Ὑγείας τὰς ἐκδιδομένας ἐγγυητικὰς ἐπιστολὰς καὶ παραδίδωσιν αὐτὰς εἰς τὸ λογιστήριον τοῦ οἰκείου νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος, πρὸς κάλυψιν τοῦ βαρύνοντος αὐτοὺς ποσοστοῦ συμ/χῆς, εἴτε πρόκειται περὶ ἀρχικῆς εἰσαγωγῆς εἴτε περὶ παρατάσεως νοσηλείας τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἔστω ὑπ' ὄψιν ὅτι, μετὰ τὴν ἀποθεραπείαν καὶ ἔξοδον τοῦ ἀσθενοῦς ἐκ τῆς Κλινικῆς ἢ Νοσοκομείου, δὲν ἐκδίδονται ἀποφάσεις ἐγκρίσεως νοσηλείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ Κλάδου Ὑγείας καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ καταλογίζωνται εἰς βάρος τῶν ἐνδιαφερομένων αἱ πραγματοποιούμεναι δαπάναι νοσηλείας.

Πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων οἰκονομικῶν κατ' ἀρχὴν συνεπειῶν καὶ ὑπηρεσιακῶν ἀνωμαλιῶν, παρακαλοῦνται πάντες οἱ μέτοχοι τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ὅπως μεριμνῶσιν ἐγκαίρως καὶ ἐκδίδωνται αἱ κεκανονισμέναι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ Κλάδου Ὑγείας πρὸς κάλυψιν ἁπασῶν τῶν ἡμερῶν νοσηλείας τῶν νοσηλευομένων.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΠΕΝΘΗ

Γεώργιος Τσιτσίρης

ΤΗΝ 13-1-1966 ἀπεβίωσεν ὁ ἀστυφύλαξ Γεώργιος Τσιτσίρης τοῦ Νικολάου. Τὴν κηδείαν του, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν ἐπομένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος, Πειραιῶς, παρηκολούθησαν ἀντιπροσωπεῖαι ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ πλῆθος ἰδιωτῶν τῆς γείτονος, παρὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐκλιπὼν ὑπερηγαπᾶτο διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν εὐπρέπειάν του καὶ τὸν ἀδαμάντινον πράγματι χαρακτῆρα του.



Ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Τσιτσίρης ἐγεννήθη τὸ 1925 εἰς χωρίον Κοῦνον Οἰτύλου Λακωνίας. Κατετάγη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα τὸ 1946 καὶ ὑπηρέτησεν εὐόρκως καὶ μὲ αὐταπάρνησιν τὴν μεγάλην ἀστυνομικὴν ἰδέαν. Παντοῦ ὅπου ὑπηρέτησεν, μέχρι τοῦ θανάτου του, ἀφῆκεν τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις εἰς προϊσταμένους καὶ συναδέλφους του καὶ δι' αὐτὸ ἐξετιμᾶτο δεόντως καὶ ἔχαιρε τῆς ὑπολήψεως ἀστυνομικῶν καὶ ἰδιωτῶν.

Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του καὶ ἐλαφρὸν τὸ χῶμα ποὺ τὸν ἐκάλυψε.

Δημήτριος Μιχαηλίδης

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΟΝ δυστύχημα ἠθέλησε νὰ στερήσῃ τὴν ζωὴν ἀπὸ ἕνα νέον ἀστυφύλακα, τὴν Δημήτριον Μιχαηλίδην τοῦ Χριστοφόρου, ὁ ὁποῖος ἐτραυματίσθη θανασίμως καὶ ἐξέπνευσεν τὴν 17-1-1966. Ἡ κηδεία του, ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους ἀστυνομικῶν καὶ ἰδιωτῶν, ἐγένετο τὴν ἐπομένην εἰς τὴν γενέτειραν, χωρίον Κεχρόκαμπον Καβάλας καὶ ἡ μακεδονικὴ γῆ ἐκάλυψε διὰ παντὸς τὸν νέον ἀστυνομικόν, τὰ ὄνειρα καὶ τὰς εὐγενεῖς φιλοδοξίας του.



Ὁ μεταστάς, ἐν ἀκόμη τραγικὸν θῦμα τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς μάστιγος, ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1928. Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων κατετάγη τὸ 1951 καὶ ὑπηρέτησεν εὐόρκως, τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως μέχρι τῶν τελευταίων του στιγμῶν. Ὑπῆρξεν ἕνας ἀγνὸς καὶ ἠθικὸς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος καὶ δι' αὐτὸ ὁ θάνατός του ἀφῆκε δυσαναπλήρωτον κενὸν εἰς τὰς τάξεις τῶν συναδέλφων του.

Ἂς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία καὶ ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς μακεδονικῆς γῆς ποὺ τὸν ἐκάλυψε.

Χ. Σ-ς

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων προήχθησαν, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων πρακτέων τοῦ ἔτους 1965, οἱ κάτωθι ἀναφερόμενοι ἀστυφύλακες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαρχιφύλακος, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων γενῶν ὀργανικῶν θέσεων :

1) Παπαστάμου Θεμιστοκλῆς τοῦ Νικολάου, 2) Παντιλιέρης Παναγιώτης τοῦ Γρηγορίου, 3) Παπαγεωργίου Γεώργιος τοῦ Κωνσταντίνου, 4) Τσαλκάνης Γεράσιμος τοῦ Βασιλείου, 5) 'Αδαμόπουλος Γεώργιος τοῦ Δημητρίου, 6) Πολυχρονόπουλος Δημήτριος τοῦ Νικολάου, 7) Κορυλλάκης Στυλιανὸς τοῦ Μιχαήλ, 8) Γκόφας Δημήτριος τοῦ Γεωργίου, 9) Τσιγάρας 'Ιωάννης τοῦ Κωνσταντίνου, 10) Χανῆς Κωνσταντῖνος τοῦ Θεοφάνους, 11) Κοντούλης Χαράλαμπος τοῦ Γεωργίου, 12) Σκοπετέας Πέτρος τοῦ 'Αντωνίου, 13) Μανεσιώτης Βασίλειος τοῦ Δημητρίου, 14) Στοῦρος Βασίλειος τοῦ 'Εμμανουήλ, 15) 'Αντωνόπουλος 'Ηλίας τοῦ Εὐαγγέλου, 16) 'Ανέστος Νικόλαος τοῦ 'Αθανασίου, 17) Καλοβελώνης 'Αναστάσιος τοῦ Παναγιώτου, 18) Πιταούλης Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου, 19) Φωτόπουλος 'Ιωάννης τοῦ Παναγιώτου, 20) Τσεντοῦρος Δημοσθένης τοῦ Γεωργίου, 21) Χατζημαθιὸς Σταμάτιος τοῦ 'Ιωάννου, 22) Κονισπολιάτης Γεώργιος τοῦ Νικολάου, 23) Μαγκλάρας Κωνσταντῖνος τοῦ Δημητρίου, 24) 'Αλεξίου Δημήτριος τοῦ 'Ιωάννου, 25) Χαρίτος Γεώργιος τοῦ 'Αποστόλου, 26) Κανώλης Χρῆστος τοῦ Γεωργίου, 27) Μήχανος Διονύσιος τοῦ 'Αγγέλου, 28) Βασιλείου Κωνσταντῖνος τοῦ Δημητρίου, 29) Γλυνὸς Σταμάτιος τοῦ 'Ιωάννου, 30) Παπαπαναγιώτου Φώτιος τοῦ Παναγιώτου, 31) 'Ασπρουδᾶς Φώτιος τοῦ 'Ανδρέου, 32) Δαβερώνας Χρῆστος τοῦ Χρήστου, 33) Ζαχαρόπουλος Πραξιτέλης τοῦ 'Αλεξάνδρου, 34) Καττῆς Σωτήριος τοῦ Δημητρίου, 35) Τζούβαλης Δημήτριος τοῦ 'Ιωάννου, 36) Μαρίνος Στυλαινὸς τοῦ Γεωργίου, 37) Χαράλαμπος 'Αντώνιος τοῦ 'Ιωάννου, 38) Καφόπουλος 'Ηλίας τοῦ Προδρόμου, 39) Παυλάκος 'Ιωάννης τοῦ Μιχαήλ, 40) 'Αναστασόπουλος Φώτιος τοῦ Σταύρου, 41) 'Αλεξανδρῆς 'Ανδρέας τοῦ Δημοσθένους, 42) Τσιρώνης Παναγιώτης τοῦ 'Ιωάννου, 43) Μαμιόγλου Μιχαὴλ τοῦ 'Ιωάννου, 44) 'Αλεξανδρῆς Κωνσταντῖνος τοῦ Δημοσθένους, 45) 'Ανδριόπουλος Γεώργιος τοῦ Νικολάου, 46) Κουτσολιάκος Παναγιώτης τοῦ Δημητρίου, 47) Μιχαλόπουλος Νικόλαος τοῦ Γεωργίου, 48)Νικητάκης 'Ιωάννης τοῦ Γεωργίου, 49) Παλιούρας 'Απόστολος τοῦ Σπυρίδωνος, 50) Αὐγέρης Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου, 51) Ρῖζος Θεοφάνης τοῦ Εὐαγγέλου.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ

—'Εγένοντο ἀποδεκταὶ αἱ παραιτήσεις τῶν ἀστυφυλάκων κ.κ. Σ. Σακελλαροπούλου, Δ. 'Αλεξιάδου, Γ. Βαλαρῆ καὶ Γ. Μέλλου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

'Υπομοίραρχον κ. Ν.Α. Τὸ περιεχόμενον τῆς ὁμιλίας σας δὲν κρίνεται καταλληλον πρὸς δημοσίευσιν. Πλὴν τούτου ἐλήφθη μὲ πολὺ μεγάλην καθυστέρησιν. 'Ως πρὸς τὸ θέμα ἐγγραφῆς σας ὡς συνδρομητοῦ τοῦ περιοδικοῦ μας, δὲν ὑπάρχει βεβαίως ἀντίρρησις.

Δόκ. 'Υπαστυν. κ. Μ.Κ. Τὸ θέμα χρήζει εἰδικωτέρας ἐρεύνης καὶ ἀναπτύξεως καταλλήλου πρὸς δημοσίευσιν. 'Ως ἔχει, ἡ δημοσίευσις θὰ ἦτο παρακεκινδυνευμένη.

Δοκ. 'Υπαστυνόμους κ.κ. Ε.Γ. καὶ Σ.Α. Μὲ περισσοτέραν προσοχὴν τὰ κείμενά σας. "Εχετε ἱκανότητας τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀξιοποιήσητε.

'Αστυφύλακα κ. Μ.Α. Γράφετε μὲ περισσοτέραν σαφήνειαν. "Εχετε παράσχει δείγματα μεγαλυτέρων λογοτεχνικῶν ἱκανοτήτων κατὰ τὸ παρελθόν.

Σὲ κάποια κοσμικὴ συγκέντρωσι, μιὰ κυρία ρώτησε τὸν σοφὸ ἀστρονόμο Κάμιλλον Φλαμαριόν :

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τί ὑπάρχει πίσω ἀπὸ τὸ φεγγάρι;

— Δὲν ξέρω κυρία μου.

—Ἄκουσα ὅτι ὁ Ἄρης κατοικεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους! Εἶναι ἀλήθεια;

— Δὲν ξέρω.

Ἡ κοσμικὴ κυρία πῆρε τότε ὕφος εἰρωνικό :

— Τότε, σὲ τί χρησιμεύει νὰ εἶναι κανεὶς σοφός;

Καὶ ὁ σοφὸς ἀστρονόμος ἀπάντησε :

— Στὸ νὰ ἀπαντᾶ κανεὶς κάποτε κυρία μου, ὅτι δὲν ξέρει τίποτα!...

*

Στὸ Μόναχο διηγοῦνται τὴν ἀκόλουθη ἱστορία μὲ τὸν Πικασό, ἡ ὁποία καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἀληθινή, εἶναι ὅμως πολὺ διασκεδαστική :

Μιὰ μέρα, καθὼς ὁ καλλιτέχνης ἄνοιγε τὸ ἀτελιέ του, βρῆκε μέσα ἕνα ἀνεπιθύμητο ἐπισκέπτη, ὁ ὁποῖος μόλις τὸν εἶδε τὸ ἔβαλε στὰ πόδια. Ὁ Πικασὸ ἔσπευσε νὰ ἐνημερώσῃ τὴν Ἀστυνομία. Ἐπειδὴ δὲ πρό τινος εἶχε κατορθωθῆ ἡ σύλληψις ἑνὸς διαρρήκτου μιᾶς τραπέζης μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς σκίτσου, τὸ ὁποῖο εἶχε σχεδιασθῆ βάσει τῶν δοθέντων χαρακτηριστικῶν τοῦ διαρρήκτου ὑπὸ ἑνὸς αὐτόπτου μάρτυρος, ἡ Ἀστυνομία ζήτησε ἀπὸ τὸν Πικασὸ—μιὰ ποὺ ἦταν ζωγράφος—νὰ τοὺς φέρῃ τὸ σκῖτσο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶχε διαρρήξει τὸ ἀτελιέ του. Ὁ Πικασὸ δέχθηκε. Ἔτσι τὴν ἄλλη μέρα ξαναπῆγε στὴν Ἀστυνομία κουβαλώντας μαζί του γιὰ ἀναγνώρισι 200 προσωπογραφίες καὶ τέσσερα ἄλλα σκίτσα ποὺ παρίσταταν: μιὰ ἀγελάδα, ἕνα αὐτοκίνητο, ἕνα ζευγάρι παπούτσια καὶ ἕνα χαρτοκόπτη!

*

Σ' ἕνα διάδρομο τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἕνας βουλευτὴς ψιθύρισε στὸ αὐτὶ συναδέλφου του, δείχνοντας τὸν ἀείμνηστο Τσῶρτσιλ ποὺ ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἶχε παρευρεθῆ στὴ συνεδρίαση καὶ προχωροῦσε μπροστά τους :

— Πιστεύεται πὼς ὁ «γέρος» δὲν εἶναι καὶ τόσο ἰσορροπημένος, ὅπως πρίν!...

— Πιστεύεται ἐπίσης, ἀπαντᾶ ὁ Τσῶρτσιλ γυρίζοντας ξαφνικὰ πίσω, πὼς ὁ «γέρος» εἶναι τελείως κουφός!...

*

Κάποια νύχτα, ἕνας διάσημος Ἀμερικανὸς βαθύφωνος ποὺ ὑπεδύετο τὸν ρόλο τοῦ Μεφιστοφελῆ στὸ Μπολσόϊ τῆς Μόσχας, ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Χρουστσὼφ στὸ θεωρεῖο του γιὰ νὰ τὸν συγχαρῆ. Ὁ διάσημος βαθύφωνος, μολονότι θεωροῦσε τοῦτο ὑποτιμητικό, ἀφοῦ πρώτη φορὰ ἀναγκαζόταν νὰ πάῃ αὐτὸς σὲ ἀρχηγὸ κράτους καὶ ὄχι ἐκεῖνος στὸ καμαρίνι του ἢ στὴ σκηνή, πῆγε πράγματι στὸ πρωθυπουργικὸ θεωρεῖο ἀλλὰ ντυμένος ὡς Μεφιστοφελῆς, ὅπως ἦταν. Καὶ γιὰ νὰ πάρῃ τή... ρεβάνς εἶπε στὸν Χρουστσὼφ ὑποκλινόμενος :

— Κύριε Πρόεδρε! Ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος δὲν μπορεῖ νὰ πάῃ στὸν Διάβολο, ἔρχεται ὁ Διάβολος σ' αὐτόν!...

*

Ὁ Αὔγουστος, ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ, θεωροῦσε τὸν ἑαυτό του πολὺ πνευματώδη. Μιὰ μέρα τοῦ παρουσίασαν ἕναν Ἕλληνα ποὺ τοῦ ἔμοιαζε καταπληκτικά. Τότε ὁ Αὔγουστος γιὰ νὰ πειράξῃ τὸν Ἕλληνα, τὸν ρώτησε :

—Ἡ μητέρα σας, κύριε, μήπως ἦλθε ποτὲ στὴ Ρώμη;...

Καὶ ὁ πραγματικὰ ἔξυπνος Ἕλληνας ἀπάντησε :

—Ἡ μητέρα μου, ἀσφαλῶς ποτέ! Γνωρίζω ὅμως καλὰ ὅτι ὁ πατέρας μου ἦλθε στὴ Ρώμη πάρα πολλὲς φορές...

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.